

ANNA MAY WONG PENTRU PRIMA OARĂ ÎN CHINA

N'ați știut poate că vedeta chinezoaică Anna May Wong, n'a fost încă în China și că s'a născut la Los Angeles. Ea și-a vizitat prima oară patria anul acesta, cu care prilej a fost luată și fotografia alăturată.

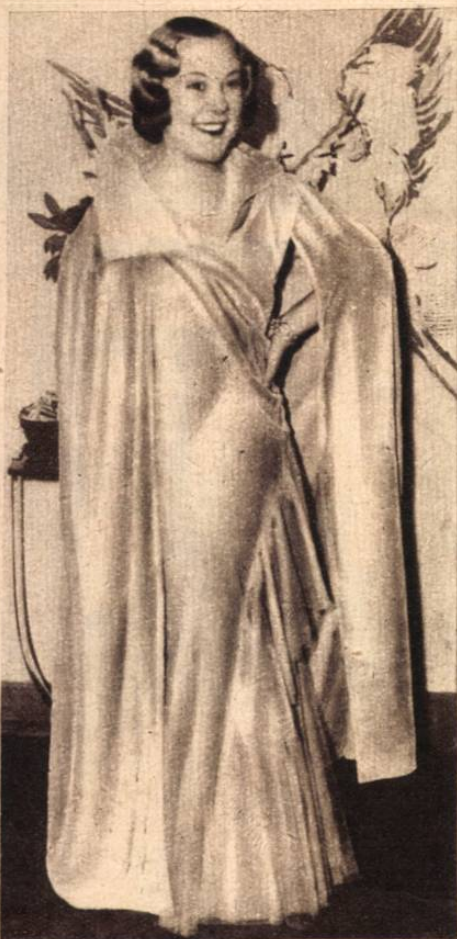
AL. JOLSON A ADOPTAT UN „SONNY BOY”

Fotografia alăturată îl înfățișează pe renumitul star de cinema Al. Jolson, împreună cu soția sa Ruby Keeler și cu fiul lor adoptiv Albert Jolson.

DOUĂ CELEBRITĂȚI SE ÎN- TĂLNESC ÎN HONOLULU

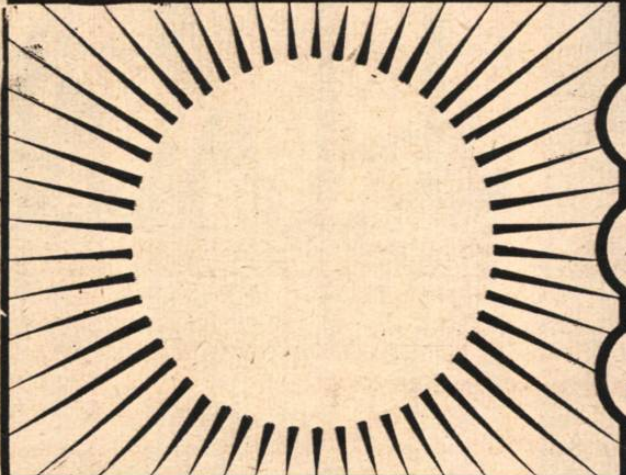
Efectuând amândoi o croazieră, Charlie Chaplin și renumitul scriitor englez G. Bernard Shaw, s'au întâlnit la Honolulu și au schimbat o călduroasă strângere de mână.

SONJA HENJE CA MODEL

Sonja Henje invincibila campioană mondială de patinaj a trecut la profesionism și vrea să devină star de cinema. Ca început ea a luat parte la New-York la o revistă a modei. Fotografia noastră o înfățișează pe renumita campioană prezentând un model.

Spălatul pe dinți seara- mai important decât dimineața!

Fiindcă resturile de mâncare printre dinți încep să fermenteze în temperatura gurei tocmai în timpul nopții, provocând astfel caria dinților. De aceea spălați-vă dinții mai ales seara ceva mai insistent.

Și nu uitați: 3 puncte constituie avantajele Kalodontului și deci ale unei bune îngrijiri a dinților:

1.

Spuma cea fină a săpunului special pentru dinți curăță temeinic dantura până și în locurile inaccesibile pentru peria de dinți;

2.

Conține o substanță extrem de fină având proprietatea de a lustrui smalțul dentar fără de a-l ataca;

3.

Oleatul sulfuricinic după formula d-rului Bräunlich îndepărtează treptat piatra periculoasă pentru dinți, împiedicând-o să se formeze din nou.

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

REVOLUȚIA DIN JAPONIA

Ne-au parvenit săptămâna aceasta primele fotografii ale revoluției militare din Japonia. Fotografia alăturată înfățișează un colț al Prefecturii de poliție din Tokio care a fost ocupată de revoluționari și transformată în cartier general.

Paza palatului imperial

În timpul revoluției din Tokio, soldații din garda palatului imperial au stat de veghe cu baioneta la armă așa cum vedem în fotografia noastră.

DELEGATIA GERMANĂ LA LONDRA

Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Von Ribbentrop (stânga) reprezentantul Germaniei la recentele conversații diplomatice care au avut loc la Londra, împreună cu d. von Hoesch ministrul Germaniei la Londra.

Noul guvern al Greciei

După o criză de mai multe săptămâni, noul guvern al Greciei a fost constituit sub președinția d-lui Demertzis. Imediat după depunerea jurământului, noul cabinet a ținut un important consiliu. Fotografia noastră îi înfățișează pe membrii noului guvern în timpul acestui prim consiliu.

BARICADE PE STRĂZI ÎN TIMPUL REVOLUȚIEI DIN TOKIO

Soldații revoluționari au pus pe străzile din Tokio, în jurul clădirilor pe care le-au ocupat, baricade din saci așa cum vedem în fotografia noastră.

OKADA ALĂTURI DE OMUL CARE A FOST OMORIT ÎN LOCUL LUI

Fotografia alăturată ne ajută să înțelegem cum a fost posibilă scăparea lui Okada din mâinile asasinilor revoluționari. Cumnatul său, căpitanul Zenzo Matsuo, care se găsea în momentul năvălirii revoluționarilor în casa lui Okada are, o asemănare atât de frapantă cu acesta din urmă încât revoluționarii l-au confundat și l-au ucis. Fotografia noastră îl înfățișează pe Okada, împreună cu cumnatul său.

PRIMELE FOTOGRAFII ALE REVOLUȚIEI DIN JAPONIA

Publicăm în acest număr primele fotografii sosite în Europa, dela recenta revoluție militară din Japonia. Fotografia de mai sus, înfățișează un regiment din provincie adus la Tokio pentru stabilirea ordinei.

57
SPECIAL

Mai subțire decât firul de păianjen

50 și **100**

MĂTASE NATURALĂ
SINGURĂ FABRICAȚIE
ÎN ȚARĂ.

Toate calitățile de ciorapi ADESGO
în culori noi de
PRIMĂVARĂ

Lingerie Adesgo-Milanese poartă marca
garanției Adesgo-Milanese

Adesgo

57
54
51
48
45

CIORAPUL ȘI LINGERIA DOAMNEI ELEGANTE • • DE VÂNZARE ÎN MAGAZINELE DE SPECIALITATE

Formidabile păcăleli

Cu toată înfățișarea lui modernă, obiceiul păcălelilor de 1 Aprilie e mult mai vechi decât s'ar crede. Vraja minciunii și farmecul pasiv fac parte bună din alcătuirea sufletului omenesc ca o răsbunare poate împotriva crudei realități, în care a fost sortit să trăiască.

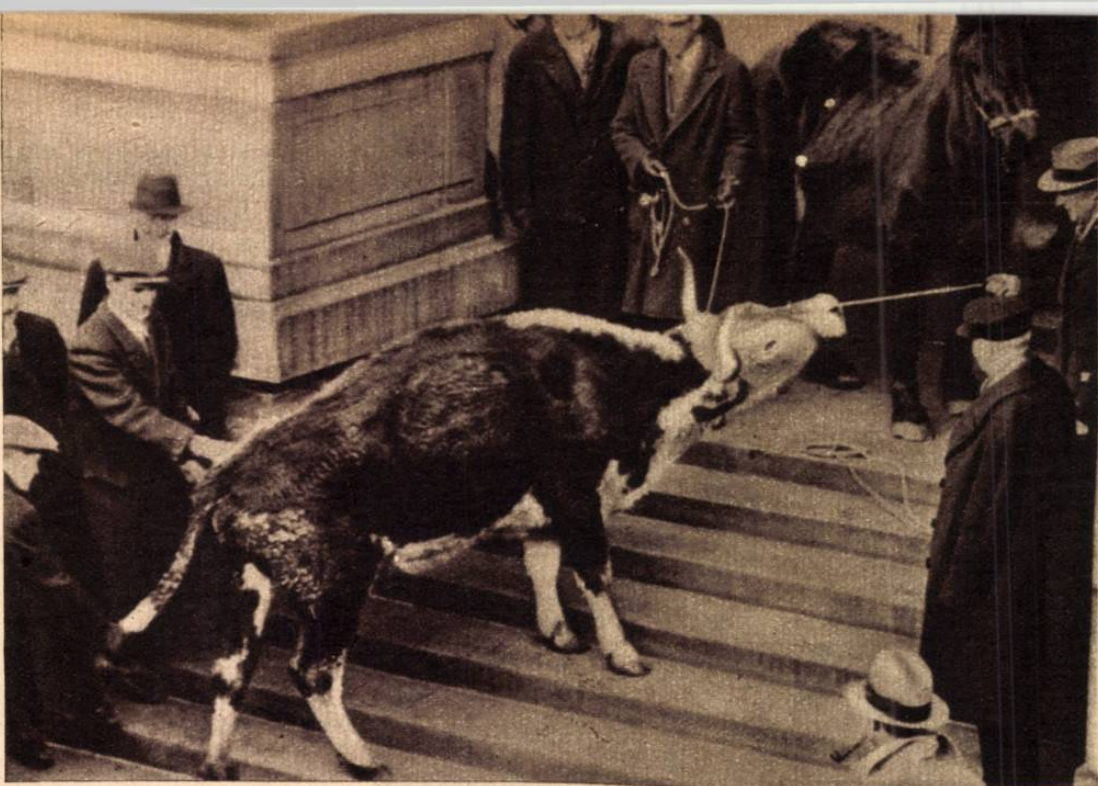
Au fost păcălite — și de la o vreme cu bună știință — fecioarele din Mesopotamia, care nu se puteau mărita mai înainte de-a fi făcut un stagiul de prostituție, în templul fecunde zeițe Istar, unde marele preot avea dreptul întâietății. Astfel de păcăleli s'au prelungit de-a lungul antichității, vreme de milenii, iar la Efes, în Asia Mică, a

Un măgăruș care pentru a goni mai repede trebuie să fie ...excitat cu iarbă. Și această fotografie este absolut autentică.

existat un templu, care se întreținea din taxele încasate de sfintele prostituate ale Venerii: venale; se spune că afacerile templului erau atât de înfloritoare, că preoții adunaseră lazi cu monete de aur, din care împrumutau regii, în vreme de război, cu dobândă cămătărească. Existat-a oare pe lume mai formidabilă păcăleală decât a frumoasei Zeițe grece, preschimbată în bancheriță? (Dar această păcăleală o întâlnim în forme ceva mai mici, în toate timpurile pe toate locurile, căci totdeauna și oriunde iubirea a fost amestecată cu aur, ipoteci, parfumuri, bobânzi și pietre prețioase).

O cununie pe apă și... în apă. Nu este o păcăleală de 1 Aprilie. Fotografia este autentică și-a fost luată la Paris.

Un animal flămând adus să protesteze la Senat. Fapt absolut autentic petrecut la Minnesota (Statele-Unite).

Romanii aveau și ei epoci de păcăleli publice, în serbări cu diferite numiri, cari cădeau cam la schimbarea anotimpurilor. Imbrăcat în piele de lup Antoniu în veacul întâi, înainte de Crist, ca tânăr partizan politic, a îngenunchiat în piața publică în ziua de Lupercalii și a oferit cununa regească lui Cesar, care ședea cu capul gol, pe un scaun dictatorial. Deși mai puternic decât un rege antic, Cesar a refuzat cununa înșelătoare, care avea menirea poate să-i descopere gândurile — și l-a păcălit la rândul lui pe Antoniu, rămânând imperator, în regim republican.

Evreii au de mai bine de două mii de ani sărbătoarea cu măști a Purimului, când toți se travestesc, spre a-și înșela, cu aparențe noi, rudele și prietenii, pe care-i păcălesc de-altfel în fiecare zi, în tot restul anului, pe față.

O societate de filme pentru a face o reclamă originală unui grup de noi girls angajate le-a fotografiat într'un geamantan. S'ar crede că este vorba de o păcăleală. Și totuși fotografia este absolut autentică.

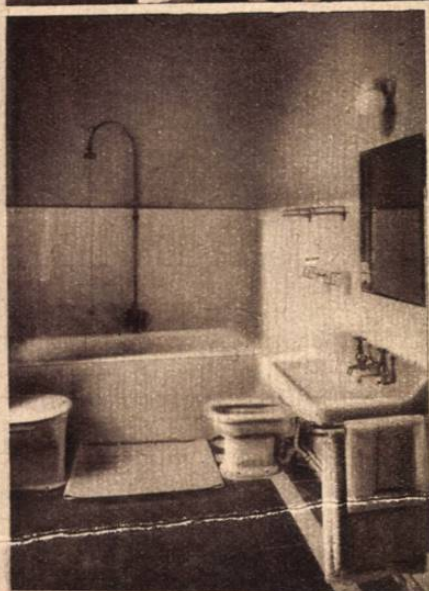
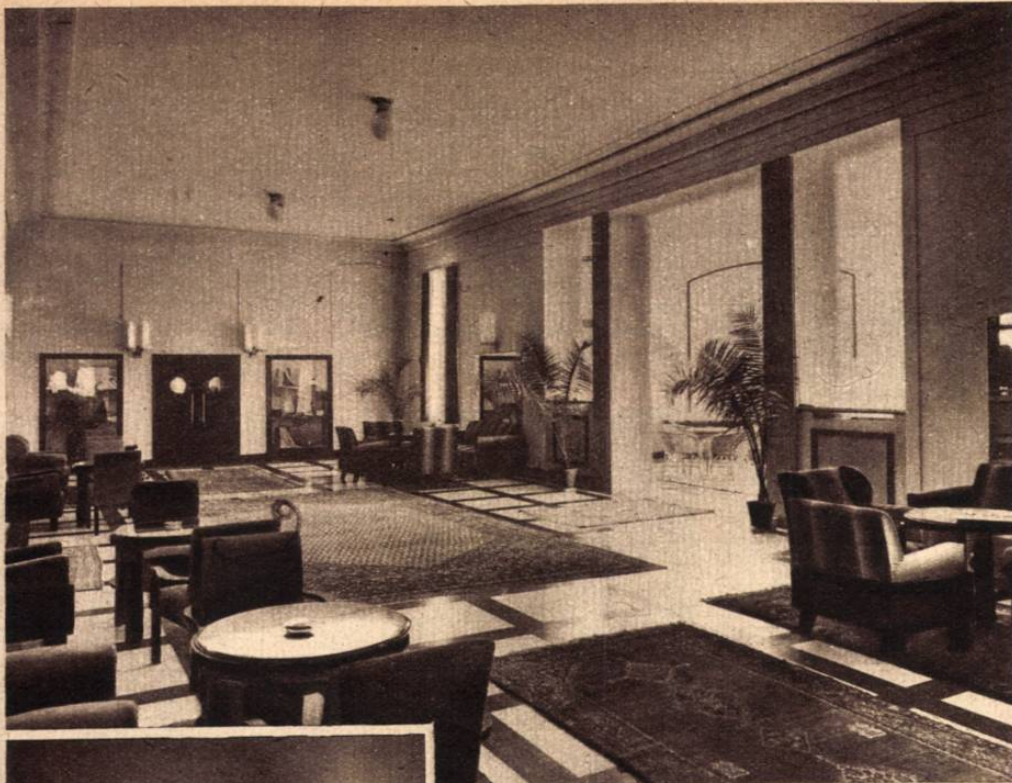
Alaiurile carnavalești din evul-mediu, nu numai tolerate, dar încurajate de clerici — îndreptățiți că o prea îndelungată păcăleală mistică are nevoie și de mici păcăleli lumești, spre a fi suportată mai departe — s'au perpetuat până'n zilele noastre. Vastele păcăleli cu jocurile de noroc, de pe Coasta de Azur, se completează, în fiecare an, cu măștile grotești, carele alegorice și alte artificii, menite să acopere perspectivele vaste ale mizeriei universale, în care clocesc ouăle de dinamită ale războiului.

În fața unor asemenea păcăleli, imaginația cea mai năstrușnică a indivizilor celor mai spirituali, va părea totdeauna copilărească — și nici nu e mai mult. Cu toată tradiția lui 1 April, unii au renunțat să se mai ia la întrecere în farse, lăsând acest lucru în seama istoriei, neîntrecută iscoditoare de păcăleli — unele tragice — din care ne dă pildă atât de des.

Cei cari au apucat zilele de dinainte de pruntul război din 1914—1918, n'ar fi putut crede în rușul capului că trei din cei mai mari suverani ai lumii — și erau pe-atunci cu toții numai patru sau cinci — se vor prăbuși, în răstimpul a patru ani: Wilhelm al II-lea va fugi și își va scăpa viața, într-o țară neutră, ca un complotist de rând; Frantz-Joseph împăratul austro-ungar va muri, în ochi cu viziunea prăbușirii imperiului lui, de cărți de joc; iar Țarul Nicolae al II-lea va pieri împreună cu soția și înireaga-i familie, într'un târgușor din Siberia, împușcați ca niște simpli teroriști.

Trebuie să recunoaștem că asemenea formidabile păcăleli au depășit orice imaginație — și războiul de-atunci, cu siguranță că n'ar fi izbucnit, dacă ar fi putut fi prevăzute de conducătorii statelor amintite.

(Continuarea în pag. 7-a)

REȚINERI DE CAMERE:

IN BUCUREȘTI

Palatul Băncii de Scont

STR. EUGENIU CARADA 3

TELEFON 3.65.21

sau direct la

Hotel Palace - Sinaia

TELEFON: 225

PALACE SINAIA

200 CAMERE — 110 BĂI

CONFORT — LUX — SOARE

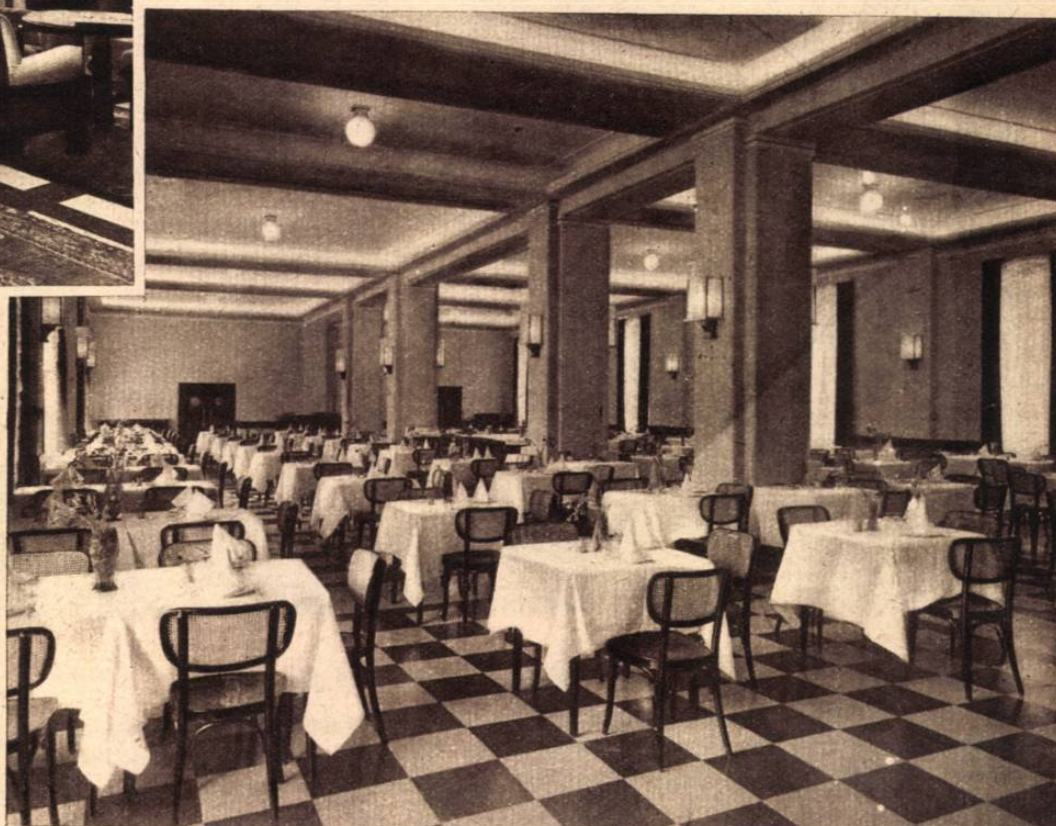
PENSIUNE COMPLETĂ

RESTAURANT DE PRIMUL RANG

BAR — DANCING

PREȚURI MODERATE

DESCHIS TOT TIMPUL ANULUI

Formidabile păcăleli

(Urmare din pag. 6-a)

România a intrat în război în 1916, cu gândul de-a cucerii provinciile de dincolo de Carpați locuite de Români, și eram în alianță cu Rușii, deci renunțând la pretențiile noastre firești, istorice, asupra Basarabiei. Cu toate acestea istoria joacă o uriașă farsă, tuturor oamenilor politici și primul ținut care se alipește de patria mamă, în vreme ce ne supunem unei păci rușinoase, impuse de Germani — e... Basarabia! Bucovina, Ardealul și Banatul vin mai târziu. Și o păcăleală mai mică, în-lăuntrul celei atât de mari și atât de fericite: oamenii politici cari au condus destinele României în 1916 erau toți mari latifundiar, mii din ei răspunzători de sângeroasa înăbușire a răscoalelor țărănești din 1907. Și totuși, înainte încă de încheierea războiului, s'a făgăduit țăranilor pământ și vot, iar după război moșiile boierești au fost expropriate, în folosul plugarilor. Ar mai fi dus latifundiarii pe plugarii iobagi pe front dac'ar fi știut că la întoarcere vor fi siliți să le acorde drept de vot și să le cedeze moșiile?... Punem această întrebare — și lăsăm răspunsul în suspensie. E mica noastră păcăleală.

A.

ODOL

PASTA DE DINȚI

PASTA DE DINȚI ODOL apără dinții. Întrebuințați pasta de dinți ODOL dimineața și seara. Nu ajunge însă să îngrijiți numai dinții din față cu peria de dinți și pasta de dinți. Trebuie să curățați radical și măselele din fundul gurii, pe față și pe dos și în partea de sus. Prin îngrijirea sistematică și radicală a gurii cu PASTA DE DINȚI ODOL, mențineți dinții sănătoși până la adânci bătrâneți.

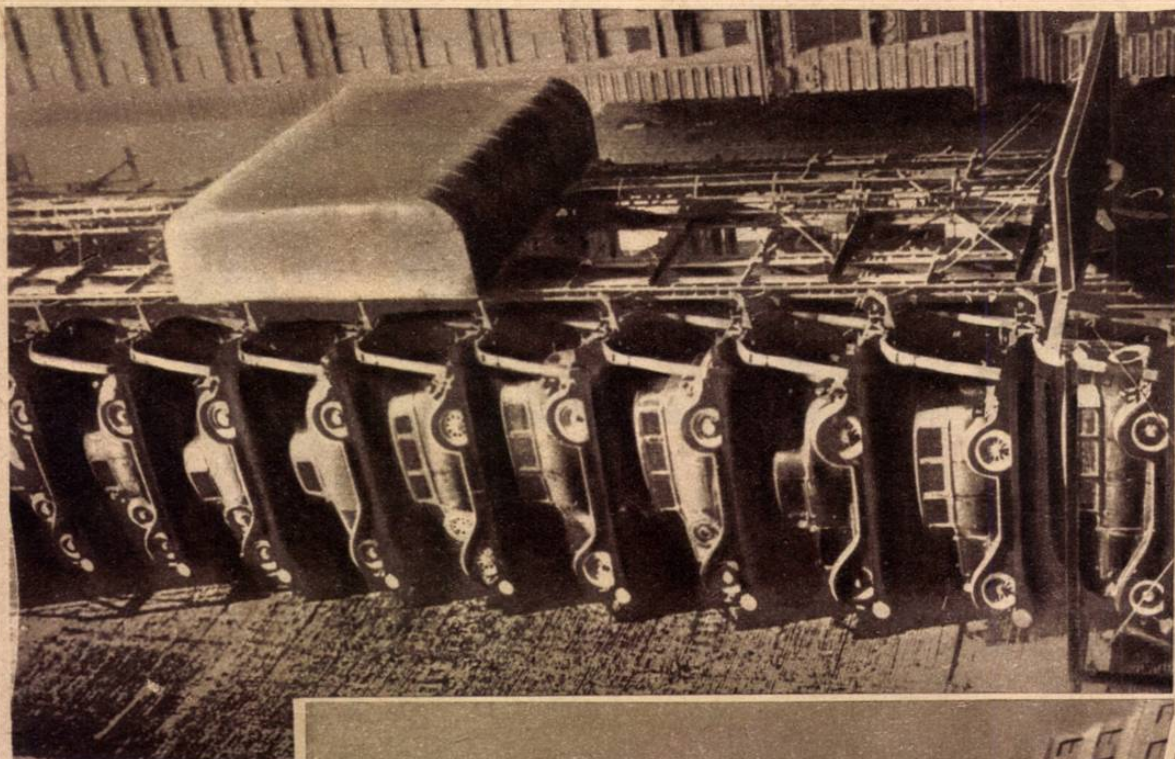

dă dinților o albeață strălucitoare

AUTOMOBILE AGĂȚATE IN... CUI

La o mare instituție din New-York, fiecare funcționar își are automobilul său. Pentru a face economie de loc și pentru a nu încurca circulația, s'a instalat un... cuier imens de fier în care funcționarii își agață automobilele așa cum vedem în fotografia noastră.

TOT AMERICA MAI PRACTICĂ...

Noul stil al sgârie-norilor, al căror exterior și interior este astfel construit încât... toată clădirea în trei dimensiuni, poate servi și în poziție orizontală. În fațșăm aci o casă bloc din Lookandwonder, o periferie a New-York-ului, în care s'a experimentat această nouă metodă de clădire. Podelele și plafoanele sgârienorului, servesc, în poziție orizontală, ca pereți laterali.

PRIMUL AUTOBUZ CU ETAJ IN CAPITALĂ

Ziarele s'au ocupat recent de lansarea primelor autobuze cu etaj în Capitală. Față de circulația din ce în ce mai mare din Capitală, aceste autobuze urmau să constituie o mare ușurare pentru călători. Iată că acum, aceste autobuze au fost lansate. Fotografia noastră a fost luată eri în fața palatului societății funcționarilor publici. Prima cursă oficială a autobuzului cu etaj va avea loc azi

pe traseul Arcul de Triunf — Podul Senatului.

UN PASAJ SUBTERAN IN PIAȚA PALATULUI

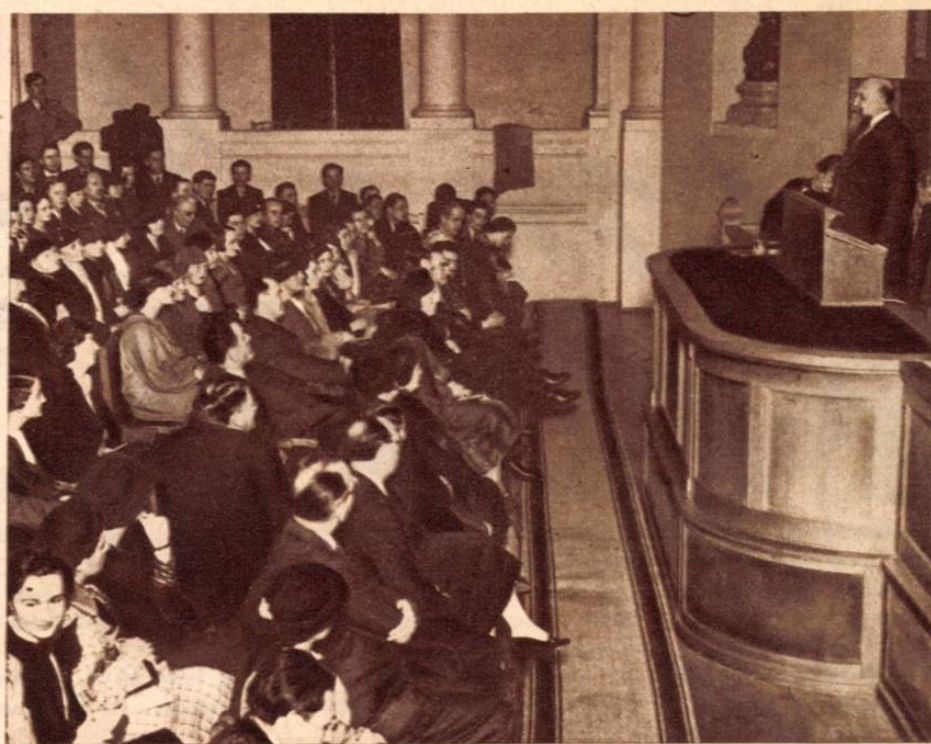
Pentru a ușura circulația pietonilor și a vehiculelor pe Calea Victoriei, primăria Capitalei în înțelegere cu Prefectura Poliției a construit un pasaj subteran în piața Palatului. Se va obține astfel o mare descongestionare a circulației și în acelaș timp se vor evita numeroase accidente.

ACTIVITATEA „GĂRZII PĂINII”

După raziiile din cartierele mărginașe, „Garda pâinii” a început — din inițiativa d-lor dr. Odăjescu și Dem. Dobrescu — razia în sectorul galben. În fotografia noastră vedem confiscarea pâinilor găsite lipsă la cântar.

CONFERINȚA D-LUI PROFESOR IORGA

D. profesor Nicolae Iorga a ținut Duminică la Academia de Înalte Studii Comerciale o conferință asupra călătoriei sale în Italia. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Iorga în timpul conferinței.

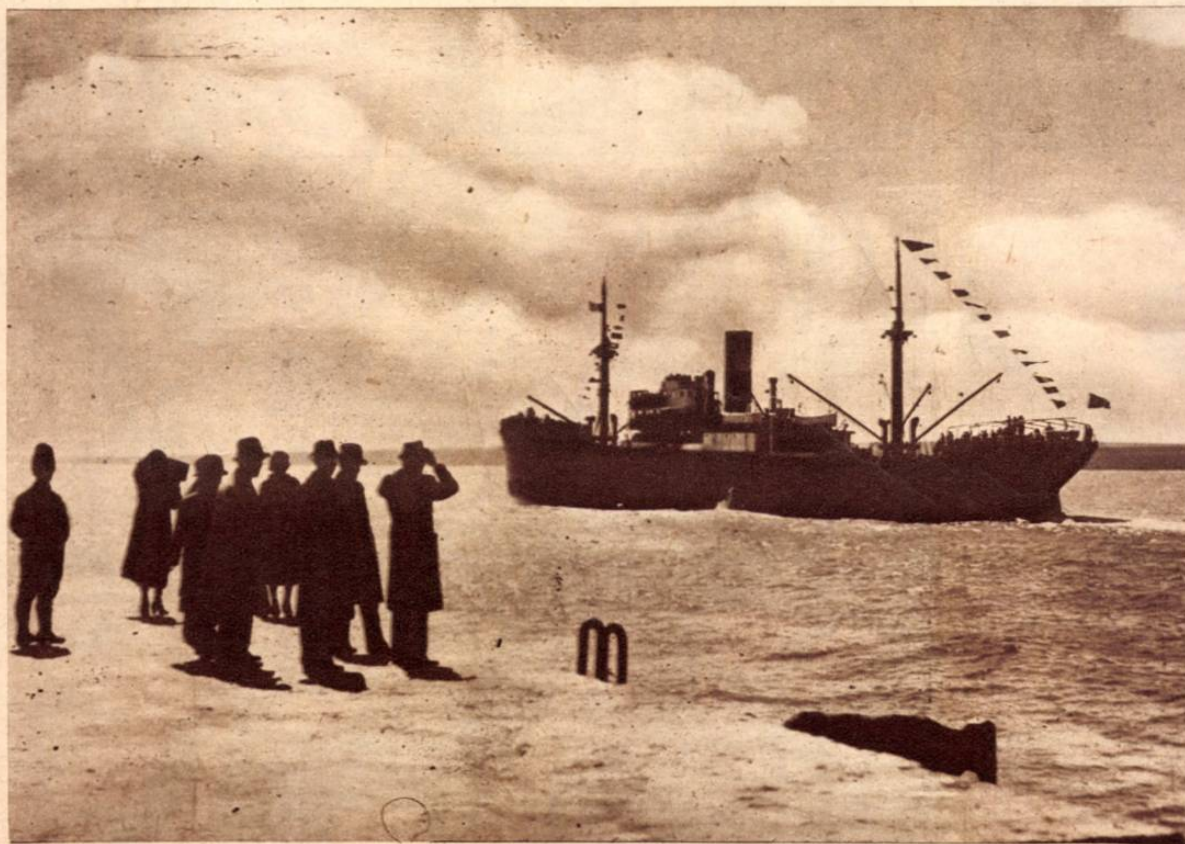
CONFERINȚA PREFECȚILOR LA MINISTERUL DE INTERNE

Prefecții din întreaga țară s-au întrunit săptămâna trecută la ministerul de Interne. În mijloc d. Inculeț având alături pe d-nii Luca și Sergiu Dimitriu.

RECEPȚIA DE LA LEGAȚIA EGIPȚULUI

La legația Egiptului a avut loc săptămâna trecută o mare recepție. Fotografia noastră, o înfățișează pe d-na Titulescu alături de d. ministru al Egiptului și al Ungariei.

CUM AU VOTAT CETĂȚENII GERMANI DIN ROMÂNIA

Cetățenii germani din România au votat Duminică pe vasul „Alimnia”, adus special la Constanța. Fotografiile noastre îi înfățișează pe Germani imbarcându-se pe vas și apoi vasul părăsind portul și îndreptându-se în larg unde a avut loc votarea.

Complexul MORȚII

Sinuciderea tenorului Dimitrie Gálman, a produs multă nedumerire. Nimic nu lăsa să se bănuiască gânduri funeste la acest artist. În preziua sinuciderii, tenorul a cântat la Operă și în conversațiile avute, făcea proiecte de viitor. Și cu toate acestea, cercetările justiției au dovedit că Dimitrie Gálman s'a sinucis.

În același fel — fără un motiv determinat, și fără a lăsa să se întrevadă preocupări funeste — s'a sinucis, cu câțva timp înainte, la Hollywood, artista Thelma Todd.

Ni s'a părut interesant, spre a explica psihologicește aceste gesturi nemotivate, să reproducem un articol pe care profesorul Donald Laird, directorul laboratorului psihologic al universității Colgate (Statele Unite) referitor la „complexul morții”, o stare psihologică care lămurește cum sub o aparență de bună dispoziție se poate ascunde dorința de a sfârși cu viața.

Thelma Todd a fost descoperită moartă în automobilul său, asfixiată prin monoxid de carbon. Se crede că ar fi vorba de o sinucidere, întrucât actrița manifestase înainte dorința de a sfârși cu viața.

Dem. Gálman (în fotografia noastră pe catafalc) a manifestat înainte de moarte o veselie excesivă.

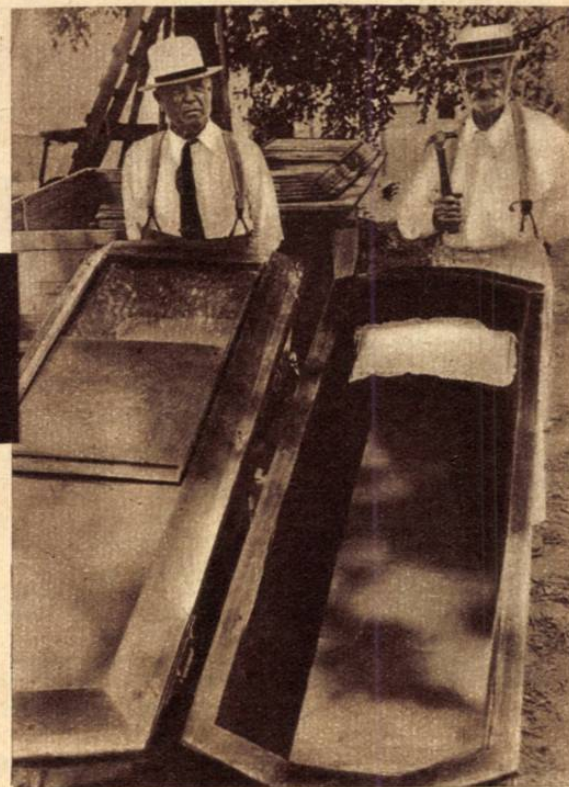
funeste. Complexul morții îl vom afla mai curând, pătrunzând în intimitatea spirituală a acelor indivizi cari dau impresia c'ar fi ușuratici, manifestând o veselie sgomo-toasă, decât dacă sondăm într-o aceeași măsură felul de-a gândi al acelor persoane serioase, care privesc viața cu gravitate.

Frivolitatea și frenezia, cu care cei dintâi caută să petreacă, nu sunt, adesea, decât o încercare de a-și ascunde, lor și celorlalți, desgustul ce-l inspiră viața, îndemnându-i să părăsească această vale a lacrimilor și a suferințelor.

Acest complex al morții l-a avut și Abraham Lincoln, sub o formă foarte puternică. În biografia pe care i-a făcut-o d-rul L. Pierce Clark se vorbește precis despre preocupările lui cu gândul că moartea ar fi o eliberare de toate neplăcerile vieții. Iar detectivul Alan Pinkerton fusese delegat, pe lângă marele comandant, cu recomandația de a-l supraveghea de aproape, pentruca nu cumva acesta să cedeze, la un moment dat, acestei ciudate porniri. Impulsul nu e numai ciudat, dar și nenatural, deoarece una dintre primordialele caracteristici ale tuturor organismelor este dorința de-a se menține în viață. Impulsurile contrare se datoresc unei distorsiuni lăuntrice, care schimbă cu totul perspectivele.

În multe cazuri analizate de psihologi, s'au stabilit circumstanțele în care se creează aceste distorsiuni, și numeroase persoane au fost vindecate. Ce

O veselie sgomo-toasă adesea un complex al morții.

Frații Rolison doi fermieri din Oklahoma Citiy, și-au făcut sicrii în care dorm.

ÎN încăperea, unde un comitet de magistrați californieni instruia misteriosul caz al Thelmei Todd, despre a cărei moarte s'a vorbit mult, acum câțva timp, — se făcu deodată tăcere. Figurile tuturor exprimau consternarea, căci Patricia de Este reproducuse cuvintele spuse de victimă, în urma unei petreceri, care avusese loc cu vâteva zile înainte de a-și fi găsit sfârșitul. Fusese tocmai una dintre acele reuniuni, care păreau a constitui un divertisment favorit al actriței și totuși, după plecarea invitaților Thelma îi spusese :

„M'am săturat de toate astea — nu vreau să mai trăiesc”.

Frumoasa vedetă vorbise calm, și după cât se părea, fără emoție, cu privirea limpede și hotărâtă.

Ida Lupino, tot o actriță de comedie, întări depoziția de mai sus, declarând că vesela actriță, ca reagrație unui concurs de frumusețe, organizat în Massachusetts devenise, în scurt timp, din învățătoare, vedetă cinematografică, manifestase, în repetate rânduri, dorința de-a o sfârși cu viața.

Aceasta-i ceea ce savanții numesc „complexul morții”.

Depozițiile au uimit pe magistrați, dar psihologii le-ar fi putut spune că foarte adesea se întâmplă ca, sub o aparență veselă, cineva să fie frământat de gânduri

anume a determinat complexul morții la Thelma Todd nu se va ști niciodată, dar dacă acesta a fost cauza sfârșitului său, e regretabil că ea nu și-a dat seama de nenaturalea acestui impuls și n'a consultat un psihiatru.

D-rul Eli Moschowitz relatează recent, în „The New England Journal of Medicine”, cazul unei tinere femei măritate, în vârstă de 23 de ani, cu doi copii, a căror naștere îi pricinuisese mari suferinți.

Cu trei luni înainte de-a veni la specialist, începuse să slăbească, era nervoasă și avea dese leșinuri. Acum, cele mai multe dintre aceste leșinuri nu sunt decât o manifestare deghi-zată a complexului morții. Nu aerul închis dintr-o cameră și nici o slăbire a inimii, sunt cauza acestor leșinuri simbolice — ci o remușcare, o neplăcere temporară sau vreun eveniment ce s'a produs cândva, în copilărie, în aparență uitat, dar care mai stăruie încă în subconștient.

D-rul Moschowitz află că femeia, care intrase în trata-mentul său, avusese întotdeauna relații de prietenie cu cei din jurul său și că fusese înconjurată de multă afecțiune, în copilărie. Începuse să-și câștige existența dela vârsta de 13 ani, iar părinții o apreciau, pentru hărnicia și cuminenția ei, mai cu seamă că acum contribuia la întreținerea familiei. La 16 ani părea o fată sănătoasă și perfect normală.

La epoca aceea muri tatăl său, iar la înmormântare, ea se aruncă în groapa lui. Avea sentimentul că moartea-i răpise singurul prieten. Mama, frații și surorile—toți mai în vârstă—nu erau tot atât de buni cu ea.

Doi ani mai târziu, se căsătorii. Toți prietenii și rudele sale o sfătuiseră să nu facă acest pas, căci bărbatul pe care voia să-l ia o bătuse atât de rău, încât fusese arestat. Tratată ca o sclavă de soțul ei, simțea tot mai acut lipsa acelei afecțiuni la adă-postul căreia crescuse — era dornică de iubire.

Pe urmă, o cam muștra și conștiința. Simțea că se gândise la tatăl său, mai mult decât era poate natural, pentru o fiică. Și astfel, atunci când conștiința și setea ei de dragoste se ciocnău se producea complexul morții, care o făcea să cadă într'un „leșin simbolic”.

Din astfel de evenimente mărunte se creează aceste impulsuri nenaturale, ale căror începuturi sunt neînsemnate, dar care pot să aibe un sfârșit tragic.

S'a văzut că la Abraham Lincoln, complexul morții își avea originea în durerea pe care el o încercase mai întâi cu pier-derea mamei sale. iar peste câțiva ani, la moartea Annei Rutledge, singura femeie pe care a iubit-o în viața sa.

Loviturile acestea i-au lăsat în suflet o melancolie, pe care el încerca s'o ascundă, cu faimosul său humor.

Această nenaturală atitudine, față de viață mai are multe alte moduri de manifestare, care mai de care mai ciudate. Niște medici din Aznalcollar, localitate situată lângă Sevilla, (Spania) au tras, acum câțiva ani, o spaimă teribilă. După lăsarea nopții, ei se duseră la cimitirul local, pentru a face o autopsie, ce trebuia să ajute la elucidarea unui misterios asasinat. Medicul și cei doi asistenți ai săi intrară în criptă și părul li se făcu măriucă, văzând că unul dintre cadavre începuse a se mișca și se ridică în capul oaselor.

„Cadavrul” nu era altul decât un gropar, care găsisse că aster-nutul moale al cosciugului oferia un culcuș foarte confortabil. El vru să-i liniștească, să le explice cum stăteau lucrurile, dar nu fu chip, căci savanții o luară la fugă și spaima lor fu cu atât mai mare, când îl văzură alergând după ei.

Dar, acest gust de a-ți petrece noaptea într'un cosciug, are la bază tot un impuls nenatural. Puteți fi siguri că groparul de mai sus avea un „complex al morții” foarte dezvoltat. Și această manifestare nu e rară.

Multe cazuri de „epilepsie aparentă” nu sunt, în fond, decât tot niște subtile expresiuni ale acestui complex al morții. Pier-derea cunoștinței, uneori, pentru câteva ore, și convulsunile atacului, ce simulează agonii imaginare, se datoresc, într'un mare număr de cazuri, doar unui complex al morții ajuns într'o fază acută.

Transele medium-urilor și catalepsile acelor cari suferă de demență precoce, își au originea tot în complexul morții. Aceste fenomene, pe cari unii le atribuie unei extraordinare puteri religioase, nu sunt, din punctul de vedere al omului de știință, decât o fază extremă, a aceluși impuls, care-i face pe unii să se culce într'un cosciug.

Tocmai în perioada când magistrații cercetau, la Hollywood, cazul Thelmei Todd, membrii unei mici secte religioase, din Detroit, cântau, în cor, „Aleluia”, strânși în jurul unei fete în vârstă de 17 ani, fiica unui dintre sectanți, care de o săptămână se afla într'o stare de transă.

În vreme ce membrii cultului se rugau și intonau imnuri, în jurul patului, pe care se afla întinsă, fata ridica din când în când brațele rigide, ca niște bețe, agitându-le timp de câteva minute în aer. Aceste mișcări constituiesc unuia dintre princi-palele simptome, în diagnoza demenței precoce, care nu e altceva decât complexul morții, în cel mai grav stadiu.

În cazul raportat de d-rul Moschowitz, acest ciudat impuls s'a manifestat, pentru prima dată, determinând-o pe copila de 16 ani să sară în groapa deschisă a părintelui său; pe când la fata de 17 ani, el a luat forma ardoarei religioase.

Dar nu credem că s'ar putea relatea, în legătură cu acest com-plex al morții, ceva mai bizar decât purtarea împăratului Carol al V-lea, care era și regele Spaniei. Îmbătrânind, el abdică în favoarea fiului său și luându-și un grup de servitori credincioși, se retrase în mănăstirea St. Justus. Iată acum ce ne spune istoria despre felul cum s'a comportat, în această ultimă perioadă a vieții sale:

„Aci, el ocupă câteva încăperi, simplu mobilate și nepăstrând decât 12 servitori, începu o viață liniștită și contemplativă. Dar o minte ca a lui, obicinuită să activeze și prea puțin pre-gătită pentru speculațiuni abstracte, nu-și putu păstra echi-librul, într'o asemenea viață

„Fu cuprins de neliniște, și deveni din ce în ce mai riguros în practicile sale religioase și, nemulțumit, la un moment dat, cu ceace se făcea în mod obicinuit, la mănăstire, inventă noi manifestări de pietate. Dintre acestea, a rămas de pomină celebrarea propriilor sale funeralii. Dăduse ordin să i se sape mormântul în capelă și punea să i se citească prohodul, în prezența sa”.

Aceasta, și multe alte ciudățenii similare, nu sunt decât un fel de sinucidere imaginară, pornire ce-și are sursa în com-plexul morții.

Un om în toate mințile nu vrea niciodată să moară. Bătrâna și buna mamă care e Natura a să-dit dragostea de viață, atât de adânc, în sufletele tuturor fiin-țelor vii, încât, dacă în spiri-tele noastre, nu se produce vreun dezechilibru, luptăm deo-biceu din răspuțeri, pentru a ne salva.

Ea a știut, de mai înainte, cu câte greutate — fizice, familiare și financiare — aveam să lup-tăm pe acest pământ și și-a luat precauțiunea de a face ca dragostea de viață să fie mai puternică decât toate celelalte sentimente, pe care le încercăm dealungul unei existențe. Dar nici această înțeleaptă natură n'a fost destul de prevăzătoare, altfel ar fi înzestrat spiritul omenesc cu o frână, care să împiedice dragostea de viață a se transforma în ceva cu totul contrar.

Aș fi dorit ca Thelma Todd să fi înțeles aceasta, în care caz, ar fi fost mai puțin veselă, dar cu mult mai fericită. Și ar fi fost bine dacă cineva ar fi ini-țiat-o în filosofia vechilor Chi-nezi, unde găsim între altele, următoarea maximă de-o infinită înțelepciune: „Deși viața unui om nu atinge suta de ani, el își face atâtea griji, de parc'ar fi sortit să trăiască un mileniu”.

E o cugetare asupra căreia ar merita să reflectați.

DONALD LAIRD

DE PAȘTI

Cea mai plăcută lectură:

REALITATEA ILUSTRATĂ

Număr special:

conține un supliment humoristic ilustrat în 64 pag. mari

Veți râde cum n'ați mai răs și chiar cel mai ursuz se va înveseli. Humorul cel mai ales și original

Bucăți semnate de marii noștri humorști: Sică Alexan-drescu, Gheorghe Brăescu, Nicușor Constantinescu, A. de Herz, Ion Manu, N. Kirîțescu, Ion Pribeagu, Nic. Vlădoianu, etc.

precum și o parte distractivă cu tot felul de jocuri și probleme.

Rețineți depe acum numărul special de Paști, la chioș-cul dv. de ziare.

UN ADEVĂRAT RECORD:

120 Pagini

Petreceți sărbătorile cel mai bine citind „Realitatea Ilustrată”

IN NICI UN DICTIONAR

din lume.

NU VEȚI
GĂSI
CUVINTELE
DE ELOGIU
CARE

SE CUVIN
NOULUI CIORAP

edy

101

Un ciorap unic, o finețe fără egal, o producție care onorează cel mai pretențios gust.

O
CAPO
D'OPERA

SPRE UN NOU RĂZBOI

GESTUL Germaniei a deschis lumii o serie întreagă de probleme una mai importantă ca alta. Spectrul războiului se arată din ce în ce mai precis pe firmamentul orizontului. Germania de astăzi prin denunțarea tratatului dela Locarno și ocuparea zonei demilitarizate a Rhenaniei, arată dorința nestrămutată a Reichului de a se impune.

O întrebare de mare importanță este: Germania la sfârșitul războiului a fost învinsă? Dacă a fost învinsă, de ce astăzi este în posibilitate să amenințe din nou pacea lumii, pace ce a fost asigurată prin sacrificiul a câteva milioane de eroi! Lipsa de energie a statelor aliate în privința sancțiunilor față

de încălcările Germaniei, a fost speculată în mod infam de către Germania, încât pentru toată lumea de astăzi, nu este de mirare gestul ei. Ne miră doar că acesta nu s'a petrecut mai de vreme.

Totuși, în faza actuală în care se găsește Germania, nu poate fi vorba de un război. Starea economică a Germaniei de astăzi nu-i permite să se hazardeze într'un conflict din care știe cu precizie că va ieși învinsă. Un război nu se duce numai cu armată și munițiuni, ci și cu bani. Or, în starea actuală, Germania nu este în stare să facă acest sacrificiu. Economia ei internă a fost mult sdruncinată de investiții enorme pentru înarmarea țării, încât astăzi visteria statului este goală. În aceste condițiuni evident că Germania prin diplomația ei caracteristică va evita pe cât posibil un conflict real.

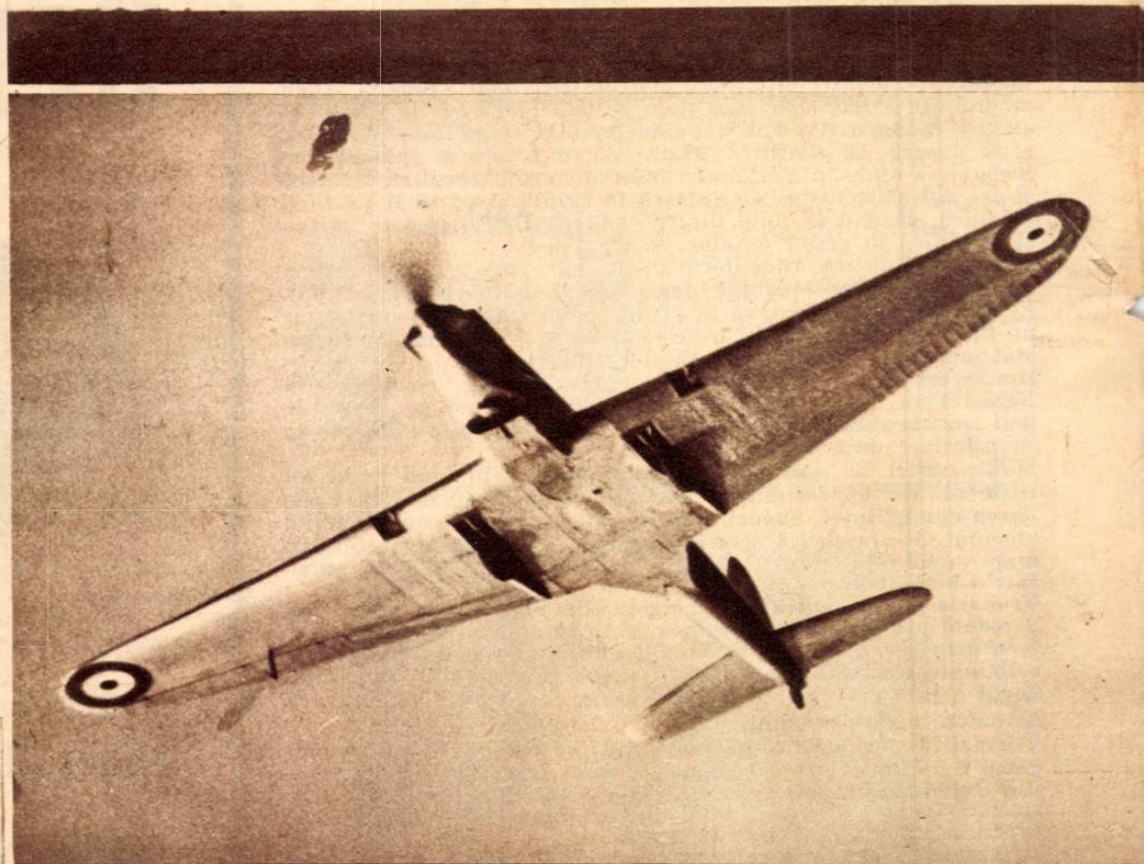
Nu este mai puțin adevărat însă, că Germania pregătește războiul, care va izbucni atunci când va socoti ea de cuviință că este îndeajuns de pregătită. Și acea vreme este foarte apropiată. Greul s'a făcut. Astăzi Germania este liberă în toate acțiunile ei. Economia ei internă nu va înceta să se refacă încât, iarăși zic, nu ne vom mira când într'o zi vom auzi că tunul german a învăpăiat orizontul Europei.

Amintesc că Franța singură nu se va hazarda într'un război cu Germania deoarece se poate întâmpla ca povestea dela 1870 să se repete. Alianța ei cu Rusia Sovietică arată cum prețuește Franța puterea Germaniei. Amintesc un fapt. În anul 1866, Prusia Orientală atacă Austria. Austria cere sprijinul marilor puteri. Anglia se mișcă cerând și sprijinul Franței. Aceasta însă pune astfel problema: De ce să mă aliez cu Anglia contra Prusiei, care nu mi-a făcut nimic și care nici nu este în stare să-mi facă ceva? Austria cu tot sprijinul este învinsă de Prusia la Sadova.

Dela acest război nu trec decât patru ani și Prusia atacă Franța în acel război nenorocit pentru ea, la 1870, învingând-o în memorabila bătălie dela Sedan. Așa atunci și-a dat seama Franța de felul greșit cum a socotit puterea Prusiei. Trupele prusace intraseră în Paris obligând guvernul francez să plătească pe loc, cinci miliarde de franci, dacă dorește ca trupele să se retragă din Paris. S'a făcut atunci o subscripție națională care a plătit guvernului prusac până la cinci miliarde această fabuloasă sumă drept despăgubire de război.

Manevrele aviației germane la Nürnberg.

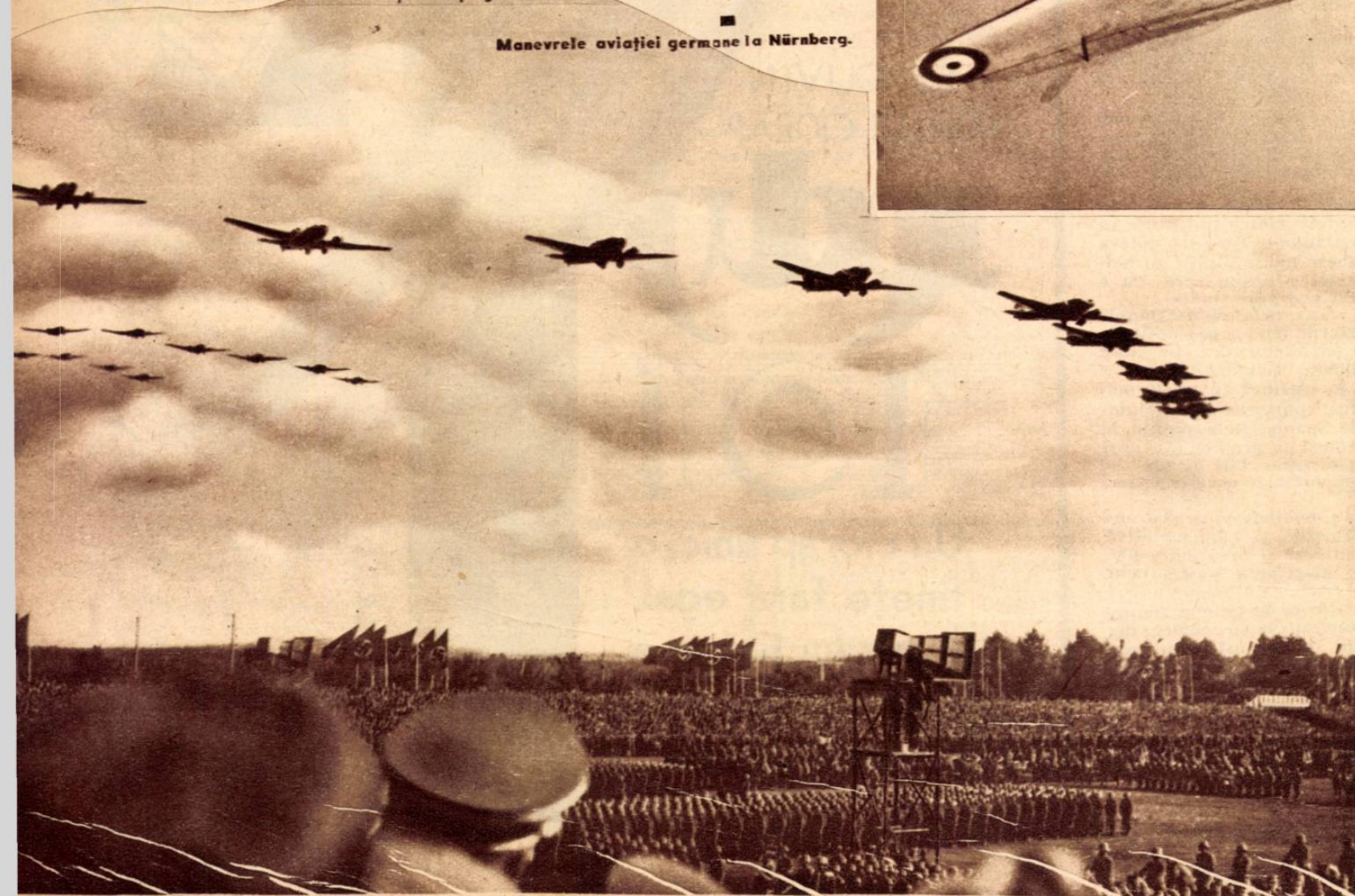
Privind forțele aeriene

lată care este semnificația tratatului de aliație sovietic, tratat prin care Germania de astăzi este garantată la securitatea ei. Dela acel război până la războiul trecut Dela războiul cel mai mare până astăzi și grozăviile lui au și fost uitate. La 1870, astăzi, în special avionul era inexistent. La războiul trecut, descoperiri care schimbă cu totul tactica războiului pune problema războiului sub o altă formă. Generalul Ludendorff a publicat recent un tratat despre importanța aviației în război. Iată câteva din conținuturile lui. **„Războiul, este lupta vitală (Lebenskampf) pentru existența națiunii.”** Precizează apoi în altă parte: **„Războiul este dreaptă numai contra forțelor armate, nu contra populației civile.”** Este o foarte mare greșală să credem că războiul va izbucni printr'o declarație formală. Acela va câștiga care va ști să utilizeze gradul surpriza. Acestea sunt cuvinte puține, dar conțin multă competență militară internațională. Dar am întins prea mult această chestiune și acum mă opresc să vorbesc și despre titlul acestui articol.

FORȚELE AERIENE ENGLEZE VĂZUTE

După organul Luftwehr din luna Ianuarie 1935, se vede că următoarea forță aeriană: 204 avioane.

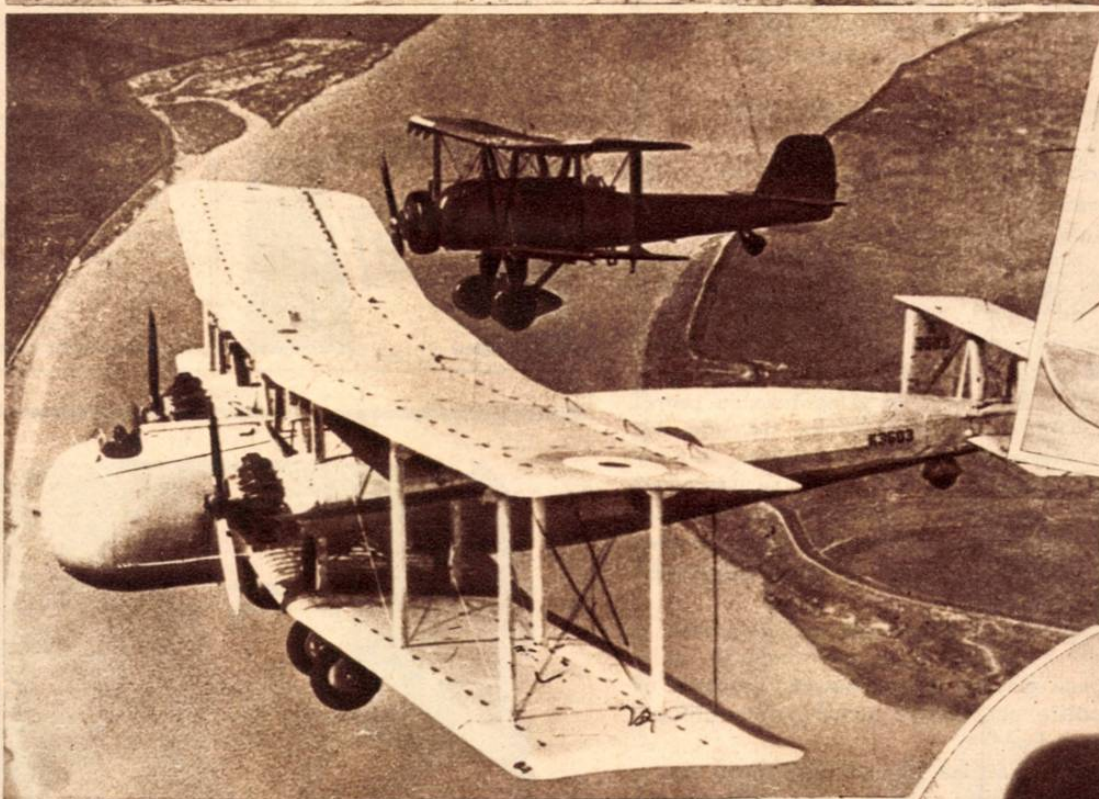
BOI EUROPEAN?

e engleze, franceze, și germane.

Echipajul german „Richthoffen” în timpul unei demonstrații făcute la Berlin.

Avionul francez Maknonius care poate atinge o viteză de 500 kilometri pe oră.

Un nou tip de avion englez construit de „Royal Air Force”. Calitatea lui esențială pentru luptă este că poate apărea prin surprindere, neobservat și neașteptat.

Două avioane moderne de luptă ale Angliei în timpul unui zbor de antrenament.

ianță de astăzi franco-germană vede un atac indi-

s-au scurs 34 de ani. În trecut numai 17 ani nu exista tehnica de luptă de până atunci, mult mai neagră.

ent la München o carte câteva pagini. „Războiul total nu se încheie ci și asupra populației dacă se crede că el va izbucni deodată în cel mai mare război și au greutatea și personalitate de o

incât cred că este timor.

E CĂTRE GERMANI.

1936, Anglia este trebuit să aibă 294

avioane de bombardament, 60 avioane de observare, 23 hidroavioane cu cocă. La acest total de 581 aparate, se mai adaugă 51 aparate de vânătoare, 84 de observare și 36 de bombardament, care sunt aparate în serviciul marinei, plus 198 avioane de bombardament, hidroavioane care fac serviciul în coloniile engleze. Acest total de 1025 aparate comportă o rezervă de sută la sută, ceea ce înseamnă că Anglia se poate baza, și aceasta se referă la finele anului 1935, pe 2050 avioane de război din tipuri relativ moderne. Organul Luftwehr mai amintește că la 31 Martie 1937 această cifră va fi mărită cu încă 2000 aparate din toate categoriile din prima și a doua linie. Este adevărat însă că Anglia în urma unor manevre aeriene edificatoare, din care s'a văzut pericolul în care se găsește populația engleză în urma unui eventual atac aerian, a pus în lucru un program de reînnoșcare a forțelor aeriene, terestre și ale marinei.

Dar aceste cifre sunt date de un organ al armatei germane care pentru a-și scuza înarmările sale, arată armata aliată sub alt aspect. De exemplu nu putem să ne bazăm într'un viitor război pe cele 273 avioane ce fac parte din forțele aeriene coloniale. Cele 850 aparate care rămân, a căror fabricație este din 1934-35, au performanțe asemănătoare cu cele germane Heinkel, Junkers sau Arado.

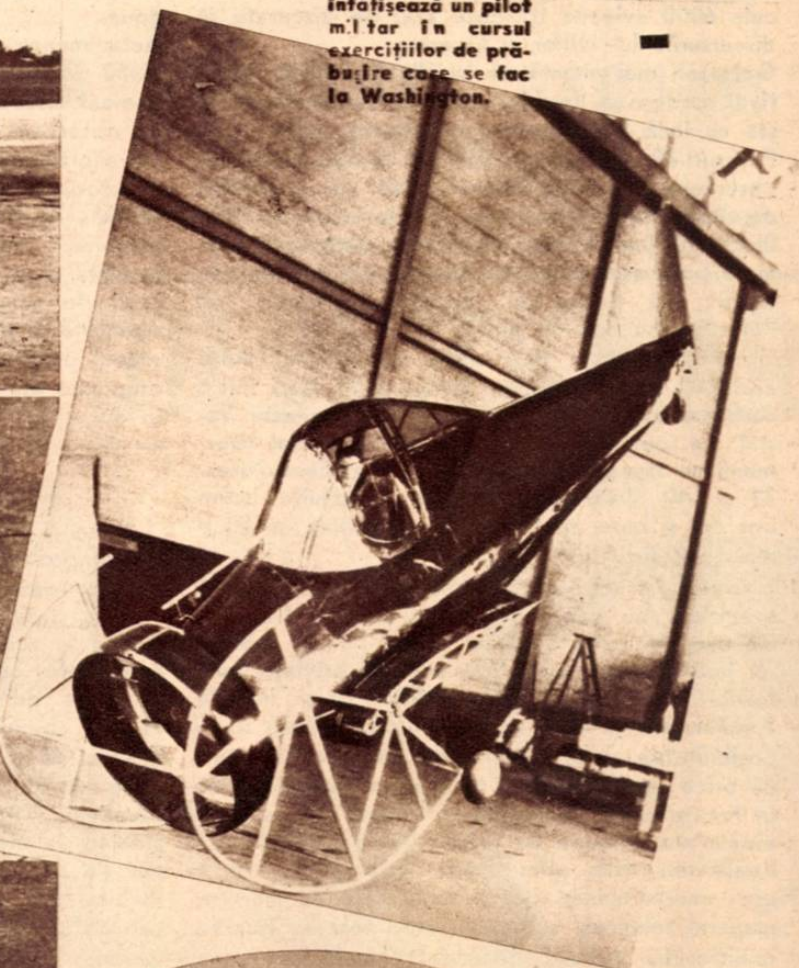
Iată ce spune Cartea Albă engleză din 3 Martie care arată în rezumat rearmarea aeriană a Imperiului.

„Apărarea coastelor și a insulelor britanice necesită o

modernizare completă a apărării actuale. Patru escadrile noi auxiliare din Royal Air Force vor trebui formate. Noul program consistă în a reînnoșca forțele aviatice de prima linie ducând efectivul până la 1.750 unități, fără a număra aparatele care colaborează cu marina. Guvernul își propune de a crea 12 escadrile noi pentru apărarea drumurilor strategice imperiale. Va fi necesar să se recruteze un mare număr de tineri piloți și personal pentru forțele aeriene.

Dacă acest program va fi realizat, abea atunci Anglia

Fotografia noastră înfățișează un pilot militar în cursul exercițiilor de prăbușire care se fac la Washington.

va avea paritate cu Germania. Dar pentru această paritate este nevoie de 18 luni de lucru pentru uzinele engleze, și dacă ne gândim la cursa nebună a înarmărilor, din care Germania, prin organizarea industriei sale pe picior de război este gata să fabrice săptămânal 1.000 aparate, vom vedea că superioritatea Germaniei este indiscutabilă.

AVIAȚIA FRANCEZĂ VĂZUTĂ DELA BERLIN.

Germania atribuie Franței următoarele cantități de avioane: 280 avioane de bombardament, 150 avioane de vânătoare, 135 avioane de vânătoare de noapte 790 avioane de recunoaștere și de cooperare, 130 hidroavioane sau avioane marine de bombardament, 66 avioane de vânătoare (marine), 162 avioane sau hidroavioane de observare (marine), 106 avioane militare repartizate în colonii.

La aceste cifre se mai adugă 820 aparate din linia doua, așa zise forțe aeriene de rezervă numărul unu, plus 1.450 avioane de rezervă numărul doi și 1.070 aparate de școală sau putând servi ca avioane de legătură pentru uzul Statului-Major. Acest total atinge cifra de 5.399 adică, cele 6000 avioane franceze atât de discutate în discursurile lui Hitler și Goering.

Germanii mai anunță că la 15 Mai 1936, efectivul modern al forțelor aeriene franceze va crește cu încă 917 aparate repartizate astfel: 100 Potezuri-39 de observare; 140 Bréguet-273 de observare și bombardament; 240 Dewoitine-500 de vânătoare; 112 Mureaux-113 de observare; 208 Bloch-200 (multiloc de luptă); 24 Farman-221 de mare bombardament; 40 Bréguet-413 multiloc de luptă; 73 Amiot-143 multiloc de luptă; 160 Potez-54 multiloc de luptă.

Guvernul francez prin ziarul de aviație l'Aéro arată că aceste cifre nu sunt exacte, dar într-o oarecare măsură se îngrijorează de această destul de perfectă documentare. În special Germanii se înșală asupra celor 100 avioane Potez-39 și 140 Bréguet-27, modele construite acum opt ani și care au figurat la expozițiile aviatice din 1928 și 1930.

Germania precizează, de unde o fi luând aceste precizii nu știm, că armata aeriană franceză dispune de 6.316 avioane (5.399 + 917). Adevărul însă nu este acesta. În această privință Germania a adoptat același politică ca și în fața Angliei. Adică în a exagera lucrurile care îi dă posibilitatea să se reînarmeze, deoarece socotește că orice perfecționare în această direcție, atât în Franța cât și în Anglia, o vizează pe ea, care cîc n'are avioane de „răsboi”!

Realitatea este alta. Franța este posesoare a unui enorm număr de avioane care nu mai corespund tehnicii actuale. Cât a fost în fruntea ministerului Aerului generalul Denain, acesta a comandat pentru refacerea forțelor aeriene 1.500 aparate. Programul însă s'a oprit în drum la 1.000 aparate (mai exact 1.023 avioane după colonelul Weiss în revista „Revue Hebdomadaire” din 29 Febr. 1936, pag. 627). Este prea puțin față de cifrele pe care le dau revistele germane. Programul de înzestrare francez este în curs de desfășurare, program care se lovește foarte des de imposibilitatea, de a construi mai repede, a industriei aviatice franceze. Ceeace năsture cazul cu industriile germane.

DAR AVIAȚIA GERMANĂ ?

Cei care au citit articolul publicat într'un număr trecut din „Realitatea Ilustrată”, își pot da seama de formidabilele posibilități ale industriei germane. Atribuiam în acel număr 2.794 avioane de primă linie și 250 avioane de linia doua, cifră care este dublă în cazul unei mobilizări.

Către finele anului 1936 această cifră va fi mult depășită. Germania posedă în anul 1933, 8.000 lucrători ca la finele anului 1935 să găsim 20.000 lucrători numai în uzinele de avioane, lucrând 24 de ore pe zi cu trei echipe a câte opt ore de muncă.

Iată o mică comparație între forțele aeriene germane, franceze și engleze: Germania, 2.794 avioane din care 998 de bombardament greu (după colonelul Weiss în Revue Hebdomadaire din 28 Febr. 1936). Franța: 1.023. Anglia: 1.000, admitând că o întârziere nu intervine în executarea programului care prevede cifra de 1.750 unități livrate în cursul anului 1937.

Iată dar adevărul. Dar putem adăoga că pentru cine nu se interesează nici de performanțe nici de programele în curs de înfăptuire, atât Anglia cât și Franța pot pune în prima linie un număr de 6.000 avioane de război în fața a numai 1.500 de avioane germane. Dar nu se va ajunge niciodată să se întrebuițeze în prima linie avioane demodate. Totdeauna într'o bătălie se aruncă trupele de elită, care au rolul, prin perfecția lor instrucție, să sdruncine armata adversă și apoi vin rezervele socotite ca trupe de mână doua.

Actualmente numărul piloților germani este de 7.000 împărțiți astfel: 1.500 piloți de bombardament, 1.000 piloți de vânătoare, 1.000 piloți de observare, 1.000 pasageri observatori, 1.000 mitraliori-bombardieri și 1.500 radiotelegrafiști. Aviatorii de vânătoare sunt antrenati metodic, formula de atac fiind cea întrebuițată în cursul războiului mondial de celebrul as Boelke. Ea consistă în a apropia cât mai mult posibil aparatul de aparatul advers, având astfel o mare siguranță a tirului, adică a ataca fără a ține seamă de nimic; căci după declarațiile lui Goering, cea mai bună apărare rămâne tot atacul. În această privință, avionul înzestrat cu un tun de mic calibru pare să aibă întâietate.

POLITICA COMBUSTIBILELOR

Iată o problemă care a dat mult de lucru chimiștilor germani și a pus la grea încercare visteria statului prin încercări foarte costisitoare. Având în vedere desfășurarea enormă a armatei motorizate, care în timp de război consumă o cantitate de lichid uriașă ca cifră, cantitate care e absolut necesară, Germania s'a gândit înainte de toate la un eventual blocus care ar pune-o în imposibilitate să se alimenteze cu petrol. România și Rusia deoparte, Anglia de alta, vor stânjeni la maximum această alimentare. În acest caz s'a dat mână liberă chimiștilor să descopere mijlocul prin care să se asigure armatei germane cantitatea de lichid carburant de care ar avea nevoie. Trei soluțiuni stau la baza soluționării acestui deziderat:

Să se asigure o reîmprospătare națională în petrol brut și, pentru orice eventualitate, să se formeze încă de pe acum enorme rezerve de petrol, socotite ca stockuri numai pentru utilizare în caz de război.

Să se fabrice benzină sintetică și să se dea o mare dezvoltare tehnică motoarelor ce întrebuițază uleiul greu (Diesel) și toate celelalte motoare care întrebuițază alte carburante în afară de petrol.

Iată ce se pregătește de ani de zile în creierul lui Hitler. Dar toate acestea nu reprezintă totul. În articolul viitor voi arăta cum poate industria germană să se transforme în industrie de război luând și ea parte la mobilizarea generală. Războiul chimic și războiul bacteriologic nu este o poveste ci o urâtă realitate care va coborî pe om din înalta sferă a culturii în rândul dobitoacelor.

REMUS IONESCU

1. VITALITATE
2. VIGOARE
3. VIOICIUNE
4. SĂNĂTATE

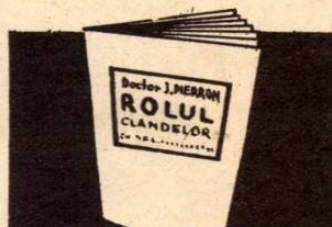
prin noul tratament

cu Hormoni

Înainte, când nu se știa de existența glandelor endocrine, se credea că este de ajuns să funcționeze bine inima, ficatul, rinichii etc. pentru a te credea sănătos.

Când hormonii erau o enigmă pentru știință, era necunoscut faptul că adevărata sănătate e datorită armonizării glandelor endocrine cu restul organelor corpului. Glandele endocrine sunt cele care păstrează, în ciuda uzurii zilnice, integritatea facultăților fizice și mintale. Dacă una din aceste glande se atrofiază sau devine insuficientă, organismul se resimte printr-o desorganizare completă a forțelor vitale. La bărbați se manifestă prin lipsă de energie, dezechilibru sexual și îmbătrânire prematură. Această neurastenie sexuală se manifestă și la femeie, care reacționează fie prin instalarea unei menopauze precoce, fie prin fenomene mai timpurii, ca molesirea țesuturilor

epidermice, apariția sbârțurilor, pierderea elasticității și a grației specific feminine. Funcțiunea glandelor se poate reînnoi prin noul tratament hormonal, pe cale bucală, descoperirea savantului Lahoussen. Metoda aceasta permite, sub o formă simplă, posibilitatea de compensare a hormonilor. OKASA vă dă în orice moment energia necesară, pentru învingerea eforturilor fizice și mintale. Prin OKASA reveniți la echilibru, redobândiți tinerețea, vă îmbogățiți puterile. Rezultatele binefăcătoare ale hormonilor asupra organismului și în deosebi ale preparatului OKASA, vă sunt lămurit arătate în broșura Doctorului J. Pierron „ROLUL GLANDELOR CU SECREȚIUNE INTERNĂ”. Această broșură a fost tradusă și în limba română, și o puteți obține gratuit trimițând bonul de mai jos, la adresa indicată pe bon.

Către Societatea NIFAR
Strada Teodor Aman No. 10
Serviciul 0-7 București
Vă rugăm a ne trimite gratuit broșura Dr. J. Pierron, la adresa:

Nu este tot una, dragă prietene, dacă-ți speli dinții dimineața sau seara. De sigur, îngrijirea dinților dimineața este mai bună decât nimica, dar mai important este să-ți speli dinții seara. Altfel în timpul somnului se discompun resturile de mâncare rămase printre dinți, formându-se acidul lactic, care distruge smalțul atât de prețios pentru dinți. Deci, seara ultimul, iar dimineața primul lucru să fie: Chlorodont. Tubul mare Lei 30.—, tubul mic Lei 19.—.

POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, trandafiri, pueți de salcâmi și glădice, vite altoite, etc., de calitate superioară, furnizează:

PEPINIERELE ȘTIRBEY-BUFTEA

Reprezentanța generală în București II
Str. Banului No. 2. — Catalog gratis la cerere.

FOTOGRAFI ȘI AMATORI!

O nouă invențiune austriacă, care a fost patentată în toate statele culturale! Cu „Unigen” developați și fixați astăzi într'o singură baie materialul negativ, în mod impecabil. O încercare vă va convinge.

Foto-Laborator „UNIGEN”
București II, Str. Stolnicului 6 a
TELEFON 4.47.96

SPORT

După trei săptămâni de primăvară timpurie, clima Țării Românești, atât de săgălnică, dela o vreme încoace, ne-a oferit o Duminică de iarnă târzie...

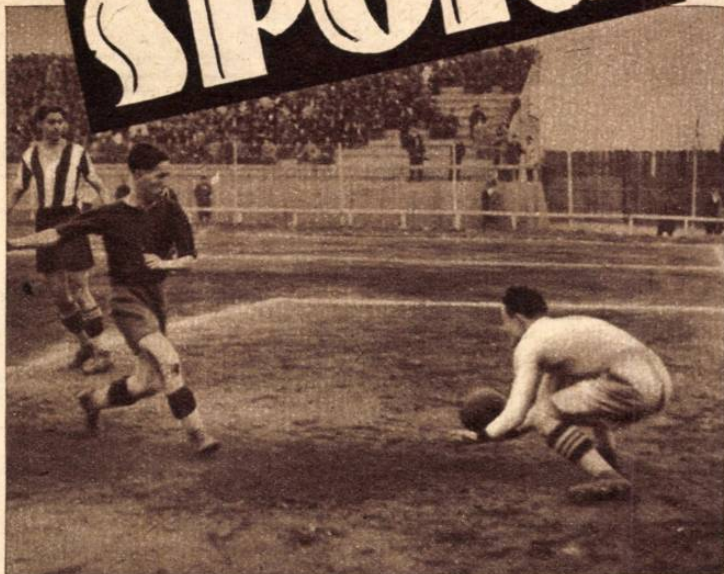
O, negreșit, nu vom spune că frigul a fost insuportabil, că blănușile au fost scoase din naftalina de iarna trecută — iarna aceasta nu le-ar fi putut furniza ocazia, — că circulația a fost întreruptă.

Din contra.

Arenile de sport din întreaga țară au fost suprapopulate, pe baza precedentului de bun augur pentru viitor și, pentru că există o compensare pentru orice, pe lumea aceasta — cei cari furnizau spectacolul în arenă au căutat să suplinească lipsa de calorii din tribune și peluze.

Căci nu numai rezultatele Duminicii trecute au fost senzaționale; calitatea jocului, deasemenea, n'a lăsat nimic de dorit.

Dar să trecem la concret, lăsând abstractul unor zile mai avansate.

■ O fază interesantă din matchul Juventus-Universitatea. ■

Din fericire, printre gloabele au mai rămas din trei „pur-sânge”. Este explicația victoriei Ripensiei contra „Victoriei”, pe care victoria contra Venusului o scosese la „exceptional” dar pe care Duminica aceasta a redus-o la normal.

Venus n'a reușit decât matchul la Oradia, alături de Crișana. Preferăm să nu mai facem nici un comentariu.

Ameza, încă, lasă impresia că ea va fi aceea care va profita de capotajul C. A. O.-ului.

A dispus de C. F. R. cu 2-0 și și-a consolidat, cu încă o lespede, drumul care duce spre titlul național.

Campionatul va continua — ne-au asigurat noii oficiali.

Prin urmare, vom mai avea ocazia să revenim.

Sunt atâtea de spus!...

Gh. Țari.

■ De Vittor (Juventus) marchează în poartă lui Sepci. ■

Cea mai apropiată partidă de redacția acestei reviste — vă asigur că vorbim numai la propriu — a fost aceea disputată în Capitală pe arena Venus. Partida dintre Juventus și Universitatea Cluj.

Care promitea să fie de factură înaltă — conducătorii ambelor cluburi găsiseră că e cazul să facă declarații publice în acest sens, cu o zi înainte — și să dea loc la o dispută strânsă, la un joc plin de ardoare etc. etc. În loc de care probabil prevestind apropierea Inverii studenții din Cluj au fost mai blânzi decât mieii pascali și mai nevinovați în ale fotbalului decât aceiași mieii, acordându-le o naștere foarte recentă. Cât despre bucureșteni, surprinși de aceste resemnate și gata de sacrificiu victime, care-și mâncau singure goalurile, n'au avut altceva de făcut decât să-și exhibe jocul obișnuit — cel care le-a furnizat înfrângerea cu 3-1 din partea C.F.R.-ului — pentru a consta, la sfârșit, că tabela marchează 5-0 în favoarea lor.

Or, în football, rezultatul contează, nu? Ce importanță au naivii din tribună?

Juventus a învins. Merită felicitări... Studenții!

Comedia poate continua.

A continuat la Timișoara, unde C. A. O. a venit cu capul clasamentului și a plecat fără el, l-a învins Chinezul, cu 3-1, cu o echipă de „puști” — a zecea echipă pe care o prezintă, în ultimii ani, gruparea timișoreană.

E minunat, acest club Chinezul. În fiecare an dăruiește Timișoarei o serie de vedete. În fiecare an îi sunt luate, furate, trecute granița, ademenite peste munți. În fiecare an dintr-o inepuizabilă pepinieră de juniori, urmașii gloriei alb-violete, fac să răsară altele. Și cu nume noi, cu copii cari n'au jucat la „I-a” anul trecut, Chinezul învinge pe C. A. O., fără prea multă durere de cap.

Iată ce înseamnă operă utilă, onorată Ripensia, primă echipă profesionistă, care cere zeci de mii de lei de match și prezinți pe teren gloabele de acum cinci ani!

Cunoscutul pictor Gheorghe Sârbu a deschis în ziua de 1 Aprilie a 9-a expoziție de pictură cu subiecte din Delta Dunării în sala fundației Dalles. Publicăm mai sus un studiu de Gh. Sârbu (Cheful pescarilor).

„Theater der Komiker” și „Simplicissimus” din Viena, de Paști la București

Marea vedetă de operetă și revistă Charlotta Tauber-Vanconti soția renumitului tenor Richard Tauber, va apare de Paști pe scena Teatrului Excelsior în cadrul celor trei spectacole excepționale date de ansamblul de la Theater der Komiker și Simplicissimus din Viena. Biletele pentru aceste spectacole s'au pus în vânzare la Agenția Teatrală Scala Română, B-dul Elisabeta 8, Tel. 43.90.7. Locuri dela 60—180 lei.

A APĂRUT

MAGAZINUL pe luna Aprilie Număr special de Paști

E o adevărată minune. Cuprinde, pe lângă un material variat și interesant, admirabil ilustrat, o noulă inedită de Anatol France și opt planșe hors-texte.

Dv. știți: Crema Nivea conține Eucerita, și pe aceasta se bazează calitățile ei cunoscute. — Crema Nivea în cutii și tuburi

Inainte de a vă bărbieri

CREMA - NIVEA

Veți avea senzație plăcută: Ras ușor, piele netedă și catifelată, nu veți avea pielea crăpată sau iritată. Recomandabil este ca înainte de a vă săpuni, să masați bine pielea cu un strat subțire de crema Nivea, sau chiar și mai bine este să vă masați seara cu Crema Nivea, ca astfel peste noapte să-și facă efectul

CĂT COSTĂ PE MEMBRII EI INSTITUȚIA SOCIETĂȚII NAȚIUNILOR?

O SCENĂ neobișnuită s'a putut vedea zilele trecute la Geneva: o coloană nesfârșită de furgoane care transportau pe străzile principale ale orașului încărcături de lăzi, mese de birou, dulapuri, scaune etc. etc. Firește, trecerea lor stârnea o curiozitate legitimă, dar n'a trebuit prea multă vreme până să se afle al cui era bagajul în chestiune: aparținea Societății Națiunilor care-și schimba domiciliul.

FUNCȚIONARI GRAS PLĂTIȚI

Mutatul nu s'a efectuat prea repede și cu ușurință: au trebuit opt zile în total. Hamalii au avut de încărcat în furgoane, nici mai mult nici mai puțin de 2500 lăzi, 2000 biurouri, 3000 dulapuri și mai multe mii de scaune. Inșiși funcționarii Societății s'au chinuit orânduind în lăzi, cu un anumit sistem, numeroasele documente de biuou care cântăreau în total 455.000 kilograme! Acum, Societatea Națiunilor are în parcul Ariana — unul din cele mai superbe colțuri din Geneva — casa ei proprie, sau mai bine zis un șir de palate somptuoase cari au costat mai multe zeci de milioane. Dar Societatea Națiunilor nu precupește cheltuielile. Cu atât mai mult că banii nu-i lipsesc. Veniturile ei anuale ating cifre hiperbolice: 30 milioane de franci aur (un franc-aur valorează astăzi aproximativ 50 lei), din care jumătate, — exact 14 milioane 591.635 — se cheltuiesc pentru salariile și gratificațiile funcționarilor secretariatului. Ichipuiți-vă, prin urmare, ce salarii și ce gratificații!

Actualmente, din sânul Societății Națiunilor fac parte 57 state când, precum se știe, totalul statelor din lume atinge numărul de 80.

Printre statele europene care nu mai sunt membre al S. N.

**Noul palat al
Ligii Națiunilor
la Geneva.**

sau cari n'au fost niciodată, găsim următoarele: **Germania, Islanda**, (care e țară suverană și independentă deși e legată de Danemarca prin persoana Suveranului și prin aceeași reprezentanți diplomatici în streinătate), **Liechtenstein, Monaco și San Marino**; printre țările celor două Americi: **Statele Unite, Costa Rica, Brazilia, Ecuador**; printre statele Asiei: **Arabia lui Ibn Saud, Yemenul și alte câteva sultanate ale Arabiei, Mongolia, Japonia, Manciuria, Nepal și Uryanchai**; printre acelea din Africa: **Egiptul**.

CINE PLĂTEȘTE MAI MULT...

Cele 30 milioane de franci-aur de cari dispune Societatea Națiunilor provin din contribuția anuală a membrilor săi.

Nu toate cele 57 state varsă aceeași cotă care trebuie plătită totdeauna în franci-aur. Țara care plătește mai mult este **Marea Britanie** (3.180.936.95), iar aceea care plătește mai puțin este **Nicaragua** (10.000). După Marea

**Vechiul palat al
Ligii Națiunilor.**

**Fotografie
luată în timpul
unei ședințe a
Ligii Națiunilor.**

7075. Genève - Palais des Nations

Britanie, urmează numaidecât **Franța și Rusia** (2 milioane 393.276,35) fiecare, **Italia** (1.817.678,25), **India** (1.666.205,05), **China** (1.393.553,35), **Spania** (1.211.785,50) și așa mai departe, celelalte. Intrucât **Germania și Japonia** s'au retras din Consiliul Societății, contribuția fiecăruia din cele 57 State va suferi o urcare, tocmai spre a despăgubi S. N. de sumele cari nu-i mai sosesc dela Berlin și dela Tokio. Contribuția Germaniei era 2.393.276,35, iar aceea a Japoniei de 1.817.678,25.

Suma contribuției nu se bazează pe populație sau pe suprafața Statelor. De fapt, **Abisinia**, a cărei suprafață e de vreo șase ori mai mare decât a țării noastre, plătește numai 60.589,30 franci-aur cari nici măcar nu sunt vărsați în mod regulat; în adevăr, consultând registrele Societății Națiunilor, vedem că țara aceasta n'a achitat până astăzi nici cota cuvenită pe anul 1933.

STATELE CARI SUNT GRELE DE PLATĂ

Cu toate acestea, Abisinia nu e singurul stat rău-platnic. Încă 23 de țări îi țin tovărășia. Iată-le lista, în ordine alfabetică: **Albania, Austria, Bolivia, Bulgaria, Chili, China, Columbia, Cuba, Republica Dominicană, Guatemala, Haiti, Honduras, Irak, Liberia, Nicaragua, Panama**...

guay, Peru, Polonia, România, Ungaria, Uruguay, Venezuela. Dar printre acestea sunt șapte cari de câțva ani nu mai varsă nici un ban. Ele sunt: **Chili, China, Cuba, Guatemala, Liberia, Paraguay, Uruguay.**

Totuși, cea mai mare debitoare este **China**, a cărei datorie, până astăzi, e de aproape 10 milioane franci-aur. China a cerut încuviințarea să plătească această sumă în 45 rate anuale, fiecare de câte 129.452,23 franci-aur. Dar și alți membri întârziți au obținut concesiunea de a-și plăti în rate datoria respectivă. **Nicaragua**, de exemplu, va varsa câte 3000 franci-aur, pe an; **Honduras**, câte 4.516,95 vreme neîntreruptă de douăzeci ani. Alte state, însă, își vor achita datoriile în rate lunare: cota stabilită pentru **Guatemala** e de 900 franci; aceea pentru **Ungaria** de 20.000. Cât despre ceilalți membri răi-platnici, aceștia au fost invitați să-și achite datoriile în timpul cel mai scurt. O invitație la fel a fost făcută de curând și celorlalți membri, cari deși sunt bunide plată, încă n-au varsat până acum contribuția fixată pentru anul 1935. Printre aceste state, găsim două mari Puteri: **Franța și Rusia.**

a. e. i. o. u.

Spiritul timpului nostru e în dauna sănătății

În crâncena luptă pentru existență, omenirea luptă pe viață și pe moarte cu forțele naturii, cu intemperiiile, cu cataclismele terestre, cu zecile de boli, care toate contribuie la distrugerea organismului, toate cotesc dela drumul vieții spre stația finală: moartea. Tempoul rapid e neconținut accelerat de instinctele dinamice ale vieții. Fiecare om e făcut să pășească pe acest drum, dar nu fiecare în aceeași măsură, adică la fel de ușor, la fel de frumos. Cugetul și sufletul omului bolnav se găsesc adesea într-o stare de decădere, sunt bolnăvicioase, lipsite de vlagă. Neputincioși în fața naturii creatoare, stăpâniți de teamă, oamenii nici nu pot fi deopotrivă de frumoși și de viguroși.

Pentru a remedia aceste neajunsuri, știința a descoperit „Gastro D.” care acționează asupra organismului în așa fel încât restabilește echilibrul sufleteș, sistemul nervos neurastenizat și organismul distrus până la neputință. El vindecă radical bolile învechite datând de 10-15 ani, ca maladiile de stomac și intestine, de ficat și de rinichi, pentru că „Gastro D.” luptă cu însăși cauzele esențiale ale bolii, devenind astfel comoara de neprețuit a tuturor suferinzilor. „Gastro D.” se găsește de vânzare la Reprezentanța Generală Farmacia „Thoiss” București, Calea Victoriei 124. În provincie expediem contra ramburs de Lei 130.

BANCHETUL ZIARULUI „GAZETA”

Dela dreapta spre stânga: Dem. Ceacăru, d-na Lucrezia Kar, Mircea Ștefănescu, M. Roșu.

NOUL PREȘEDINTE AL VENEZUELEI

Fotografia noastră îl înfățișează pe generalul E. Lopez Contreras, care a fost ales ca urmaș al fostului președinte și dictator al Venezuelei, generalul Gomez.

Frumusețea mărfurilor

VĂ INDEAMNĂ LA CUMPARAT

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALĖLOR 21

SUNT OARE VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

La astmă, bronșite, tuse învechite, mucozități, răgușeli de lungă durată, fiecare trebuie să citească broșura cu titlul de mai sus. Autorul, dl. Dr. med. Guttman, fost medic-șef al Sanatoriului Finsen, arată în această broșură, în termeni populari, căile naturale pentru înlăturarea acestor boli grele. Fiecare bolnav primește broșura la cerere

în mod gratuit și franco

Scrieți o carte poștală (francată cu lei 6) cu adresa exactă la:

PUHLMANN & Co., BERLIN 836

MUGGELSTRASSE 25 - 25 a

MAIMUȚELE MARI IN FAȚA ȘTIINȚEI

In ceeace urmează veți afla că: Babunii nu pot număra peste trei; cimpanzeii au carnavaluri și posedă într-o măsură noțiunea valorii banului; Gorilele respectă dreptul de proprietate; întreaga specie pare însă a nu putea înțelege moartea.

MAIMUȚELE înțeleg ce e durerea, rănirea și chiar boala dar, spre deosebire de șoareci, ciori și chiar furnici, nu au cea mai mică idee despre moarte.

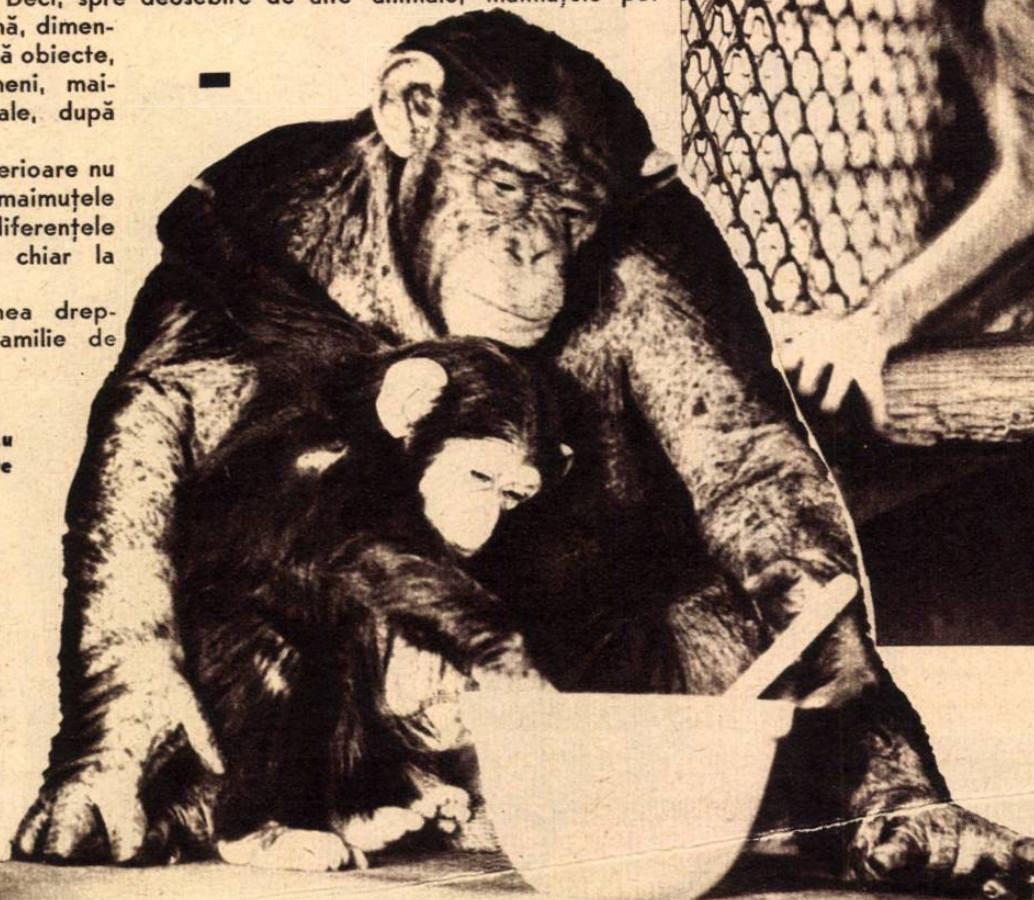
Aceasta descoperire, care poate aduce oarecare lumină asupra originii credințelor omenești în nemurire, este una dintre numeroasele constatări, făcute în ultimii câțiva ani, printr'un intens studiu, asupra antropoidelor, de diferite specii.

Dar fiindcă maimuțele au toate ochii plantați în partea dinainte a capului, ca și oamenii, ambii se concentrează asupra unui același obiect. Asta-i ceeace se numește viziune stereoscopică, sau capacitate de-a aprecia în întregime, cea de-a treia dimensiune, în spațiu. Deci, spre deosebire de alte animale, maimuțele pot distinge deosebirile de formă, dimensiune și distanțele dintre două obiecte, întocmai ca și noi. Deasemeni, maimuțele sunt singurele animale, după oameni, care au mâini.

Majoritatea mamiferelor inferioare nu percep culorile, pe când maimuțele reacționează, nu numai la diferențele de lumină și culoare dar chiar la deosebirile de ton.

Gorilele par a avea noțiunea dreptului de proprietate. O familie de

Mama își supraveghează cu priviri tandre odorul care se hrănește.

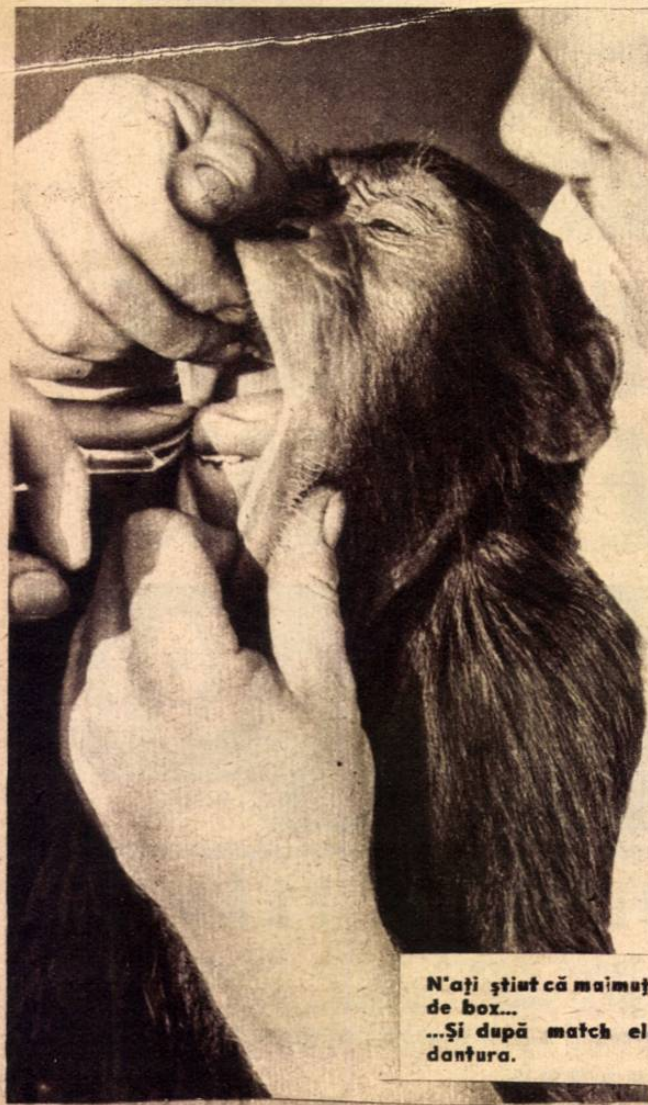

Mama și puil la grădina zoologică din Londra.

gorile, constând dintr'un mascul adult, cu patru cinci sau șase femeie și puil lor, se instalează într-o regiune, de mai mulți kilometri patrați întindere, de unde iau fructele și cerealele, fără să fie deranjate, de vreun menaj similar.

Cimpanzeii au reuniuni și carnavaluri. Prof. Garner scrie că aceștia își fac, din lut, o tobă, pusă pe un fel de laviță de tizic, care, fiind foarte poroasă, constituie o cutie de rezonanță și intensifică sunetele. Când toba s'a uscat bine, cimpanzeii se adună noaptea, în cete mari, și petrecerea începe. Unul sau doi dintre ei bat cu putere în lutul întărit, iar ceilalți se grămădesc în jurul lor țopăind. Serbarea poate continua astfel ore întregi.

Dar maimuțele pot fi învățate să facă omului tot felul de servicii. Astfel, în Insulele Malaeze, indigenii le-au obicinuit să se urce în copaci și să culeagă nucile de cocos. iar cimpanzeii au învățat să hrănească, să îngrijască și să supravegheze copiii. Meshie, un cimpanzeu femelă, a fost crescută de către Profesorul H. C. Raven, dela Muzeul American de Istorie Naturală la un loc cu cei trei copii ai săi. E un animal extrem de afectuos și s'a atașat repede de copii, pe cari-i hrănea cu biberonul și-i păzia cu grijă de mamă, să nu-și facă vreun rău. „Meshie” mânca întotdeauna cu furculiță și cuțit, se spăla pe cap și făcea băi, cu mare entuziasm. Prof. Crawford dela departamentul de psihologie al Universității Yale, obicinuise niște cimpanzeii să introducă fise, într'un aparat automat, pentru a-și obține hrana. Cu aceasta se credea, în mintea animalelor, noțiunea de valoare a fiselor. Prof. Crawford puse apoi cimpanzeii în cuști separate, dând unora din ei fise, iar altora mâncare. Foarte curând, cimpanzeii cari aveau fise le întinseră acelor cari aveau mâncare, încercând să facă un schimb. Dar, ca și rudele lor umane, unele dintre aceste antropoide erau necinstite. Câteva se prefăcuseră a accepta oferta de-a da hrană în schimbul fiselor și imediat ce puneau mâna pe acestea, se retrăgeau cu mâncarea, în colțul cel mai îndepărtat al cuștii. Din interiorul Etiopiei, ne vine vestea că până și babunii au făcut instrucție, în vederea războiului Italo-abisinian. Un expert elvețian instruiseră pe Negrii indigeni, din cele mai recente formațiuni militare,

N'ați știut că maimuțele sunt mari amatoare de box...
...Și după match ele se duc să-și repare dantura.

până când aceștia ajuseseră a nu se mai putea ține pe picioare. Și nu mică fu mirarea expertului care, apropiindu-se într-o dimineață, de terenul de instrucție, văzu în depărtare că, după cât se părea, plutoanele sale ieșiseră la câmp înaintea orei fixate și făceau singure instrucție.

Ochianul îi arată însă că plutoanele în chestie nu erau decât o numeroasă ceată de babuni cari, urmăriseră instrucția cu câteva zile înainte, cocoțați prin copacii pădurii vecine. Maimuțele cu boturile lungărețe, se rânduiau cu lătrături puternice, ce semănau cu comenzile pe care le dădea el: „Un doi trei patru. Pe loc repaus. Dreptul înainte, patru pași la dreapta”. După aceasta rupea rânduile, pentru a se înșirui din nou și o lua dela început. Erau însă foarte stângaci, chiar pentru un pluton care-ar ieși pentru prima dată la instrucție și unii dintre ei purtau pe umăr câte o cracă de copac, închipuind pușca.

S'a discutat mult asupra întrebării ce li s'ar fi putut da în războiul care avea să urmeze. Dar fermierii africani, cari-au avut de suferit multe neajunsuri de pe urma acestor animale viclene și dotate cu atâta spirit de observație au spus că de-ar fi făcut instrucție chiar până la bătrânețe, ele n'ar fi ajuns niciodată a stăpâni o manevră, care prevedea rânduirea lor în grupe de câte patru. Experiența le dovedise că babunul, deși foarte inteligent în alte privințe, se află sub nivelul unui copil de 4 ani, în domeniul aritmeticii,

— O maimuță a d-ului Voronoff. —

neputând număra mai departe de trei. Fermierii se folosesc de această lipsă, în vânările pe care le întreprind, împotriva lor.

Patru oameni înarmați fiecare cu câte o pușcă și îmbrăcați la fel își fac apariția, în locurile unde babunii se hrănesc, distrugând recoltele. Ei înaintează cu sgomot și cu îndrăzneală pentru că ochii ageri și auzul extrem de fin al animalelor nu le-ar permite să se strecoare neobservați și să le ia prin surprindere. Pe măsură ce vânătorii se apropie, maimuțele se retrag ferindu-se din bătaia puștilor și urmărindu-le cu încordare mișcările.

Când ajung în dreptul unei ascunzătorii, unul dintre vânători iese din grup și se pitește, pe când ceilalți se depărtează ostentativ. S'a constatat că aceste maimuțe nu pot face diferență între patru și trei, nu observă dispariția celui de-al patrulea individ și, după o vreme se retrag către ascunzătoarea unde a rămas acesta din urmă, care-i împușcă. Dar dacă nu sunt decât trei vânători și unul dintre ei se ascunde, babunii observă imediat lipsa și-l latră batjocoritori, până când individul se dă bătut și pleacă acasă.

Din Florida, unde Universitatea Yale ține o crescătorie de antropoide, ne vine vestea unei

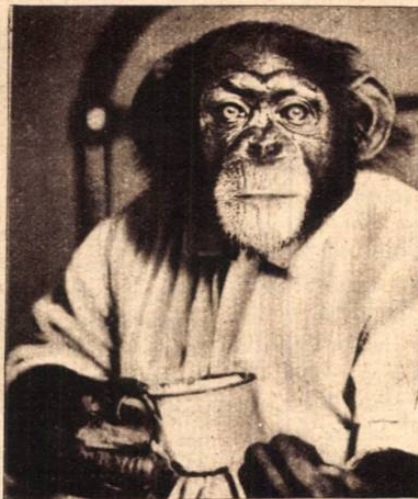
Măsurarea urechilor la maimuțe.

experiențe cât se poate de interesantă, făcută asupra a 21 de cimpanzei, pentru a vedea în ce măsură posedă aceste maimuțe spiritul de imitație.

Intenția uneia dintre aceste experiențe era să se vadă în ce măsură puteau fi acești cimpanzei făcuți să mănânce bărtie de filtru. Aceasta este, o substanță fără gust, dar inofensivă și cu totul inutilă unui stomac omenesc, sau de maimuță. Cele 21 antropoide fură puse toate într'un loc, de unde nu puteau pierde niciuna din mișcările îngrijitorului lor favorit, un om pentru care aveau mult respect și multă afecțiune. Ele îl văzură trecând alene prin încăpere; dar tocmai în momentul când da să iasă, păzitorul își opri privirile asupra unui vraf de file albe, de pe masă se uită la ele o clipă, apoi cu pași mari și cu o mutră pofcioasă, se întoarce și se aruncă asupra lor.

Maimuțele nu-și luară ochii de pe el, tot timpul cât acesta mesteca, plesăind cu lăcomie și înghițind, ceea ce părea a fi câteva foi de hârtie albă. Gurile le lăsau apă și sperau fără îndoială că bunul lor prieten avea să le dea și lor o fărâma, din acea necunoscută delicatase, cu care se delecta. Dar mai înainte de-a fi mâncat totul, cineva îl chemă și ieși grăbit din încăpere, abandonându-și comoara. Cum nimeni nu le opria, maimuțele se grăbiră să examineze delicatasa, dar le fu dat să încerce o mare decepție.

Nasul și limba le spuseră clar că această substanță insipidă nu făcea să fie mâncată, dar ochii le arătasera că o creatură înțeleaptă și în-

Maimuțele grădini zoologice din Londra iau micul dejun.

vătată o mâncase cu deliciu. Dar ceea ce se numește „bunul simț le-a spus se vede în cele din urmă că trebuia să existe pe undeva o greșală, căci după câteva minute de încruntări și târcoale sfârșiră prin a lăsa hârtia neatinsă.

În ziua următoare, scena se repetă și o mare parte dintre maimuțe se apucară să mănânce hârtia, iar a treia zi, mestecau cu toatele foile albe, excepție făcând doar două femele, mai conservatoare. A patra zi însă, bunul simț își reluă stăpânirea și maimuțele refuzară să mai urmeze exemplul maestrului lor, dar numai în direcția aceea; păzitorul le-a mai jucat multe alte feste, care însă pentru a reuși, trebuia să prezinte întotdeauna ceva nou.

Miss Ella Tarleton, face o impresionantă comunicare și anume că, în pădurile Africii se observă la maimuțe o dezvoltare a inteligenței, tinzând a lua calea de evoluție pe care omul a pornit cu un milion de ani înainte, și aflându-se actualmente în stadiul de primitivă inventivitate, ce-ar echivala cu începuturile epocii de peatră. Miss Tarleton a plecat ca misionară, dar a găsit că maimuțele erau cu mult mai interesante decât sălbăteci și a sfârșit prin a-și consacra tot timpul psihologiei maimuțelor.

„Antropoidele acestea fac acum mari progrese” spune ea „dar nu cred că vor ajunge vreodată să desvolte capacitatea oamenilor, de-a concepe și specula o idee abstractă. Sunt mult prea întârziate. Ele ne arată însă ce-au fost oamenii la începuturile epocii de peatră.

„Din cercetările mele am ajuns la convingerea că în secolul actual s'au făcut începuturile progresului lor, dar nu știu ce-a putut întârzia atâta vreme acest progres”.

Miss Tarleton ne vorbește apoi despre o maimuță, care după multă muncă, a inventat o umbrelă, făcută din frunze mari, cu cotoarele legate într'un mănunchiu.

O alta și-a întocmit o apărătoare de muște, din ramurile unui arbore, cu frunzișul bogat. Ambele idei au avut un mare succes, în clanul maimuțelor și au fost imediat copiate.

Miss Tarleton a mai observat că aceste maimuțe, pornite pe calea progresului, dau bătălii, împărțite în mici armate, care, întocmai ca și triburile de primitivi, aruncă unii într'alții cu bolovani, rădăcini și diferite alte proiectile. Ele se prezintă deasemeni, oarecum înaintate, în privința curățeniei și a celorlalte condițiuni de trai, în genere abandonând arborii pentru adăpostul pe care-l oferă tufișurile, de pe malurile râurilor, unde mamele își scaldă zilnic puii.

Dar s'ar prea putea ca Miss Tarleton să fi descoperit ceva foarte vechi. Nu e exclus ca aceste triburi, de maimuțe să ducă de mii de ani viața de astăzi, inventând, uitând și reinventând, fără să facă însă un pas mai departe.

În perioada de profundă religiozitate a Evului Mediu, călugării se torturau, atunci când se simțiau ispitiți de femei. Se pare că și maimuțele procedează astfel, în împrejurări similare. Profesorul Zuckerman, dela University College din Londra, descrie, în cartea sa „Viața socială a maimuțelor”, tragicele eforturi ale unui tânăr maimuțoi, anume Cupid, din rasa Rhesus, de-a rămâne fidel primei sale soții. Drama sa se desfășura sub regia unui anume Tinklepaugh, în laboratorul de cercetări psihologice al Universității californiene. Cupid, abia ajuns la epoca maturității, făcu cunoștință cu sexul opus, în persoana d-rei Psyche, mai vârstnică, mai experimentată decât el și în afară de aceasta, un macac obicinuit. Ca niște indivizi de specii diferite ce erau, relațiile lor ar fi trebuit să rămână în stadiul unei platonice prietenii. Dar Psyche, era o creatură ușuratică și fără niciun scrupul; își puse ochii pe tânărul Rhesus, care, fără voia lui, se pomenise vârat în „budoarul” ei. Maimuțoiul îi rezistă câteva zile, dar în cele din urmă se dădu bătut și timp de doi ani duseră o viață tihnită, ca soț și soție.

Apoi într-o zi, fără de veste, fu pus înaintea mării ispite, sub forma d-reluor Topsy și Eva, două tinere femele, din rasa lui, care-i fură vârite în cușcă, după îndepărtarea lui Psyche.

I-a spus oare atunci natura că, în inocența și ignoranța sa, se căsătorise cu o femeie, care nu făcea de el și că n'avea să-i poată rămâne multă vreme credincios, dacă aceste două „vampe” îi stăteau în preajmă? Nu se știe, dar fapt e că maimuțoiul procedă ca orice alt călugăr virtuos, în fața unei puternice ispite și anume, atacă cu furie pe cele două femele până când păzitorul se văzu nevoit să le scoată din cușca sa. Când soția sa îi fu readusă, el o întâmpină cu o afecțiune exagerată.

Timp de aproape nouă luni, în ciuda tuturor trucurilor imaginare de stăpânul său, Cupid rămase credincios lui Psyche. Dar în cele din urmă, rezistența acestui Sf. Antoniu al maimuțelor slăbi și avu o aventură cu Topsy, o idilă care fu lăsată să-și urmeze cursul, timp de patru zile. Apoi, Psyche fu reintrodusă în cușcă, iar Topsy mutată într-o

cușcă alăturată. În aceste împrejurări forțate, Cupid încerca să fie un soț afectuos, dar era lesne de văzut că „cealaltă femeie” distrusese fericitul menaj. Ore dearându-l el sta privind cu dor, în cușca vecină.

După două săptămâni, Psyche fu din nou îndepărtată și înlocuită cu Topsy. Cupid își îmbrățișă cu pasiune iubita; apoi, o îmbrânci și se retrase într'un colț al cuștii, unde prinse a-și mușca picioarele dindărăt. Și, după cât se părea, oridecâte ori simția ispita năpădindu-l, maimuțoiul se pedepsia, însângărându-și picicarele, până când și le răni atât de tare, încât trebuia să fie dus la spital.

Înfășurat în pansamente, el fu readus la Psyche, care-l iertă și îngrijește. Rănile i se vindecă, dar rămase într'o stare de profundă depresiune și săptămâni la rând, sub impulsul amintirilor probabil, el continuă să-și muște picioarele și nu putu fi desbărat de acest obicei, decât prin biciuiri.

Topsy muri într'o bună zi dar locul său fu luat de Eva cea-laltă femeie. Cupid sfârși prin a se împăca cu această viață în trei, dar după cât se pare mai are încă momente de remușcare, când își mușcă picioarele.

Și poate că la aceste frământări ale sale se adaugă faptul că până la sfârșitul vieții lui, Cupid nu va putea înțelege niciodată că Topsy n'are să mai apară, pentru a-și reclama drepturile. Prof. Zuckerman spune:

„Cert e că antropoidele nu disting o ființă vie, de una moartă. Cu alte cuvinte, nu înțeleg moartea”.

Se vorbește uneori în ziare despre greutățile pe care le întâmpină păzitorii grădinilor zoologice, când e vorba să ia un pui mort din brațele mamei sale. Uneori cadavru nu poate fi îndepărtat, decât după ce-a putrezit cu totul, desfăcându-se în bucăți. S'au văzut mame și tați, din specia babunilor căutând să deschidă ochii unor pui morți, probabil, pentru a-i deștepta.

Să nu se creadă însă că aceasta ar fi o manifestare a instinctului matern, exasperat de durere, deoarece ele procedează la fel cu morții lor adulți. În captivitate îndepărtarea cadavrului unei femele favorite, de babunul mascul, constituie uneori o problemă extrem de dificilă. Animalele acestea par a lua moartea drept o stare pasivă, ca un somn, din care deșteptarea se face mai greu. Unele maimuțe au o atitudine ostilă, față de bolnavii sau răniții lor și uneori îi lovesc chiar. Dar asta nu se întâmplă niciodată cu morții.

Dat fiind că această incapacitate de-a înțelege moartea predomină întreaga familie de maimuțe, ea trebuie să fi fost foarte puternică la primii oameni. Silit să accepte noul și tristul fenomen al morții, oamenii au căutat să se consoleze, printre o credință în viața viitoare.

Cimpanzeul este antropoidul cel mai ușor de studiat, în captivitate. Ii place omul și felul său de viață, e inteligent, prietenos și îndatoritor. Cel mai greu de capturat și de menținut apoi în viață, dar în multe privinți, și cel mai interesant dintre antropoizi, este gorila. Aceasta urăște omul și felul său de viață, și dacă nu e prinsă de mică, are o atitudine dărză, de: „dă-mi libertatea, sau dă-mi moartea”. O gorilă matură posedă o putere atât de mare, încât aproape că nu poate fi prinsă vie, și chiar dacă aceasta se întâmplă, animalul nu trăește multă vreme în captivitate. Totuși, în vânătorile gorilelor mari, se prinde uneori câte un pui, care, ca mai toate creaturile tinere, este prietenos și afectuos.

Dar creșterea unui astfel de pui, în captivitate, prezintă foarte mari greutăți. Este ca o mică primadonă, cerând mereu să i se dea atenție. Un moment de nebagare în seamă îi sfășie inima. În cursul iernii, oamenii aduc cu ei germenii de gripă, de pe urma cărora gorila suferă fără încetare și cele mai ușoare scăderi de temperatură transformă răceala, într'o pneumonie.

Deaceia toată lumea privia cu invidie și admirație grădina zoologică din Berlin, unde puiul de gorilă Bobby atinsese vârsta de 10 ani. Dar acest triumf n'avea numai părți luminoase. Bobby devenise cea mai acută problemă infantilă a lumii. Cântăria 260 de kilograme și era atât de puternic, încât ar fi putut sfășia un om în bucăți, ca pe o păpușă de cârpă. Crescând, animalul devenise ca și părinții săi: nutria o ură mare împotriva oamenilor, excepție făcând doar îngrijitorul său, Herr Liebetreu, căruia îi mai arăta, din când în când, un rest de afecțiune.

Germanii aveau cu Bobby o problemă, ca aceea a Filistenilor cu Samson. Cu acesta mersese ușor la început, pentru că din motive pe care nu le cunoaștem, Dalila îi tăia se părul. Dar încetul cu încetul, pe măsură ce părul îi creștea, puterea îi reveni, și deși orb, Samson găsi mijlocul de-a dărâma Templul, peste dușmanii săi, pierind la un loc cu ei.

Când fusese adus la grădina zoologică, Bobby era un pui rezonabil, blând și, mulți ani, nu prea puternic. Dar cu mult înainte de-a fi ajuns la 250 de kilograme el dobândi o asemenea forță, încât pentru a fi imobilizat, ar fi avut nevoie, de un număr de oameni cu mult mai mare, decât acela care-ar fi putut pune mâna pe el. Cu cât creștea devenia mai sălbatic, până când nimeni, afară de Liebetreu, nu mai putea intra în cușca sa.

Personalul grădinii zoologice știa că ferocele captiv îi privia cu o ură mult mai mare, decât ar fi putut avea Samson pentru

Filistenii și nu odată încercase să dărâme, asupra capetelor lor, clădirea, sguduind gratiile de fer ale cuștii. Părea deasemenea că are mare poftă să sugrume, între labele-i uriașe și păroase, pe vizitatorii cari se opriau înaintea sa. Era destul să-l privești odată în ochi, pentru a înțelege că monstrul nu visa decât un măcel în masă și că aștepta mereu prilejul.

Atitudinea favorită a lui Bobby era să șadă pe podele, rezemat de gratii, cu o mână la ochi, ca și cum ar fi dormit. Dar dacă cineva se rezema de gratii, mâna aceea se ridica îndeașt pentru a permite unui ochi să privească de sub fruntea încruntată, cu o asemenea expresie de ură și ferocitate, încât cei cari-l vedeau se dădeau înapoi, îngroziți.

Singurătatea are efecte rele asupra oricărei creaturi. Deaceia, în speranța de-a aduce o îmbunătățire în dispoziția lui Bobby, i se introduseră, pe rând în cușcă câte unul, doi cimpanzei și alte animale. Gorila păru a înțelege că acestea erau tovarășe de captivitate și nu se arătă agresiv față de ele, dar nici prietenoasă.

Într'o zi, când păzitorul Liebetreu căzuse bolnav, îi reveni lui Herr Kleinschmidt — șeful îngrijitorilor cimpanzeilor — primejdioasa sarcină de-a curăța cușca lui Bobby. În momentul când Kleinschmidt se pregăti să intre, cu mătura și găleata, Bobby îi aruncă o privire atât de fioroasă, încât omul se gândi că ar fi mai bine să aibe și ceva ajutoare, pe lângă el. Nu putea fi vorba de alți oameni, căci în afară de Liebetreu, aceștia chiar înarmați, n'ar fi reușit să prevină o nenorocire. Deaceia Kleinschmidt luă cu el în cușcă pe bunul său prieten Toto, un cimpanzeu mai puternic decât orice alt om, mai voinic probabil chiar decât Samson, dar care nu se putea măsura cu o gorilă. Intenția păzitorului era să distragă atenția lui Bobby.

Prizonierul aruncă noilor veniți o privire ostilă, dar nu făcu la început nici o mișcare. Kleinschmidt își lăsă biciul jos și se puse grăbit pe lucru. Aproape că-și isprăvisse treaba, când cei de afară îi strigară să părăsească repede cușca și în același timp auzi un țipăt, venind de la Toto, apoi urletele lui Bobby. Până să-și dea seama ce se petrecea cu el, se pomeni lovit de o avalanșă de blană și brațela lungi și păroase ale gorilei îl cuprinsesă, gata să-l strivească. Dar strânsoarea slăbi brusc. Îngrijitorii de afară aveau revolvere la ei, dar nu îndrăzniau să tragă, de teamă să nu-l lovească pe Kleinschmidt.

Clătinându-se pe picioare Kleinschmidt văzu ca prin vis și spre marea-i uimire, cum prietenul său Toto îl lovia pe uriaș cu biciul, explicându-i în același timp legea, în limba lor. Nimeni n'ar putea spune ce l-a făcut pe Bobby să primească această lecție de la Toto.

Nu de mult, într'o dimineață, Bobby dădu la o parte tava

cu micul dejun, de care abia se atinsese. Când Liebetreu îl întrebă ce era cu el, uriașul negru îi răspunse tușind, ceea ce-l făcu pe îngrijitor să-i ia „voinicului” temperatura. Precum se temuse, termometrul îi arătă că în pieptul larg, al celei mai mari maimuțe ce s'a aflat până acum în captivitate, lua naștere pneumonia.

Știa ce aveau de făcut. Și Toto avusese această boală, dar animalul cooperase cu cei cari-l tratau și în scurtă vreme se însănătoșise. Dar acest uriaș pacient se opunea dărz, refuzând să ia doctoriile, chiar de la Liebetreu și astfel muri sfidător până la sfârșit. Grădina zoologică din Berlin primi condoleanțe, dela toate celelalte grădini zoologice din lume.

Atunci când Penserosa, un pui de gorilă, sosi la parcul zoologic din New-York, bolnavă moartă, de pe urma unei lungi călătorii, trebuia să i se dea pe cineva care s'o răsfete, s'o giugiulească și s'o distreze, cât era ziua de lungă. Atribuția aceasta căzu în sarcina unui pui de cimpanzeu, Allegra, fost tovarăș de călătorie. Ambii aveau aceeași vârstă, între 17 și 18 luni și cântăreau vreo 8 kilograme. Dar cimpanzeul era cu mult mai matur pentru vârsta sa și dădăcia fără încetare pe puiul de gorilă, îndemnându-l să mănânce și trezindu-i interesul pentru noua sa viață. Fără Allegra, Penserosa n'ar mai fi supraviețuit.

Boo-Boo, cimpanzeul, vedeta grădinii zoologice din Londra a dat naștere unui pui de sex feminin, tocmai în ziua când se serba jubileul regelui. „Fiica” d-nei Boo-Boo a fost botezată Jubileu. În asemenea ocazii maimuțele se dedau la cele mai neașteptate extravaganțe. Devin capricioase și rele. Boo-Boo nu era însă o astfel de persoană. Le-a permis îngrijitorilor să examineze puiul și primi cu liniște pe lucrătorii veniți să-i repare cușca. După aceea acceptă, cu multă grație, vizitele și darurile publicului.

Cum nașterile în rândurile cimpanzeilor captivi sunt foarte rare, vestea că Mona, o femeie în vârstă de 20 de ani, a născut în departamentul de obstetrică al coloniei de antropoide din Yale (Florida) doi gemeni și că atât mama cât și puii se bucură de o perfectă sănătate, a fost primită cu mare bucurie de către specialiști. Evenimentul n'a fost însă pentru ea o bucurie, deoarece îndatoririle materne se dublaseră. Dar e interesant de notat că, întocmai ca și mamele umane, aceasta o favoriza pe Helene, puiul mai slab, apărând-o de atacurile micului Tom, care era cu mult mai robust.

Nimeni n'a făcut însă cu maimuțele o serie de experiențe mai interesante, decât acelea pe care le descrie doctorul W. N. Kellog de la Universitatea din Onoana, în recenta sa carte „Maimuța și Copilul”. Doctorul Kellog, care deține catedra de psihologie, l-a supus pe fiul său, Donald, care avea 7 luni și jumătate și pe Gua, un pui de cimpanzeu de aceeași vârstă, la o serie de teste ale inteligenței. Viețile lor erau identice. Ambii purtau aceeași îmbrăcăminte, aveau aceeași hrană, primiau aceeași atenție și auziau aceleași cuvinte. Copilului îi trebuia 18 luni, pentru a ajunge să facă ceea ce puiul de maimuță făcea la 16. Dar dela acest punct înainte, băiețelul merse progresând pe când Gua rămase pe loc. Printre altele, copilul învăța să vorbească — maimuța nu făcu nici un progres, în această privință. Se crede că maimuțele au destulă inteligență pentru a vorbi, dar nu vor putea niciodată s'o facă, pentru că le lipsește sistemul nervos necesar, al complexului vocal.

Atât copilul cât și maimuța râdeau, când erau gâdilați și aveau atâtea reacții asemănătoare, încât nu mică fu surpriza profesorului, când văzu că, în vreme ce lui Donald îi plăceau parfumurile, Gua se strâmba, când i se puse prima dată sub nas o sticlă cu parfum, și nu putu fi niciodată obicinuit, cu această esență înmiresmată.

S'au făcut multe feste și experiențe, printre care și aceea a „prăjiturii suspendate”.

În aceasta din urmă se lega cu o sfoară, agățată de-un cârlig din tavan, o prăjitură, care plăcea foarte mult, atât copilului cât și puiului de maimuță. Un scaun, cu ajutorul căruia copilul sau maimuța ar fi putut ajunge la obiectul dorit, fu pus la un metru distanță de acesta. Toate celelalte mobile fură îndepărtate și experimentatorii refuzară copiilor orice sfat, sau ajutor. În această testă, maimuța se dovedi mai inteligentă decât copilul. Lui Gua îi dădu repede 'n minte să împingă scaunul, în dreptul sfoarei și după ce se urcă pe el, puse mâna pe prăjitură. Lui Donald îi trebuia mai mult timp să învețe a face aceasta și apoi, după ce învățase, săvârșia acțiunea într'un mod ce părea mai curând un proces mecanic. Vrem să spunem că dădea puțină atenție prăjiturii. Dar învăța încetul cu încetul, că dacă trăgea scaunul într'o anumită direcție, avea să-și poată satisface dorința. Aceasta se constată atunci, când scaunul fu mutat într'o direcție cu totul alta, decât aceea unde se găsea prăjitura. În scurt timp Gua nu mai ținea seama de locul în care se afla scaunul și-l trăgea regulat de unde-l găsea, oprindu-l sub prăjitură.

Donald, pe de altă parte mișca scaunul, fără a ține seamă de situația sa, așa cum văzuse procedându-se la prima experiență, se înțelege, fără nici un rezultat.

Reproducând acest efort, în aparență pur mecanic, copilul trăgea scaunul într'o serie de mișcări, prin care aproape că ieșea

din încăpere, dovedind că nu era în stare să stabilească o relație inteligentă, între scaun și prăjitură. Maimuța, pe de altă parte, înțelese repede că scaunul nu era decât mijlocul de a-și atinge scopul și ajungea întotdeauna la prăjitură, indiferent în ce direcție s'ar fi aflat scaunul, la început.

Maimuța urlătoare, atât de salbatică și de greu de domesticit, încât nu prezintă nici o valoare ca animal de distracție, are foarte multe obiceiuri umane, printre cari corurile, ce le-au făcut faimoase. În zorii zilei, câțiva masculi bătrâni scot note joase, cu tonuri de autoritate. Toți ceilalți se pornesc apoi după ei, cu pui cu tot, într'un cor asurzitor, care trezește pe locuitorii din împrejurimi, pe o rază de trei kilometri. Un alt concert îl dau în amurg, apoi înaintea unei ploii, la vederea unui inamic și uneori pentru simpla plăcere de a-și auzi glasurile.

Comunitatea lor are un sistem de ofensivă și defensivă, precum și echipe de salvare. Naturaliștii, de acum câteva decenii, spuneau că au văzut la ele un soi de ambulanță. Că aceste animale ar pipăi rănilor cu degetele, pentru a-și da seama de adâncimea lor și că de le găsesc grave, aplicând cataplasme de frunze, mestecate în gură, pe care niște „infirmiere” le țin cu rându, pe rană.

Cercetătorii moderni nu confirmă spusele predecesorilor lor, dar doctorul C. R. Carpenter, din Yale, plecat să studieze maimuțele urlătoare, de pe insula Zarro Colorado, situată în regiunea tropicală a Americii, a fost impresionat de felul cum acestea își salvau puii, căzuți din arbori. În vreme ce tatăl și câțiva dintre tovarășii săi căutau să-l îndepărteze pe naturalist de pui, mama cobora repede, își înghia progenitura și se urca apoi, cu aceeași repeziciune, opriindu-se pe creaca cea mai înaltă a copacului.

Odată, doctorul Carpenter se pomeni cu un pui de maimuță la picioare. Și cum nu se lăsa intimidat de urlete și bluff-ul celorlalți, mama întinse micuțului o cracă lungă, așa cum un marinier de pe puntea unui vas ar arunca un odgon, camaradului căzut peste bord. Aceasta ar fi fost de ajuns pentru a-l salva, pentru că de obicei puii de maimuță sunt puternici și abili. Dar acesta era atât de buimăcit și de rănit, încât nu putu să mai facă o singură mișcare. Naturalistul îl duse la laboratorul său și-l îngrijii, până la însănătoșire.

Doctorul Carpenter a mai constatat că aceste maimuțe urlătoare au și un vocabular, format din nouă sunete distincte, fiecare din acestea determinând o altă reacție. Insula a devenit un sanctuar al maimuțelor urlătoare, iar viața lor e atât de ușoară și de prosperă, încât ivirea unui doctor este exclusă, în această comunitate.

Una dintre cele mai moderne descoperiri asupra copiilor este că frica e ceva ce se nvață după naștere și că niciuna din spaimile lor nu e instinctivă. Profesorul Bastian și Schmid din München, a văzut că aceasta se aplică și maimuțelor, studiind doi macaci, aduși din Java. Ei și-au dobândit temerile, dintre care multe sunt cu totul inexplicabile, în hoinărelile lor prin pădure și mai cu seamă, pe vapor, în cursul călătoriei.

Cele două animale manifestau o frică ciudată, de diferite obiecte neînsușite. Intre altele erau alarmate de orice fruct, având un colorit viu, cum erau tomatele. Mătura menajeriei le producea o spaimă violentă și se retrăgeau în partea de sus a cuștii, unde tremurau câteva minute, mai înainte de a îndrăzni să iasă afară. O pernă avea efecte similare și la vederea ei se ascundeau, îndărătul unei lăzi.

Pentru a nu exaspera aceste animale, atât de nervoase, profesorul și întrerupse experiențele un timp și după aceea descoperi că și uitaseră temerile. Mâncau cu mare poftă tomate proaspete, scoteau firele din mătura și sfâșiau pernele.

Statueta lui Bachus în bronz, alături de un tigr avu darul să le înspăimânte la început. Java, femela, îl privi bănuitoare, din toate unghiurile, timp de zece minute, apoi îl încurajă pe Mako să se apropie. Gura căscată și labele ridicate ale tigruului îi înfricoșau, dar cu vremea descoperiră că era inofensiv și-și făcură din el o jucărie.

Maimuțele avură atitudini diferite, față de animalele pe care naturalistul le făcu să se perinde pe dinaintea lor. Când li se băgă pentru prima dată un jder, în cușcă, se speriară grozav, dar după câteva repetări ale acestei experiențe prinseră a-l ciupi, servindu-se de blana lui la ștergerea prafului. În cele din urmă, părul său mătăsoș le plăcu atât de mult, încât își treceau ziua, puricându-l.

Dar marea spaimă o traseră cele două maimuțe la vederea unui șarpe (o viperă). Li se pusese înainte o cutie de ghete și cum sunt foarte curioase (ca toate maimuțele) o deschiseră fără a sta mult la gânduri. Dar la vederea reptilei se dădură îndărăt, îngrozite. Java care se afla mai aproape de cutie își manifestă spaima, în trăsăturile feței, iar Mako puse laba pe capac făcându-și din el un scut. Dar nici această frică nu dură decât câteva zile, pentru a fi în cele din urmă cu desăvârșire uitată.

O experiență similară făcută cu un pui de maimuță urlătoare, a avut rezultate cu totul contrarii. Micul Guapo a fost adus de profesorul H. Krief, dintr-o expediție în Gran Chaco și

dat în seama profesorului Schmid, pentru experiențele sale psihologice. Guapo nu se sperie câtuși de puțin, și calm puse mâna pe șarpe. Se spune de obicei că frica de șerpi este înăscută la maimuțe, dar experiențele profesorului Schmid contrazic această teorie. Ca toate celelalte temeri, se dobândește și aceasta printr-o spaimă subită, sau prin influența animalelor mai vârstnice.

În Florida, un pui de maimuță căzu, alegându-se cu o gravă leziune a creierului. Animalul scăpă cu viață; dar chirurgii de la Yale au trebuit să extirpeze toată regiunea aceea a creierului în care se află centrul de energie motrice. Teoreticește, în urma acestei operații, micul pacient ar fi trebuit să fie toată viața un paralytic. Asta au crezut-o d-rri Carlyle, F. Jacobson și George W. Haslerud, dar s'au înșelat, căci puiul de maimuță, imediat ce i s'au închis rănilor, și-a subordonat pur și simplu mișcările, altor părți ale creierului, și acum este un acrobat tot atât de bun, ca și ceilalți tovarășii ai săi de joc.

R.

La un stomac bun, o viață lungă!

În ciuda celor 87 de ani acest bătrân foarte cunoscut se simte de minune pentru că, întotdeauna a digerat bine. De reputație internațională, această personalitate își datorează longevitatea,

— e expresia voioasă a chipului său care ne arată lucru, — perfecte stări a stomacului. La vârsta lui, creierul îi e tot atât de activ ca acum treizeci de ani. Mușchii de asemeni. Ceeace ne face încă odată dovada că atunci când stomacul se simte bine, totul e în perfectă ordine. Dacă stomacul dv. suferă de cele mai mici turburări ca, de pildă, gaze, arsuri, — dacă vă chină insomnia, migrenele după luarea mesei, nu priviți cu ușurință niciunul din aceste simptome. Luați imediat, o mică doză de **Magnesia Bisurata** care e un remediu excepțional în sensul că reacționează imediat. Cinci minute după prima doză, excesul de aciditate, — pricina a trei sferturi din numărul turburărilor la stomac, — va fi neutralizat și răul de care sunteți cuprins va fi dispărut. De vânzare în toate farmaciile și drogueriile la prețul de Lei 75 și în formatul mare economic cu Lei 110 **Magnesia Bisurata** vă asigură o bătrânețe frumoasă.

Prin Metoda Americană

Înlăturarea perilor de prisos de pe picioare și brațe pentru sezonul de vară.

Specialitatea Institutului

„MARGO”

București Brașov
Bd. Brătianu 16 Piața
(Cred. Minier) Libertății 7
Se expediază prin Poșta ram-burs Lei 200

SIMPTOME PREVESTITOARE!

Excesul de muncă pe care omul modern îl depune în activitatea de toate zilele produce în organism un desechilibru. Incepând cu oboseala propriu zisă, amețelile, migrenele și sfârșind cu debilitatea, anemia și neurastenia, se produc o întreagă serie de turburări, a căror cauză principală trebuie căutată în insuficiența globulelor roșii din sânge. Această insuficiență trebuie deci remediată, pentru ca organismul să nu riște grave complicații. Tuturor acelor care înțeleg că slăbiciunea resimțită de organism e un simptom prevestitor de rele. Tonoglobine Irradié le întinde o mână de ajutor. Căci tot astfel cum dela amețelă la migrenă e un pas, dela anemia la tuberculoză nu-i

decât tot un pas. Ajunge o răceală și iată-vă victime ale celei mai grozave boli! Deaceia, când constatați că pofta de mâncare e în scădere, când simțiți o moleșire, când vă cuprinde o stare de indispoziție sau de surescitare nervoasă de mai lungă durată, — nu stați pe gânduri, ci recurgeți la un regenerator al globulelor roșii, la un tonifiant, care să vă întrețină vigoarea, viociunea și puterea de muncă. Tonoglobine Irradié e recomandabil în toate cazurile de anemie, scrofuri, nervozitate, rezultatele fiind surprinzător de binefăcătoare. Pentru copii, adulți și bătrâni, Tonoglobine Irradié e un tonifiant neîntrecut și de un gust delicios.

SĂPUNUL meu!
il recunoaște după miros

Săpun Eau de Cologne No 2720

EMOLIENT
PLACUT PARFUMAT
ECONOMIC

UN PRODUS AL FABRICII DE SĂPUN

Lehr
FONDAT 1887

33 LEI
cutia

33 LEI
cutia

EVITAȚI

și îngrijiți cu energie

RĂCELI, DURERI DE GÂT.

Răgușeli, Guturai,
Bronșite, Catare, Gripă,
Astm, Emfizem, cu

PASTILELE VALDA

VERITABILELE VALDA

care se vând numai în
cutii originale purtând
numele VALDA

Preț pentru public cutia Lei 33
La farmaci și drogueri

**Cei ce zboară
fără aripi**
Icar a încercat să
sboare cu aripi de lemn...
dar se pare că nu-i ne-
voie nici de acestea

În pauze, al treilea dintre „frați”, care se pare că are talent de clown, execută și el figuri grele, în caricatură, parodiând pe minunații bariști. În același timp, membrii „trioului Bony” se ocupă cu hrănitul câinilor, pisicilor, precum și a vacilor și oilor din fermă, ceea ce pare să fie a doua pasiune a lor.

La început au luat-o în glumă cu gimnastica. A fost mai mult un sport distractiv. Dar remarcăți de oameni de specialitate,

ROMÂNII au faima de-a fi niște extraordinari bariști, adică acrobați la bare (rec) și la trapez, unde se execută, deobicei, „omul sburător”.

Această reputație o confirmă, cu entuziasm, și proprietarii circului mondial Kludsky — care-a fost și prin București — spunându-mi că toate circurile din lume își fac concurență, spre a atrage pe „bariști” noștri.

Astfel sunt cunoscuți și foarte bine plătiți, în toate țările, frații Popescu, Cristian, etc. Prof. Dumitrescu, azi în vârstă de 70 ani, și cu fii săi, sunt celebri în America.

Zilele trecute am avut prilejul de-a vedea la București, trei tineri bariști, copii de oameni cu stare, cari se pregăteau să se avânte în această carieră plină de glorie, dar în același timp extrem de primejdioasă. Și-au ales numele de teatru: **Frații Bony**. Totuși, nu sunt decât frați de artă. Încă fiind pe băncile liceului, s'au întâlnit la exercițiile și diferitele serbări ale societății de gimnastică, la „Tir”. Acolo s'au remarcat, unii pe alții, antrenându-se sub cerul liber, la ferma părintească a unuia dintre dânsii, Ilie Bonea, care a dat și numele trio-ului.

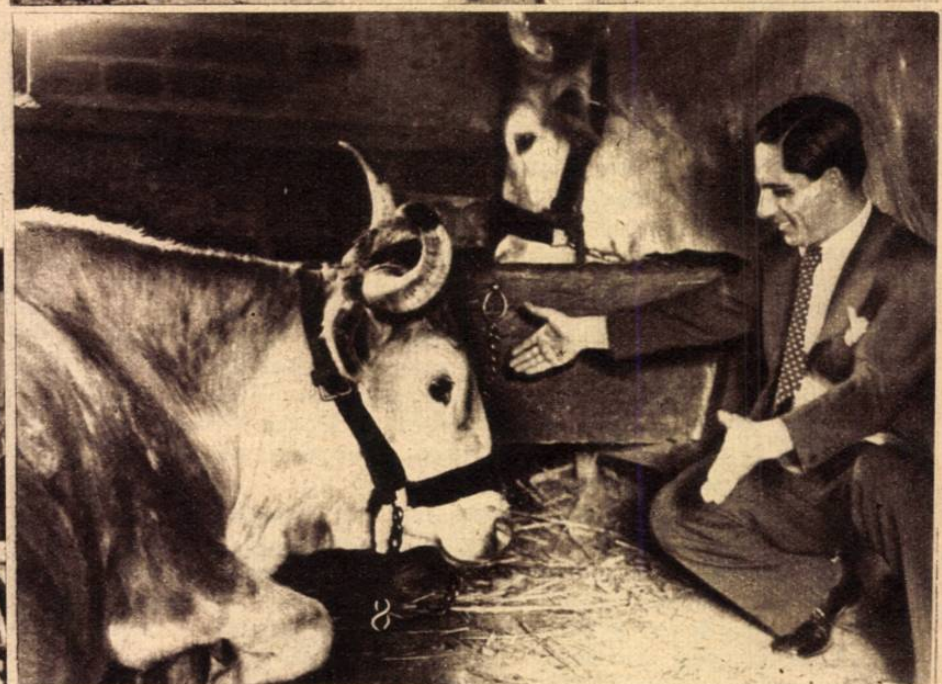
Salturile mortale și figurile îndrăznețe la bare și trapez, ale lui Ilie Bonea și ale partenerului său Gică Constantinescu, atrag zilnic la gardul fermei, pe vecini. La ora când se știe că începe „reprezentăția”, la ciudatele aparate, așezate între pomi și lângă o căpiță de fân, se ivesc fel de fel de capete surâzătoare: fete și copii, precum și oameni gravi. Toată această lume stă ore întregi, în picioare, privind exercițiile îndrăznețe, executate de neobosiții acrobați.

Dealtfel este un spectacol nespun de frumos, să-i vezi pe acești tineri mlădioși și grațioși, avântându-se în mijlocul naturii, pe trapezele lor, într'un decor pe care nici un circ și nici un teatru din lume nu-l poate oferi.

Sus: Două figuri grele de acrobacie, urmărite de clownul trio-ului, care le va executa apoi în notă comică.

În orele libere cei trei acrobați îngrijesc cu o deosebită pasiune de animalele fermei proprii, așa cum vedem în fotografiile alăturate.

Copiii, femeile și bărbații din mahala urmăresc grelele figuri executate de acrobați.

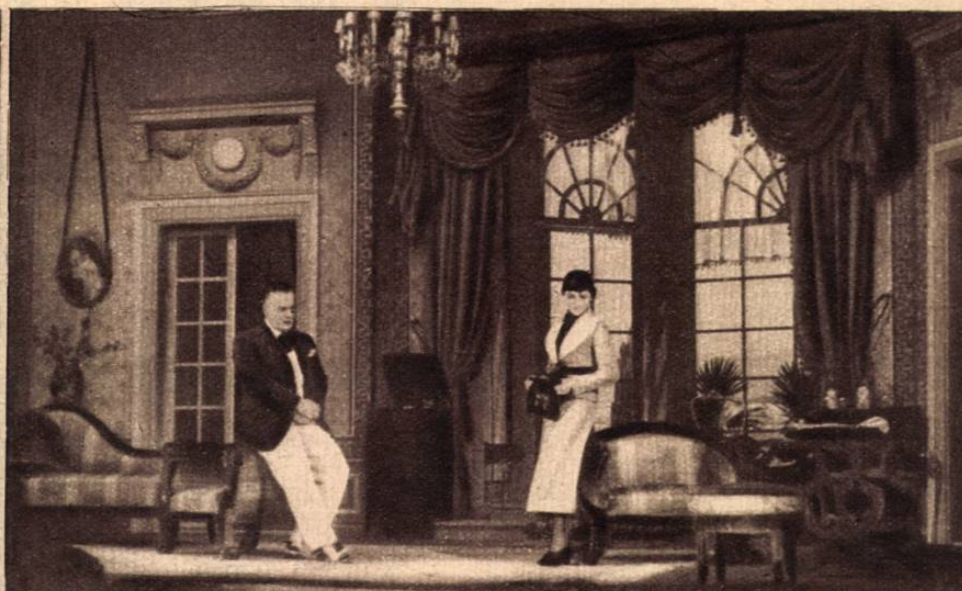
au fost ademeniți la un turneu întâi prin orașele românești, unde sunt asociații sportive, importante. Este posibil ca — antrenări de succesele avute — să ne părăsească să plece chiar peste ocean. Astfel nu-i vom mai revedea după cum n'am mai revăzut pe profesorul Dumitrescu, pe frații Popescu, Cristian și pe ceilalți, cari duc azi faima numelui de Român peste nouă mări și nouă țări.

Este foarte ciudat că acești fii de oameni înstăriți și trecuți prin școală, cari ar fi putut să-și aleagă orice altă carieră, și-au ales-o pe aceasta, legată de atâtea primejdii, fiind sortiți să ducă o viață de pribegie și nesiguranță de aci înainte.

Alex. F. Mihail

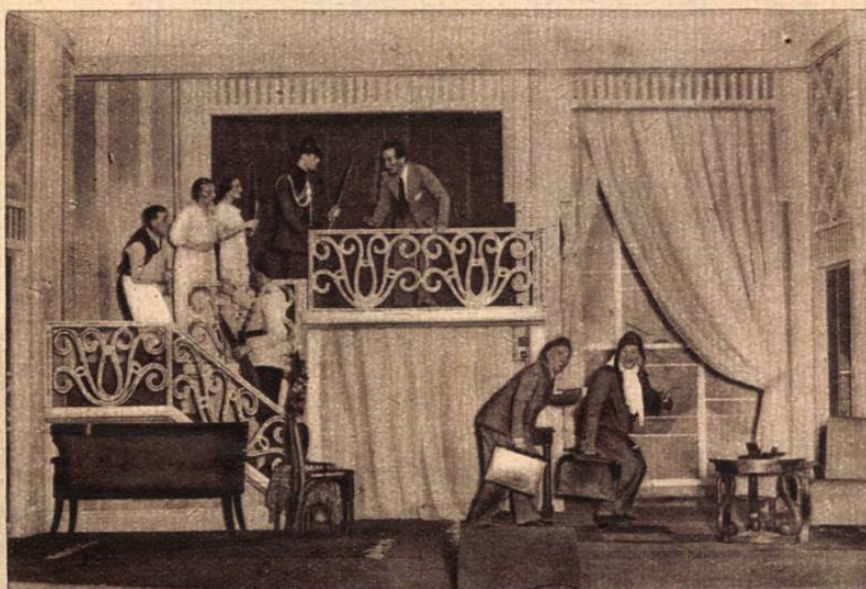
SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ

Sus: Două scene din piesa „Inimă” de Maria. D. G. Störin, d-na Beatty Fredanov, d. Marcel Enescu și d. Tony Bulandra.

Două fotografii luate la repetiția generală a hilarantei comedii „Aero-Găești” a cărei premieră a fost încununată de un strălucit succes.

G. Timică și Ionel Țăranu într-una din cele mai hilariante scene ale actului II. D. Sică Alexandrescu, unul dintre autori și directorul Teatrului Veseli, între cei patru ași ai comediei, G. Timică, Costică Toneanu, Ionel Țăranu și Vasiliu Birlic.

Un eveniment, care-a impresionat abînc lumea teatrală, în săptămîna trecută a fost moartea tenorului Dimitrie Gălman unul din elementele de frunte ale Operei Romîne.

Dimitrie Gălman și soția sa pe catafalc.

O scenă din „Frații Siamezi” cu Stroe și Vasilache la Teatrul Majestic. (Fotografii Berman și Rodrigo).

O fotografie senzațională! Tenorul Dimitrie Gălman, în ultima seară când a apărut pe scena Operei în Madame Butterfly. Fotografia a fost luată cu 32 ore înainte de moartea tenorului.

Redați dinților Dv. albeața naturală!

Există un mijloc pentru a reda dinților Dv. albeața naturală. Aplicați un cm. de cremă Kolynos pe o periuță uscată; urâtele pete galbene dispar, iar microbii periculoși cari sunt cauza cariei sunt distruși. Doriți dinți sănătoși și frumoși, scilipitori când zămbiți, întrebuințați Kolynos. Veți fi încântați și surprinși. Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

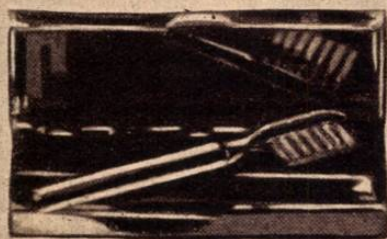
KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

Louis Philippe

Louis Philippe prezintă toată gama produselor indispensabile frumuseții femeii. Toate aceste produse sunt distins parfumate cu parfumul Angelus.

Louis Philippe

REALITATEA

ILUSTRATĂ

FLORI SI SURAS DE
PRIMAVARA

PASTELE
SARBATOAREA
IN VIERII

RENAȘTEREA
NĂTURII

ANUL
8 APRIL
N. 48

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

9 JUL. 1936

**DAȚI
DINȚILOR DV.
ALBEAȚĂ ȘI
STRĂLUCIRE!**

Crema antiseptică dentară curăță și îndepărtează petele decolorate și redă albeața naturală.

Dacă dinții dv. sunt urâți pătați și decolorați încât vă e dezagreabil să zâmbiți, întrebuințați antisepticul Kolynos. Aplicați seara și dimineața câte un centimetru de cremă pe o periută uscată. Spuma antiseptică Kolynos pătrunde repede în cele mai minuscule interstiii, distrugând milioane

de bacterii bucale, cari produc decolorarea, petele și caria dentară. Dinții dv. devin albi-strălucitori, iar gura dv. curată și improspătată.

Incepeți cu Kolynos chiar azi, și veți fi încântați.

Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

104H

Luati ASPIRIN

DACĂ VĂ INGRIJIȚI de sănătatea Dvs. și doriți să luați un purgativ, care să aibe un efect sigur și ușor, cereți ARTIN. ARTIN este purgativul cel mai bun și cel mai modern. o adevărată comoară a științei medicale.

Artin

**LĂMPI ȘI MAȘINI DE GĂTIT GARANTATE INEXPLOZIBILE
„TITO-LANDI”**

PARIS

REPREZENTANȚA GENERALĂ

STRADA ION GHICA 9 (fostă Vestei) lângă Biserica Rusească,
BUCUREȘTI I

**„Realitatea Ilustrată” urează
cititorilor ei sărbători fericite.**

**MONUMENTUL SFÂNTULUI
ȘTEFAN, PATRONUL UNGA-
RIEI**

O adevărată pictură foto-
grafică luată de corespon-
dentul nostru din Budapesta.

În zi de sărbătoare, mic și
mare petrece. Moșii, Luna
Parcul, bălciurile, își des-
chid porțile. Fotografia no-
astră a fost luată într-o ase-
menea zi.

adw

101

O CAPO
D'OPERA

75

S U P L U
E L E G A N T
D U R A B I L

MANON

ciorap trotteur

„Purtarea crucii” din „Biblia ilustrată” de Julius Schnorr și Carolsfeld.

CUM SE SĂRBĂTOREA PAȘTELE ODINIOARĂ — Ceremonii și obiceiuri religioase

DACĂ cercetăm trecutul neamului nostru din cronici și hrisoave, găsim acolo multe lucruri minunate și printre altele și însemnări despre obiceiuri sau moravuri religioase.

Vedem de acolo cum străbunii noștri nu se bucurau cu adevărat de o sărbătoare, fie lumească fie bisericască dacă nu lua parte și țara și biserica prin reprezentanții ei.

Și așa de mult se înrădăcinase în sufletul poporului această dorință, încât nu se simțea pe deplin mulțumit dacă la manifestările sociale nu lua parte țara prin reprezentanții ei Domnitor și boierii lui și biserica prin Mitropolit și slujitorii lui.

Iată cum aflăm că se sărbătorea Paștele în trecut îndepărtat după cronicile timpului.

Înainte de marele praznic al Învierii Domnului mai erau și alte obiceiuri religioase cari începeau cu Duminica Floriilor sau a Stălpărilor, când Domnul nostru Isus Hristos și-a făcut intrarea triumfală în Ierusalim.

Din această zi până Marți seara, Domnitorul venea cu boierii săi la biserică, la slujbele numite denii. Miercuria dimineața era obiceiul ca în afară de slujbele zilelor respective, să se facă slujba sfântului maslu în Spătăria cea mică, iar după terminare vel Vistiernicul plăția Mitropolitului 4 galbeni, arhierilor câte 2, iar preoților câte unul.

După ce slujba se sfârșia, mergeau boierii și cereau iertăciune la Domnitor și apoi porneau spre casă.

IN JOIA CEA MARE

Mitropolitul țării, săvârșia sfânta liturghie în această zi înconjurat de preoții curții. Domnitorul asculta slujba sfintei liturghii cu boierii săi, stând în picioare, iar când se sfârșia de cântat axionul mergea după obicei de se închina la sfintele icoane, apoi făcea o plecăciune cerând iertare dela boierime și norod, îndreptându-se după aceea spre strana sa.

După ce se termina slujba, mergea Domnitorul la Spătărie unde aștepta pe toți boierii care se împărtășiseră, în această zi, pentru a le da câte un pahar cu vin și o cafea.

Cam pela amiază boierimea toată era obligată să vină la Curtea domnească și acolo dacă vremea era frumoasă se făcea spălarea picioarelor după rânduiala bisericii, care spălare se făcea în amintirea celei pe care o făcuse Mântuitorul Apostolilor săi.

Scena spălării picioarelor se făcea în modul următor: apostolii erau reprezentați prin stareții celor mai însemnate mănăstiri din țară.

Dacă din întâmplare, la această ceremonie se afla de față episcopul Râmnicului sau al Buzăului, unul din ei trebuia să reprezinte pe apostolul Petru, iar persoana lui Iuda apostolul o făcea un preot care nu slujia.

CEREMONIA SPĂLĂRII PICIOARELOR

Mitropolitul care slujia și care reprezenta rolul Mântuitorului în această scenă, începea să se desbrace de odăjdii până la stihar, după ce se cetia evanghelia, așa precum se desbrăcase și Hristos la spălarea picioarelor ucenicilor lui.

Se încingea apoi cu o fotă și luând un burete și un prosop, turna apă într'un lighean de argint și începea spălarea picioarelor cu Iuda, iar când ajungea la Petru, acesta îl întreba: „Doamne tu imi speli picioarele?”

Mitropolitul care îndeplinea rolul Mântuitorului răspundea: „Cel ce vrea să fie mai mare să fie tuturor slugă”.

După ce se termina acest ceremonial Domnitorul și boierii plecau la casele lor urmând să vină la biserică pentru cele 12 evanghelii.

IN VINEREA MARE

După amiază, la ceasurile obicinuite sosea Domnitorul cu boierii săi pentru a asista la slujba epitafului. Scoțându-se epitaful pentru ocolirea bisericii, Domnitorul mergea cu Mitropolitul alături cu tot alaiul, iar boierii cei mari cu norodul, îi urmau cu făclii aprinse până ce se ajungea la momentul când începea sărutarea epitafului și înmormântarea lui Iisus.

LA SLUJBA SFINTEI ÎNVIERI

Marele Logofăt luând poruncă dela Domnitor mergea de anunța pe Mitropolit, Arhieri, Episcopi și pe toți boierii ca la șease ceasuri din noapte să se afle la biserică curții pentru slujba Învierii.

Domnitorul îmbrăcat în cabaniță cu toată ceremonia venia la biserică. După ce se termina de cântat Canonul Sâmbetei, Domnitorul ieșea cu Mitropolitul în Divanul cel mare și acolo se făcea cântarea Sfintei Învieri. Începându-se a se cânta Canonul Învierii mergea Domnitorul și cu boierii săi ori în maidanul cel mare al curții, ori înlăuntru despre Doamna, unde era scaunul domnesc, al Beizadelelor, al Mitropolitului, al Arhierilor și a toată boierimea.

„La vremea stabilită mergea Mitropolitul de se închina și săruta Crucea și Evanghelia și apoi întorcându-se către Domn și norod, blagoslovea și aștepta acolo să vină și Domnul care după ce săruta Crucea și Evanghelia, mergea de săruta Crucea ce ținea Mitropolitul în mână, iar acesta săruta la rândul cruca din mână Domnului.

După aceea amândoi își dădeau sărutarea duhovnicească ce se obicnuia cu acest prilej; în acest moment se pornea focul mărunț al tunurilor.

Trecea apoi Domnul, la scaunul său, iar Mitropolitul rămânea pe loc până ce veneau Beizadelele ca să sărute Crucea și Evanghelia.

De se întâmpla să fie, în această sfântă zi niscaiva musafiri Arhieri, mitropoliți de eparhii alese, atunci sărutarea crucii și a Evangheliei se făcea astfel: mergea întâi Mitropolitul țării, Mitropolitii musafiri și în urmă Domnul. Dacă se întâmpla însă, să fie vre-un Patriarh, atunci mergea el înainte, după el Mitropolitul țării, apoi Beizadelele, iar după aceștia Arhieriile ceilalți, Episcopii și Egumenii. După oamenii bisericii veniau toți boierii dela vel Logofăt

până la cei mai mici și toți după rânduială mergeau de sărutau Crucea și Evanghelia, apoi mergeau de sărutau Crucea din mâna Mitropolitului cea din mâna Domnului, cea din mâna Beizadelelor și terminând se întorceau către Arhieriile și Egumenii, sărutând Crucile ce țineau ei în mână, apoi se îndreptau către locul orânduit. După ce se sfârșia slujba mergea Domnul la Spătărie și acolo aștepta, în scaunul domnesc unde trebuia să vină Mitropolitul, Ar-

hieriei și cu Egumenii ce erau rânduți și cu toți boierii, intrând în Spătărie făceau plecaciunea cea obicinuită către Domnitor, stând la locurile lor și așteptând să fie tratați după obicei cu țuică, bomboane și cafea. După ce s'au dus de au salutat pe Doamna și pe Beizadele, au pornit fiecare spre casa lui.

GLUME ȘI OBICEIURI DOMNEȘTI

A doua zi după Înviere, adică

Luni dimineața, Domnul avea obiceiul să facă glume cu boierii săi. În această zi Domnul nu spunea nimănui la ce oră va veni la biserică; pentru acest motiv se scula Domnul dis de dimineață și pornea la biserică pentru a asista la slujbă. Pentru câți boieri nu-i găsea Domnul când sosia la biserică, rânduia câte un boierănaș de mergea la ei acasă, și le lua câte un cal pe care-l aducea în grajdul domnesc, de unde

trebuia să vină apoi să-l ia acasă. Tot în această zi, era obiceiul, de a se uda cu apă și a se țări la vale, turnând celui țărît cofe cu apă, iar după ce glumele încetau mergeau cu toții să se cinstească. A treia zi de Paște, veniau Egumenii greci de se închinau Domnului cu Sfânta Înviere aducând în același timp multe plocoane și câte un miel.

G. C. Dincă

BUCĂTARUL PE PICIOROANGE

Bucătarul din fotografia noastră este mândru de realizările lui culinare. Iată de ce s'a instalat pe picioroange și privește lumea de sus.

HANS KOLISCHER

Celebru comic humorist al Vienei va apare de Paști pe scena Teatrului Excelsior în cadrul celor trei spectacole excepționale date de ansamblul de la Theater der Komiker și Simplicissimus din Viena.

Biletele pentru aceste spectacole s'au pus în vânzare la Agenția Teatrală „Scala-Română” B-dul Elisabeta 3 (peste drum de Trianon) Telefon 4-39-07 Abonații „Ca-Bu” beneficiază de reduceri. Prețurile locurilor de la 60 — 180 lei.

Specialități

- RIVAL.** Parfumul adoptat de lumea elegantă Apa de Colonia cu esențe naturale.
- BRISÉ FLEURIE.** Farmecul tinereții, încântarea desăvârșită iată atmosfera împrăștiată de Apa de Colonia „Brise fleurie”.
- FLEURS DE MAI.** e Apa de Colonia amintitoare a celor mai frumoase zile însorite.
- CAUCASE.** Mister al Orientului, rod al celor mai atente cercetări și al celor mai complicate dozajii.
- MATIN BLEU.** Frumusețea unei dimineți scăldată în primele raze ale răsăritului de soare.
- CHOUKY.** Apa de Colonia, creație pentru bărbați.
- ORIGINAL.** Parfum al prospețimei, al discreției și al distincției.

UZINELE RAVEL
BUCUREȘTI, STRADA ROMULUS 68

Pentru primăvară : BOLERO

Alegerea parfumului a fost, totdeauna, — ca pentru orice lucru în legătură cu eleganța și frumosul — o problemă vrednică de rezolvat. Un bun parfum aduce această plăcută rezolvare pentru că el creează o întreagă gamă de miresme originale. Astfel și-a creat succesul Apa de Colonia **Bolero de Ravel** — a cărei inspirație nu a fost căutată decât într-o subtilitate de mister, într-o suavitate de neegalat, în acel „indefinisabil” ce stăpânește amintirea. Apa de Colonia **Bolero de Ravel** e farmecul tineresc

ce se impune pentru Primăvară, parfum al celui mai frumos anotimp.

BOLERO

DE Ravel

**FEL
DE
FEL**

...SUNT MÂNDRI ȘI AU ȘI DE CE

La o expoziție canină din Londra au fost premiați acești doi câini de rasă din fotografia noastră.

OPTIMIȘTII !

Iată doi tineri entuziaști cari speră să se poată bronză de pe acum. O idilă surprinsă de reporterul fotograf săptămăna trecută la un strand din Austria.

Valsul din Fraviata

Minunata melodie a celebrului compozitor Verdi, vă amintește desigur sublima poveste de dragoste a Violettei, ale cărei suferințe v'au înduișat până la lacrimi.

VALSE D'AMOUR

vă va aminti acordul sublim și ritmul languos al dansului atât de vechiu și totuși mereu nou, în vârtejul căruia sufletele partenerilor sunt aureolate de strălucirea fericirii și îmbalsămate de parfumul dragostei.

VALSE D'AMOUR

este cea mai nouă creație în arta parfumeriei pe care o lansează renumita casă Nortier. Prin parfumul ei discret și persistent, apa de colonia

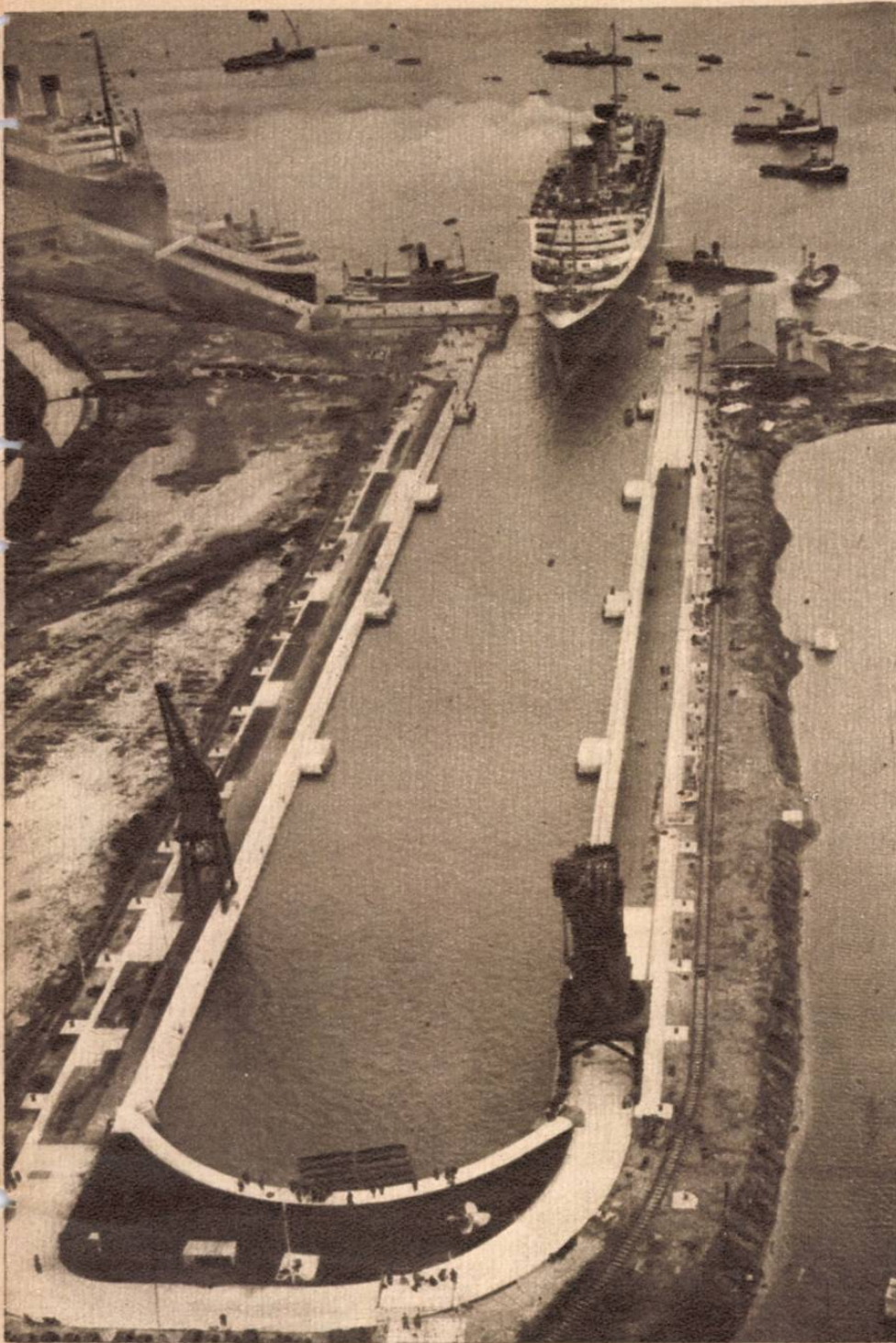
VALSE D'AMOUR

adaugă farmecului dv. feminin o notă nouă de distincție și gingășie, care situează personalitatea dv. pe primul plan al atenției cerurilor ce frecvențați.

**APA DE COLONIA
VALSE D'AMOUR**
PRODUS AL PARFUMERIEI „NORTIER”

Apă de Colonia **VALSE D'AMOUR** se poate procura la toate magazinele de specialitate, numai în flacoane de lux ca cel din imagine, sau în flacoane cilindrice, original închise

„QUEEN MARY” A SOSIT LA SOUTH- HAMPTON

„Queen Mary” uriașul transatlantic al Angliei a sosit la Southampton. Fotografia noastră a fost luată din avion și înfățișează pe „Queen Mary” la intrarea în docul „George V” special construit în marele port al Angliei.

CEHOSLOVACIA SE INARMEAZĂ

Fotografia alăturată îl înfățișează pe d. Eduard Beneš, președintele republicii Cehoslovace urmărind cu atenție funcționarea unui nou tip de mitralieră.

MAREA CURSĂ DE LA LIVERPOOL

Renumita alergare „Grand National” din Liverpool a fost câștigată anul acesta de „Reynoldstown”. Fotografia noastră înfățișează calul biruitor purtat de căpăstru de către proprietarul său Noel Furlong.

ODOL

PASTA DE DINȚI

PASTA DE DINȚI ODOL curăță și lustruiește dinții Dv., fără să atace smalțul, căci pasta de dinți ODOL este fabricată dintr'un material mult mai emolient ca smalțul de pe dinți, și cu toate acestea curăță. Marea putere de absorbție a PASTEI DE DINȚI ODOL este cauza, pentru care dinții îngrijiți cu ODOL se deosebesc cu desăvârșire de alți dinți, și anume prin strălucirea și splendoarea albului lor. Dinții îngrijiți cu PASTA DE DINȚI ODOL sunt cea mai frumoasă podoabă.

înlătură mirosul urât din gură

NOUI MĂRCI POȘTALE CEHOSLOVACE

Ministerul poștelor din Cehoslovacia a lansat luna aceasta trei noi tipuri de mărci după modelul celor de mai sus. Ele au fost impuse pentru ajutorarea copiilor săraci.

SĂRBĂTOAREA LUMINII

PĂȘTELE este marea sărbătoare a luminii, nu numai pentru că și-a ales soarele de primăvară ca planetă stăpânitoare, cu toate farmecele și luciditățile vieții, eliberată de păcele miezului de noapte, ci pentru că se ascunde în această sărbătoare o radiație și o iubire consubstanțială. Din câte credințe a zămislit sufletul omenesc, rătăcind uluit pe podișurile, munții și în văile acestui glob, niciuna nu se apropie de seninătatea

Leu și zeiță în concepția egipteană.

Perseus cu capul medusei.

Zeița Hébé

Cariatidele la Atena.

Zeul Apollo.

Templele de la Ombos

Vaca de aur în concepție egipteană.

ea, bunătatea creștinismului, în care Paștele este sărbătoarea supremă revelatorie. Aztecii din Mexic s-au uitat și ei spre soare, dar l-au privit cu ochi însângerați și au crezut că sunt datori să-i jertfească trupurile nevinovate ale copiilor, cărora preotul le smulgea inima dintre coaste, cu o singură smuncitură, după-ce le creștea pieptul, cu o costură rituală, răsturnați pe un butuc de peatră de forma soarelui. Egiptenii, depe valea Nilului, au pornit de la adorarea crocodililor, taurilor și pisicilor, s-au ridicat de câteva ori până la Soare și Lună, dar mintea lor fantastică nu s'a eliberat niciodată de spaima morții. Sfințele cărți egiptene, monumentele din Valea Regilor, Sfinxul și Piramidele, toată înțelepciunea egipteană pornea din morminte și se întorcea în morminte. De-alungul întregii lor vieți ei s'au preocupat de locașurile de după moarte, de obiceiurile și nevoile mumiilor, de culoarea cafelii, cadavre înfășate ca fâncii.

Pare mai senină credința budiștilor, încununată de-o înțelepciune și intuiție supra-naturală, care-au făcut, din primii locuitori ai Indiei cei mai profunzi metafizicieni ai omenirii; dar acest exces de abstracție ducea la o stingere a vieții, la o Nirvana, în care ajunseseră să vadă idealul înțelepților. Și astfel civilizația hindusă a înțepenit în trei caste, care durează de milenii, iar nemișcarea e și azi socotită ca întâiul exercițiu, pentru atingerea fericirii absolute.

Nici grația zeilor și zeițelor elene, care-au însuflețit natura, statuile, tragedia și civilizația mediteraniană, mai bine de cinci mii de ani, n'a scăpat de duhurile negre asiatice, atât de molipsitoare. În misterele grecești, în jocurile adeptilor lui Dionis și ai Venerei nerușinate, generații după generații s'au înecat în stupoarea unor voluptăți animalice, s'au mutilat și s'au stârpit.

Religia blajinului profet, de pe malul lacului Ghenizaret, se ridică de-asupra vieții, în aparență. Iisus mărturisise: „Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”, și mai apoi: „N'am venit să stric Legea” — dar această voită îndepărtare de la formele rigide ale vieții era unul din cele mai sigure mijloace de-a ajunge la esențele senine. Iisus vorbea în parabole, dar ajutându-se de păsările cerului, de vița cu struguri, de vin și de apă, de crinul din vale în hlamidă albă de mătase și de semințele care rodesc,

în pământul bun. El vestia venirea apropiată a unei împărății divine, în care numai cei drepti trebuiau să încapă — după ce nedreptii se vor stinge, de la sine, de pe fața pământului, mistuiți de timp.

Tot ce doria Iisus, în inima celor ce-l urmau, era o credință în asemenea posibilități ideale, în asemenea perfecțiuni morale. De la această credință și numai dela atât, aștepta **miracolul**, începând cu clintirea din loc a munților neclintii. Creștinismul, în esența lui primordială, nu este decât **o speranță și o iubire** — o sufletească lumină, menită să învâluie și să preschimbe omenirea acestui glob de lut.

Sunt de înțeles — dacă nu totdeauna justificate — persecuțiile pornite de unii imperatori romani, împotriva întâilor creștini, cari nu mai puteau recunoaște temeliile unei prea pământești domnii. Acel creștin se afla în curentul celui mai pur creștinism, iar imperatorii reprezentau vechile forțe ale lumii.

Dar cum să înțelegem, cum să justificăm inchiizițiile și torturile de sute de ani, puse la cale în numele lui Iisus, de sadici criminali, cari-și ascundeau, în sutană, infernalele lor instincte?

Zâmbetul lui Budha

Biserica nașterii la Bethlehem.

Palatul unei căpetenii de negri din Korogho (Africa). Construcția amintește de stilul gotic.

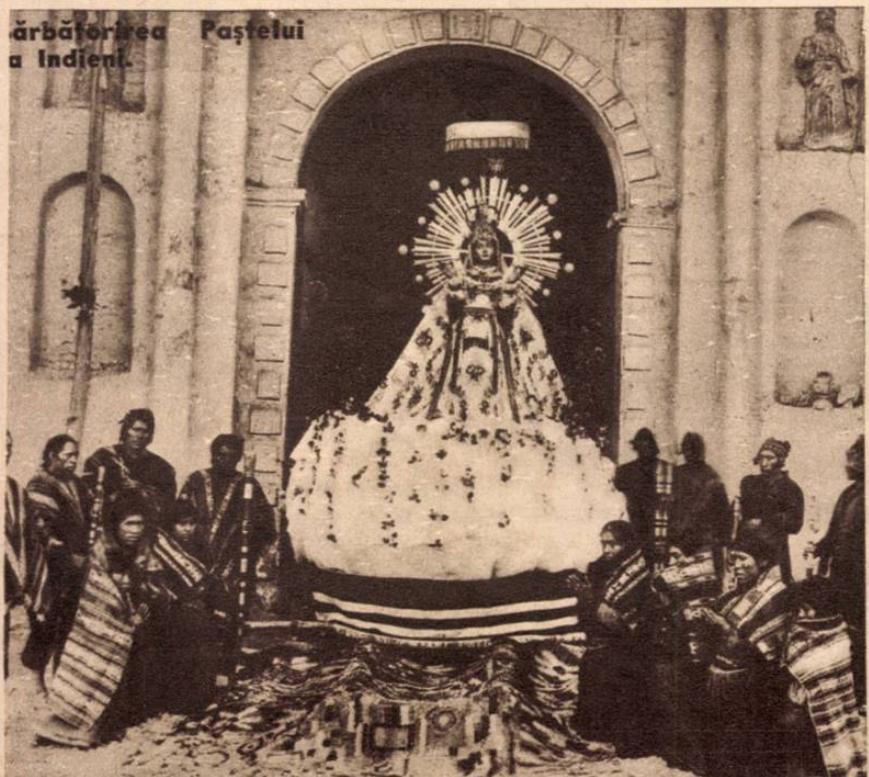
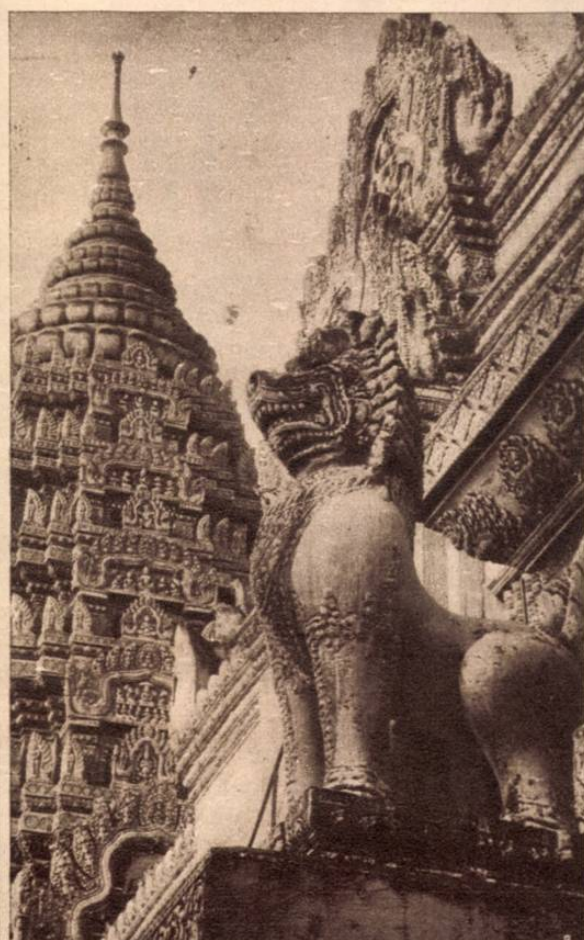

Cum să înțelegem mai cu seamă agitațiile din vremea noastră, ațâțările la ură și de asasinat, în numele celei mai curate credințe?... Cum de mai cutează unii să ne prezinte un Iisus înarmat cu revolverul, cu toporul și cuțitul, repezit asupra celor umili și năpăstuiți de viață — tocmai acel Iisus care i-a îmbrățișat și le-a spălat rănilor?...
Paștile, cari sunt prăznuirea învierii lui Iisus, revelația divinității lui — să nu uităm măcar în aceste zile — înseamnă lumină și iubire! Cei cari propovăduiesc altfel nu sunt creștini, sunt păgâni.

A.

Vedere parțială asupra unui templu din Indo-China.

Un preot — Lama din Mioo Stamm purtând vestmântul de sărbătoare pe care-l îmbracă numai când se duce în audiență la Ta Lama „Budha cel viu”.

Sărbătorirea Paștelui a Indieni.

S'AR PUTEA STABILIZA Sărbătorirea PAȘTELOR?

Societatea Națiunilor studiază proiectul octogenarului savant englez M. B. Cotsworth

ANUL acesta sărbătorim Paștele în mod normal, nici prea de vreme, nici prea târziu.

Anul trecut am avut un Paște târziu, la 28, 29 și 30 Aprilie, urmat de 1 Mai sărbătoarea Muncii, ziua Armindenului.

În alți ani Paștele cade în Martie, când e prea frig. Știm că Societatea Națiunilor proiectează punerea în aplicare, de la 1940, a noului calendar de 13 luni, științific, perpetuu și universal, în locul vechiului calendar de 12 luni, care și-a trăit traiul.

Dacă într'adevăr se va înfăptui această revoluționară reformă a timpului, care e de preferat unui război mondial, atunci ne găsim în ultimii 4 ani ai calendarului de 12 luni, imaginat de **Numa Pompiliu**, corijat de **Sosigene**, reformat de **Papa Grigore al 13-lea** și îndreptat acum 11 ani de Biserica ortodoxă română.

Paștele a dat mult de lucru autorităților noastre bisericești, presei și jandarmilor.

CALENDAR NOU, PASCALIE VECHIE

Jandarmii bat pe stilisti.

Nimeni nu mai poate sărbători Crăciunul, Anul Nou și Boboteaza după învechitul calendar iulian, uitat acum și de vechea generație.

Cu Paștele însă n'a mers. Reacțiunea poporului și a preoților a fost prea puternică în Basarabia, în Moldova și Bucovina, așa că în cele din urmă Sf. Sinod a găsit că e mai bine, atât din punctul de vedere religios, cât și din punctul de vedere științific, să revină la vechea pascalie adaptată calendarului îndreptat.

Se împlinesc anul acesta 11 ani de când sărbătorim

Paștile la o dată mai exactă, în oarecare concordanță cu adevărata lună pascală. Dar și această exactitate e destul de relativă.

Savantul englez **M. B. Cotsworth**, deși va împlini în curând 80 de ani; e un propagandist neobosit al reformei calendarului. Între altele propune stabilizarea Paștelui la o dată fixă, odată cu introducerea calendarului de 13 luni.

Cotsworth a întâmpinat multe dificultăți. Unele cercuri bisericești sunt ostile reformei împărțirii timpului din cauza cererii stabilizării sărbătoarei Paștelui.

RELIGIA ȘI ȘTIINȚA

Religia are fără îndoială o mare însemnătate în societatea de azi, dar Știința are o mare înrăurire și asupra progresului bisericesc.

Vaticanul, bunăoară, și-a instalat unul din cele mai moderne posturi de radiodifuziune din lume, pe unde scurte. Predicile transmise din biserica Sf. Petru, orga și corul pot fi ascultate la antipozi. Tot Vaticanul are un observator astronomic propriu, de o reputație mondială.

Acum 300 de ani, însă, **Galileu** a fost întemnițat de o congregație disciplinară religioasă, e drept fără amestecul Papei, pentru credința sa „eretică” în mișcarea pământului, fiind obligat să recite psalmii de penitență și în cele din urmă să abjure dela „greșita” sa părere cosmografică, ceea ce nu l-a împiedicat să strige la sfârșitul ceremoniei inchiitoriale că Pământul se mișcă totuși.

Veacul nostru e veacul progreselor nelimitate ale științei. De aceea nu e de mirare că opinia publică în America, în Anglia, în Franța și chiar în Italia e în favoarea reformei calendarului și a stabilizării

la o dată fixă a celei mai mari sărbători a anului.

DIFICULTĂȚILE STABILIZĂRII PAȘTELUI

Se va obiecta că în țara noastră o simplă îndreptare a calendarului cu 13 zile a provocat mari nemulțumiri în popor, mai ales în Basarabia, provincia cea mai înapoiată a Europei, unde 50 la sută din bărbați și 90 la sută din femei nu cunosc nici alfabetul.

Această obiecție e fundamental greșită. Nu se va face revoluție pentru micșorarea tuturor lunilor la 28 zile, când nu s'a făcut revoluție la amputarea bugetului cu vre-o 20 miliarde lei în câțiva ani.

Îndreptarea calendarului a întâmpinat dificultăți mari numai în satele cu prea mulți analfabeți. Dacă toată Europa și cele două Americi, și jumătate din Africa, Australia și cea mai mare parte a Asiei (inclusiv China și Japonia) sunt dispuse să adopte calendarul de 13 luni, n'are importanță faptul că o porțiune a globului dintre Prut și Nistru va rămâne tot la vechiul calendar alcătuit de **Sosigene** acum 2000 de ani.

Nu e motiv să renunțăm la sistemul metric pentru că la țară se mai întrebuințează, pe alocuri, stânjenul, falca și prăjina, iar la periferiile din lași, „creerul țării”, laptele se vinde cu ocaua, nu cu litrul.

Până la 1940 Societatea Națiunilor va face o propagandă intensă prin presă, școli și radio, evidențiind avantajele reformei calendarului.

ROMÂNIA E FAVORABILĂ REFORMEI

„International Fixed Calendar League” a publicat un raport către Societatea Națiunilor, în

Prima zi de primăvară—prima zi de Paști — în satul liniștit.

care menționează că următoarele țări sunt favorabile reformei calendarului și stabilizării Paștelui:

Anglia, Irlanda, România, Suedia, Elveția, Cehoslovacia și Noua Zeelandă.

E o cinste pentru țara noastră a figura în lista statelor inițitoare de mai sus, care a fost ulterior completată cu adeziunile a zeci de țări. Ba parlamentul din Chili ne-a luat-o înainte și a și votat adoptarea calendarului de 13 luni, cu Paștele la data fixă.

PAȘTELE 1936 E SĂRBĂTORIT DUPĂ NOUL CALENDAR DE 13 LUNI

O coincidență interesantă a făcut să avem anul acesta Paștele în a doua Duminică a lunii Aprilie, exact după principiul stabilizării Paștelui la data fixă, propus de Cotsworth, autorul calendarului de 13 luni.

Cotsworth a arătat că nestabilitatea Paștelui provoacă mari inconveniente, mai ales în relațiunile comerciale, societăților de navigație, în traficul internațional pe căile ferate și liniilor aeriene, care iau o dezvoltare tot mai mare.

Majoritatea răspunsurilor primite sunt în favoarea stabilizării Paștelui la a doua Duminică a lunii Aprilie, exact cum sărbătorim Paștele în 1936. E data care respectă actuala pascalie, a cărei amplitudine e micșorată la câteva zile.

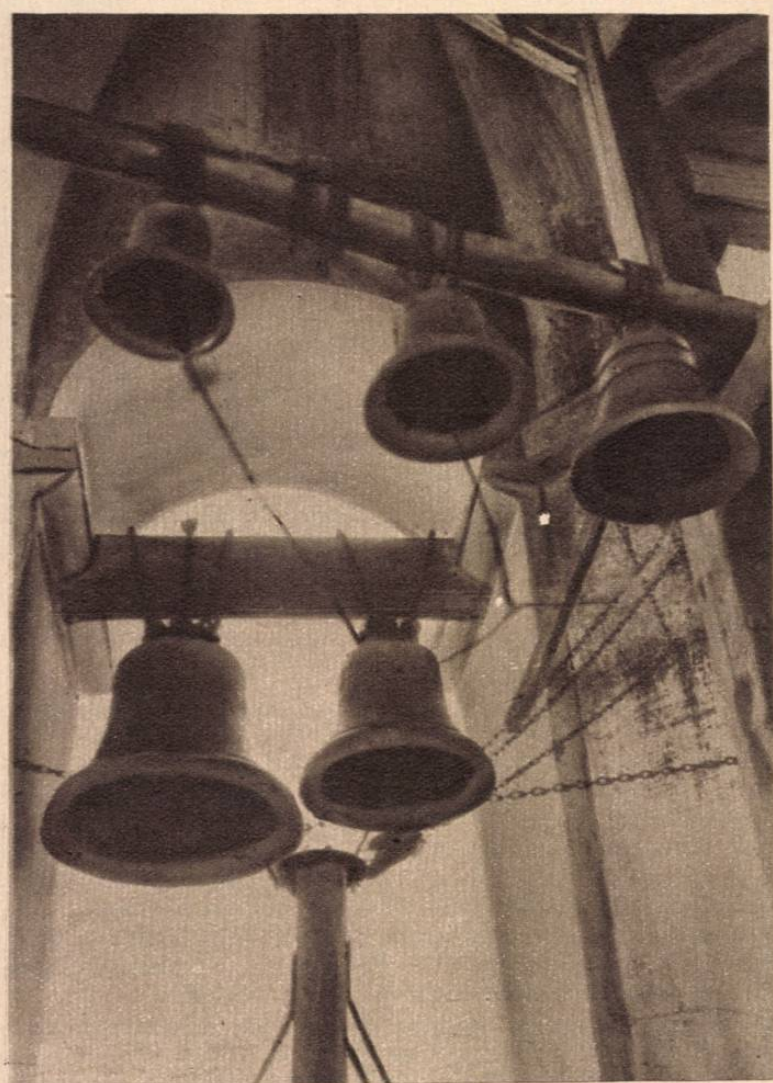
E probabil ca dela 1940 Paștele să fie sărbătorit în toți anii în intervalul dela 3—15 Aprilie, în timp ce după vechiul calendar Paștele cădea uneori în Martie, iar în alte dăți în Mai.

Aprilie va deveni astfel luna cea mai frumoasă a anului.

L. FLORIN

Fumatul intens pricinuește formarea pietrei galbene, brune sau negre pe dinți. Pentru fumători și fumătoare îngrijirea regulată și de mai multe ori pe zi cu Pasta de dinți Odol este deci de neapărată necesitate, dacă doresc să preîntâmpine înegrirea dinților.

Pasta de dinți Odol curăță în mod sigur dinții fără a ataca smalțul. Deoarece conține în mare cantitate elemente colloidale. Pasta de dinți Odol are cea mai mare putere de absorbere. Ea înlătură deci toate impuritățile, toate mirosurile urâte și toate materiile colorante, cari — prin fumat, mâncare și băutură — rămân lipite de dinți și produc decolorarea lor. Pasta de dinți Odol face dinții albi și respirația curată.

Clopoțele cântă imnul de sărbătoare.

BEȚIE DE LUMINĂ LA BARCELONA

La Barcelona se petrec nopți de adevărat vis. Orașul este feeric luminat iar pe străzi forfoteala este imensă. Fotografia noastră a fost luată în fața muzeului național din Barcelona și înfățișează jocurile luminoase de ape.

Cadourile preferate

de sărbătorile Paștelui

Ciorapul și lingerie

„A D E S G O”.

Toate calitățile de ciorapi în culori noi de primăvară.

Mătase naturală

50 și 100

singura fabricație în țară

ADESCO

CIORAPUL ȘI LINGERIA DOAMNEI ELEGANTE • DE VÂNZARE ÎN MAGAZINELE DE SPECIALITATE

57
SPECIAL

Mai subțire decât firul de păianjen

57

54

51

48

45

Lingerie Adesgo-Milanese poartă marca garanției Adesgo-Milanese

OAMENI

în câte două exemplare

ZIARELE din lumea întreagă aducând vestea recentului masacru petrecut în Japonia, anunțau: „De asemenea, printre cei uciși se află și primul ministru Okada...”. Timp de trei zile, toți l-au crezut mort, când iată că Excelența Sa re apare deodată, mai teafăr și nevătămat ca oricând. Conjurații năvînd în palatul lui, omoriseră pe un cumnat, care-i semăna leit.

UN IMPRUMUT DE 12 FRANCI

Nu e întâia oară când asemănarea extremă între doi bărbați dă loc la întâmplări nostime, sau trăgice; de aceea, vom aminti, în rândurile de mai jos, două episoade dintre cele mai puțin cunoscute.

Un oarecare **Mathieu Felix**, fusese soldat în armata lui **Napoleon I.** După înfrângerea împăratului, la Waterloo, el se afla demobilizat și în mare mizerie. Dealtminteri, aceasta era situația multor alți camarazi de arme, însă el avea o caracteristică stranie: semăna aidoma, fizicește, cu marele Napoleon.

Intr-o zi, la 31 August 1813, intră în satul francez Vienne-en-Dauphiné într'un birt, cere un pahar cu vin, după care se adresează unuia din cei de față, anume François Richard:

— Eu sunt Napoleon. Am reușit să scap din mâinile vrăjmașilor și patru generali vor veni să mă întâlnească aci. Am reconstituit o armată nouă, care și-a așezat lagărul la o distanță de câteva mile. Nădăjduesc să-mi iau revanșa, în timpul cel mai scurt. Dar deocamdată, aș avea nevoie de 12 franci. Numai doisprezece franci! Sunteți în măsură să mi-i împrumutați? Când mă voi întoarce la Tuileries, am să vă fixez o rentă de trei mii napoleoni, pe lista mea civilă...

Atunci, Richard și ceilalți clienți se uitară cu mai multă atențiune la fizionomia lui: ochii, moțul de pe frunte, nasul, totul înfățișat reamintea pe marele general. Până și silueta corpului era aceeași, astfel că farsa reuși. În zilele acelea, Napoleon plutia pe mare, spre Sfânta Elena; dar ce vreme! timpurile erau atât de turburi, iar lumea fusese martoră la atâtea evenimente extraordinare, încât chiar oameni nezdruținați în alte împrejurări grele, acum își pierduseră capul.

Bravul Richard dete bucuros cei doisprezece franci, după care alergă acasă, spre a-i povesti nevastă această întâmplare. Știrea trecu din gură 'n gură, pînă când ajunse la urechile primarului — un anume domn **Joseph-Antoine-Benoit** — și, puțin după aceea, bietul hoț fu băgat în închisoare.

Procesul lui s'a judecat în Octombrie următor. Escrocheria era prea mică și-ar fi meritat cel mult câteva zile de pușcărie, însă judecătorii l-au tratat ca și cum ar fi pus la cale o revoluție. Li dederă șase luni de carceră și cinci luni de supraveghere specială. Curios este că înșelătoria aceasta de proporții minime a avut un ecou aproape mondial, pretutindeni se șoptia că Napoleon ar fi fugit.

UN FURT SENZAȚIONAL

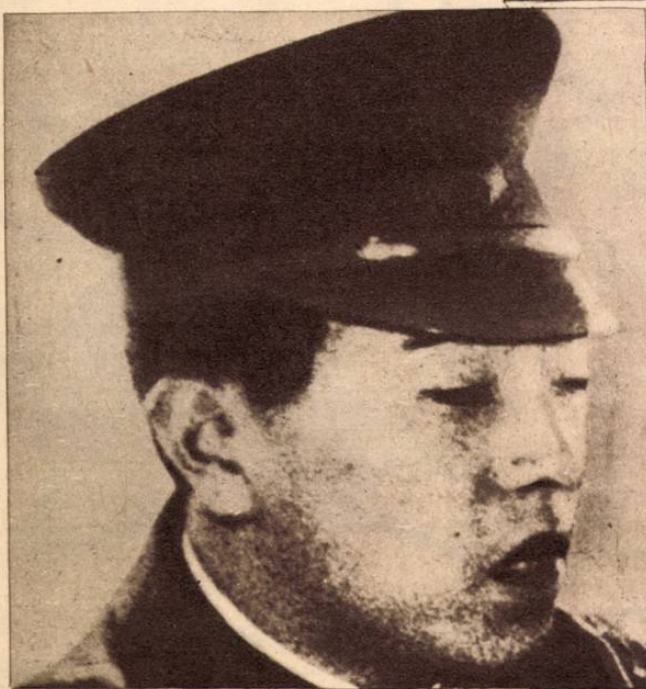
O altă aventură, cu totul de alt gen, ne-o povestește, într'un volum recent, **Sir Basil Thomson**, fost șef la **Intelligence Service**, în care volum el face istoria lui Scotland Yard, adică a poliției engleze. În ziua de Luni 29 Ianuarie 1827, diligența postală, care venia de la Dover, ajungea în **Lombard Street**, la Londra, în fața Palatului Poștelor și funcționarii se pregăteau să scoată dinăuntru o valiză, în care se aflau închiși diferiți saci cu corespondență. Ingroziiți, își dederă seama că valiza purta semnele a două tăieturi mari și constatară că fusese sustras sacul cu corespondență, provenită din Italia.

Cercetări imediate făcure ca bă-

Locotenentul de infanterie **Jasuhide Kurihara** conducătorul revoluției din Japonia.

Keisuke Okada, fostul prim ministru al Japoniei (mijloc) și colonelul **Demzo Matsuo**, asasinat în locul lui.

nielile să se îndrepte asupra a trei streini, cari călătoriseră împreună cu ceilalți, până la Cantorbry. Li se căută numele și fu arestat un oarecare **Tom Patrick**, care părea mai suspect dintre toți.

Surugii îl recunoscuse, ba fu recunoscut chiar și de un hotelier din Cantorbry. Acesta îl surprinsese pe când cu o nepăsare prefăcută, deschidea niște scrisori. Alți martori îl recunoscuseră ca fiind unul din cei trei călători căutați de poliție. La proces, acuzatorii depuseră cu o siguranță extremă înaintea Tribunalului și condamnarea imputatului părea hotărâtă. Dar imediat după aceea defilă 12 martori cari, prin detalii amănunțite și lesne de verificat, declarară, sub jurământ, că-l văzuseră pe **Tom Patrick**, și că-i vorbiseră la Bristol, chiar în ziua săvârșirii furtului. Acuzatul a fost achitat.

Trecură doi ani... Directorul poștelor din Londra, trecând într-o zi prin **Bishopsgate Street**, îl zări pe **Tom Patrick**, intrând într-o cafenea. În vremea din urmă, el se gândise mult la omul acesta și la procesul lui, motiv pentru care, având timp de pierdut, se apucă să-l urmărească. La câteva minute mai târziu, **Tom** ieșea din local și chema pe cineva, la o fereastră de peste drum. Oroare! La fereastra cu pricina se înfățișase un alt... **Tom**!

O anchetă pornită în pripă duse la descoperirea adevărului.

G. R.

Deveniți zilnic mai frumoasă

SCHERK

dacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 90 și 120 — în tuburi à Lei 45 și 65. Cereți o mostră de Coldcream contra Lei 12 timbre la »Parfex« Cal. Moșilor 78 București.

Plăcerea sănătoșilor poate constitui o suferință pentru cei bolnavi

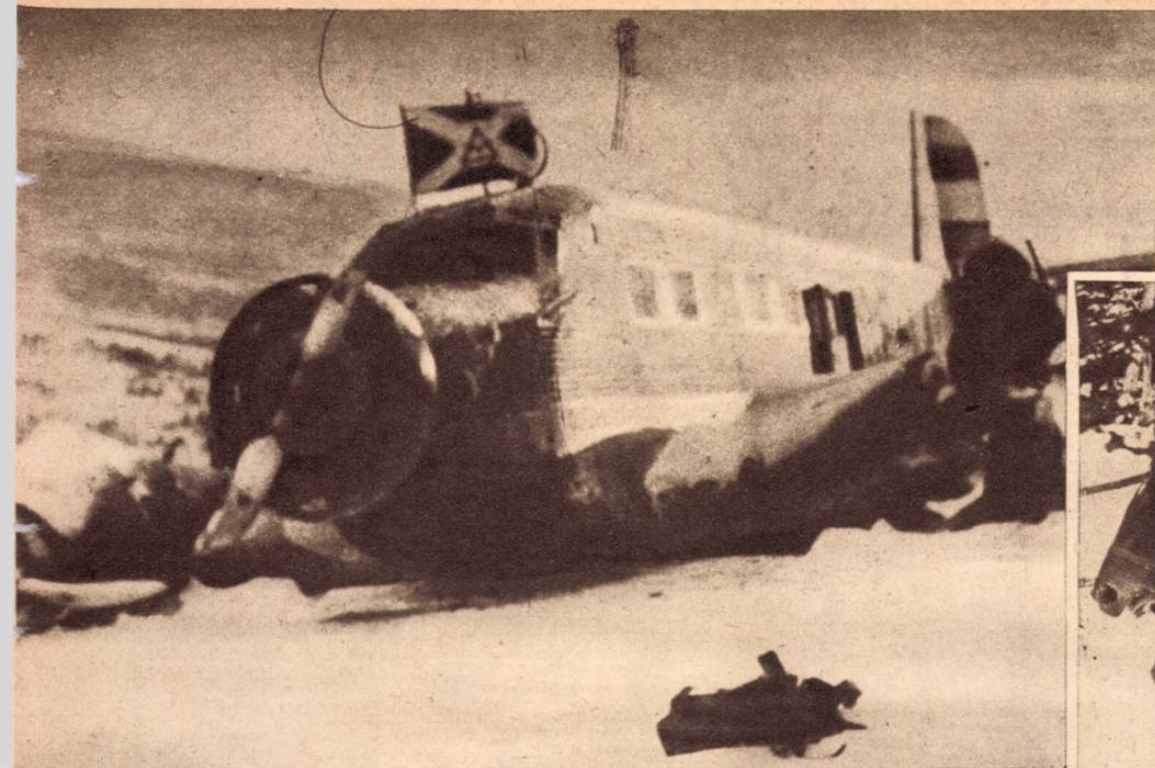
Pe măsura dezvoltării civilizației și a culturii, instinctele rele și dăunătoare s'au transformat, luând o direcție utilă, așa că putem spune, că viața instinctivă a omului din zilele noastre nu mai e dăunătoare societății.

Pentru ca omul să poată realiza scopurile lui înalte, el are neapărată nevoie de echilibru sufleteș și de o funcțiune sănătoasă a întregului organism. Dar în vremurile noastre, unde se găsesc laolaltă aceste condițiuni? Viața de astăzi cu ritmul ei accelerat, zdruncină nervii omului și îl pun în imposibilitate să observe că sistemul lui nervos, precum și organismul întreg se uzează și se distruge iar încetul cu încetul se paralizază fiecare organ în parte și viața întreagă este nimicită. Oboseala și indispoziția se manifestă

în primul rând prin deranjarea tubului digestiv: stomacul, intestinele, rinichii, bila și ficatul se îmbolnăvesc. Apar turburări în circulația generală, lipsa poftei de mâncare și dureri de cap insuportabile.

Renumitul „Gastro D” acest medicament cu un efect frapant, care a cucerit toate continentele, fiindcă a redat sănătatea mai multor milioane de oameni suferinzi și care se expediază contra ramburs de lei 130, de către Farmacia Thoiss, București, cal. Victoriei 124, exercită un efect direct asupra sistemului nervos și cel vegetativ, și în modul acesta se suprimă cauza inițială a boalei: deci vindecă radical printr'un tratament de scurtă durată cele mai cronice boli (de 10-15 ani) de stomac, intestine, rinichi, bila ficatului, precum și dureri de cap.

ATERIZARE FORȚATĂ ÎN MUNȚI ÎNZĂPEZIȚI LA O ÎNĂLȚIME DE 2.000 METRI

Pilotul austriac Mandl a reușit un adevărat tur de forță, aterizând în munți pe o furtună groaznică în plină zăpadă la o înălțime de 2.000 de metri. Prin postul de radio telegrafie al avionului, s'a cerut ajutor. Echipa de salvare a trebuit să petreacă o noapte în cabina avionului împreună cu răniții deoarece nu puteau cobori din cauza furtunei. Fotografiile noastre înfățișează avionul aterizat forțat în munți și căruța care transportă în vale pe răniți.

UN COPIL DE 6 MILIARDE!

O recentă fotografie a moștenitorului unei averi de 6.000.000 lire sterline, (6 miliarde lei) fiul Contelui și Contesei Reventlow (fostă Barbara Hutton, Woolworth)

Fotografia publicată în numărul trecut al revistei, a Inginerului Nicu Comănescu care a murit în urma accidentului în Munții Bugegi a fost făcută de domnul dr. V. Șteopoe pe colțul Picătura,

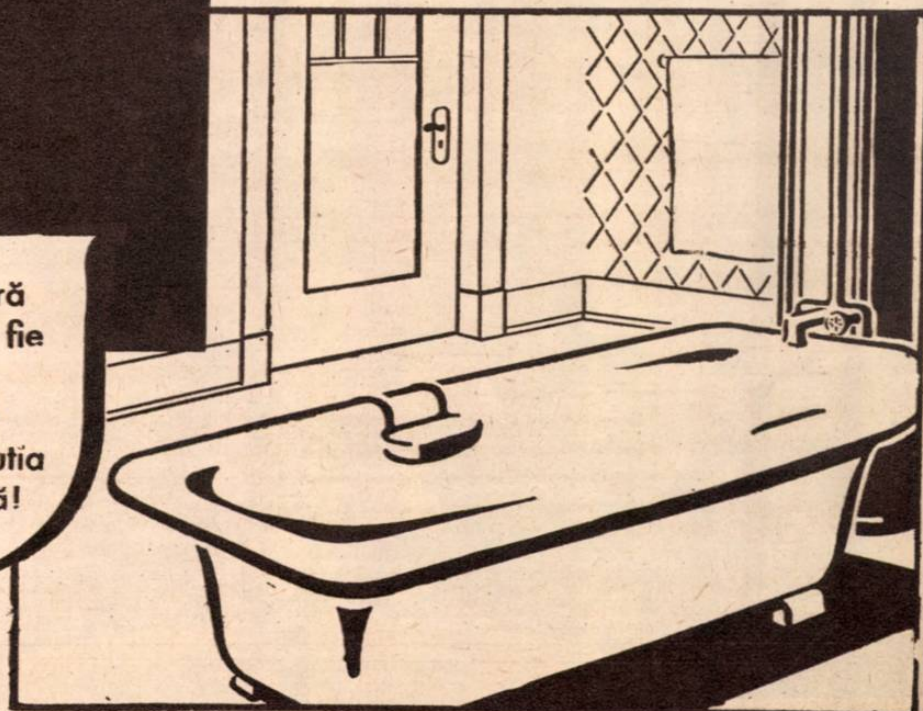
VIM curăță
rapid și eficient!

Vim e spornic: o cantitate intimă ajunge pentru a curăța suprafețe mari. Vim curăță rapid, având proprietatea de a dizolva murdăria. Vim curăță menajând în același timp toate obiectele: mese, scaune, teracote, băi, lavoare, linguri și oale.

Cu o singură
condiție: să fie

VIM

veritabil în cutia
sa originală!

CELE TREI NORD REGATE DELA NORD

de ALFRED JOACHIM FISCHER

NORVEGIA

MONARHUL Norvegiei este unul din puținii cari n'au fost niciodată prinți moștenitori.

Înainte de-a fi chemat la Oslo, nouri grei de războiu se întinseseră asupra Scandinaviei, atât de pacinică altminteri. Norvegia voia să desfacă Uniunea cu Suedia și să devină astfel de sine stătătoare. Björnson, marele maestru al cuvântului, se afla în capul mișcării de libertate. Războiu sau pace? Soldații înarmați așteptau la granițe. Fiecare zi trebuia să aducă decizia. La 7 Iunie 1905, Suedia se decise să se desfacă, pacinic, din uniune. Europa și Scandinavia respirară ușurate. Tânărul stat se afla însă în fața unei probleme dificile: monarhie sau republică? Cu toate că ambele partide — cel revoluționar și cel monarhist — erau deopotrivă de puternice, totuși monarhia reuși, cu unanimitate de voturi. Astfel, prințul Haakon — căruia nimeni nu i-a prevăzut, vreodată, în copilărie, această demnitate de care se va bucura — a fost încoronat rege. El și-a îndeplinit de minune rolul; și tânărul sexagenar este foarte popular. Când se plimbă, pe distanțe lungi, cu sky-urile, toată Norvegia se bucură. La stadion se joacă un match foarte important de foot-ball. Regele a făgăduit să vină. Toarnă cu găleata. Nu apare nici un demnitar, și nimeni nu se așteaptă, pe asemenea vreme să-l vadă pe rege. Deodată: imnul regal! Uralele nu mai iau sfârșit. Acest gest nu poate fi ușor uitat de cetățenii din Oslo. Ei apreciază faptul că regele lor nu lipsește delă nici o întrecere de bărci cu pânze,

Perechea moștenitoare a tronului Norvegiei, împreună cu cele două principese

Principesele Marghild și Astrid ale Norvegiei

Iarnă năpraznică! Regele vrea să-l viziteze pe prințul moștenitor, în castelul său de vânătoare. Străbate deci 2 mile jumătate, — mulțumit — pe o ladă de cafea. Prințesa moștenitoare, șade în fața lui, pe un scaun la fel de confortabil. Când în sfârșit ajung la destinație, regele întreabă: „Să sperăm că va fi bună cafeaua?”. Furtună de zăpadă: automobilul regal staționează în fața Teatrului Național. Regele

Björnson luptător premergător al regatului independent al Norvegiei, împreună cu soția sa ■ Regele și Regina Norvegiei

Haakon nu admite să i se dea întâietatea, pe asemenea viscol. Își așteaptă rândul, ca fiecare cetățean din Oslo. Se pune piatra fundamentală a primăriei din Oslo! Partidul care guverna, în acea vreme, nu era monarhist. Haakon nu este deci invitat. Ce va face deci monarhul, va renunța, îndurerat? La un moment dat, toate privirile se îndreaptă spre intrare: Haakon își cumpără foarte simplu un bilet de intrare, la fel cu d. Andersen sau d. Christensen. Își poate închipui oricine mutrele oficialilor. Urmează discursuri improvizate. Inclinațiile sunt parcă mai adânci, decât cele la o vizită oficială a regelui. Și regina e iubită de popor, totuși nu se poate compara

Regele și Regina Norvegiei, împreună cu suita, la sky

Principele moștenitor Olav al Norvegiei pe yachtul său

Palatul principelui moștenitor al Norvegiei la Oslo

unei obicinuite locuințe de burghezi. După dejun, micuțele principese pornesc să se joace cu prietenii de vârsta lor. Dar cei mai buni tovarăși de joc sunt cele două căprițe, care se întrec în a da reprezentații gratuite, celor două spectatoare regale. Țapul este cel care le dă mai mult de lucru. Mâncarea lui favorită este tutunul. Musafirii cari aduc cu ei această buruiană, nu sunt siguri nici măcar în camera lor. Cele două principese se cam tem să intre în grădină, când sunt singure, și mai ales când țăpul e acolo. Orice rugăminți și mângâieri sunt zadarnice, țăpul nu vrea să părăsească locul. Atunci intervine șofeurul, care-l prinde de ceafă. Dar nu merge chiar atât de ușor, cum ne imaginăm. Se încinge o adevărată luptă de tauri. Totuși,

cu buruiana minune, cu tutunul, reușesc să-l bage în grajd. Dar nici cinci minute nu durează și neastămpăratul patrupe sare peste ușa închisă a grajdului și numai intervenția energică a menajerei îl decide să părăsească grădina.

Între șapte și șapte jumătate, se ia — după obiceiul norvegian — cina. Mâncarea preferată sunt păstrăvii.

Seara se joacă bridge.

Nici telefon, nici radio nu întrerupe această viață tihnită.

Norvegia așteaptă cu nerăbdare ca păpușa micuțelor principese să fie cât de curând un prințisor viu și dragălaș.

popularitatea ei, cu aceea a soțului. Soră a răposatului rege George V al Angliei, puțin cam rece — ca de altfel toate englezoaicele. Ceeace impune poporului sportiv al Norvegiei este faptul că Majestatea Sa este o foarte bună skyoră.

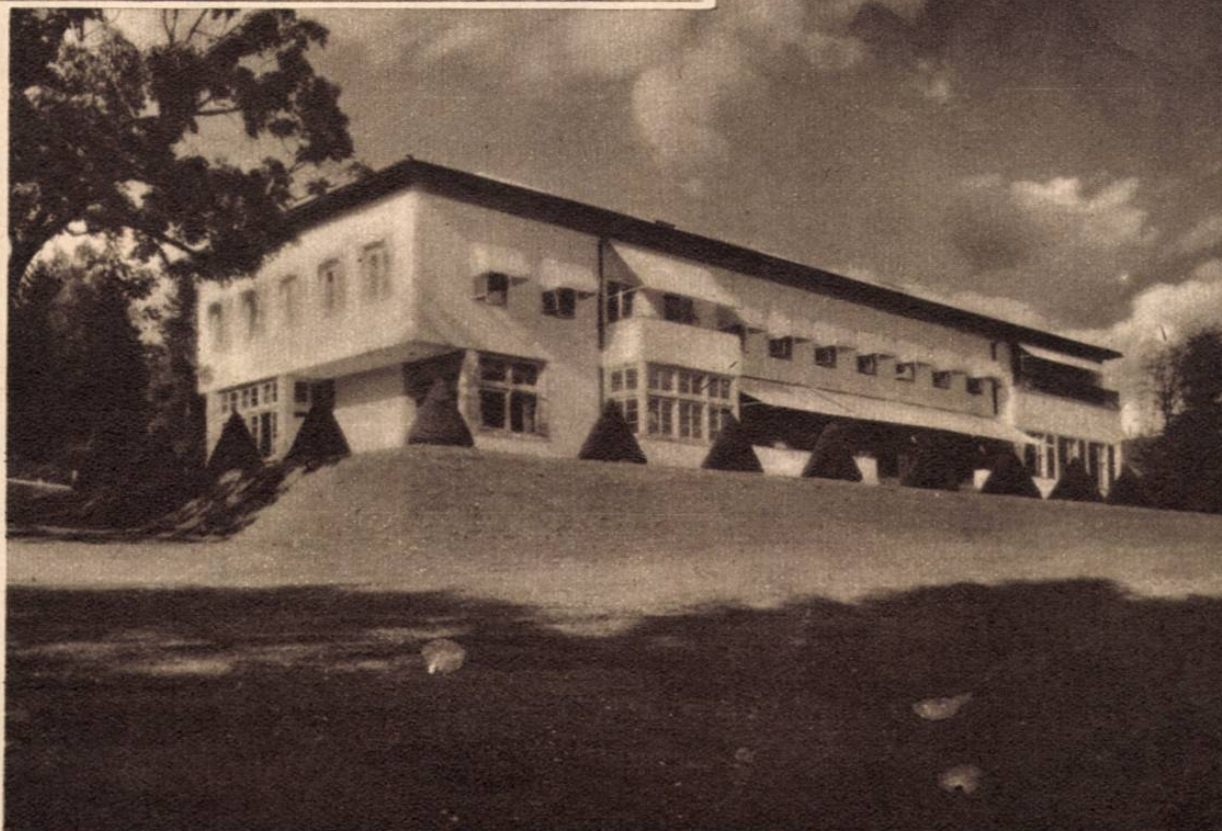
„Pe rege îl iubim foarte mult. Cu toate că este danez și vorbește daneza. Prințul nostru moștenitor însă!... A, el e născut în Norvegia. Norvegian sută la sută. Vorbește curent norvegiana este sportsmăn ca oricare bun cetățean din Oslo.

Până acum vreo câțva timp, prințul lua parte la concursurile de sky, acum însă a devenit mai greu, ceva mai corpolent”.

Singura persoană căreia nu i se reproșează că se sustrage dela sport, este prințesa moștenitoare. Această minunată suedeză se bucură de toată simpatia poporului. Chiar dacă există oarecare răceală, aceasta se manifestă față de Danemarca. Conflictul Groenlanda nu se uită.

Monarhia nu e sigură aproape în nici o țară. Norvegia face excepție. Prințul ei moștenitor este — credem că putem s'o spunem — unul dintre cei mai populari din toată lumea.

Prințul moștenitor a întreprins o călătorie la Capul Nord. Vechiul oraș al încoronării, Trondheim, primește cu entuziasm perechea moștenitoare. La auzul numelui Olaf, nu mai există partide politice, ci numai entuziasm general. Cabina prințesei este destul de mare, devine însă neîncăpătoare pentru mulțimea de flori, ce i s'au oferit.

Regele Christian X al Danemarcei

Regina Alexandrina a Danemarcei

Frederic, principele moștenitor al Danemarcei

Principesa

DANEMARCA

DANEMARCA este o țară pur dinastică. Aci există o veche legătură între popor și regi, care se pierde în negura vremurilor.

Cine admiră vreo frumusețe arhitectonică a Copenhagei, poate afla foarte ușor, din gura oricărui trecător, căruia Christian, sau căruia Frederic i se datorește acea desfătare a ochiului. Cel mai frumos castel este Rosenberg. Aci se găsește colecția cronologică a regilor danezi. De remarcat în acest castel sunt tablourile, mobilele vechi și colecția de antichități. Cele mai interesante sunt însă comorile păstrate în mica odăiță, din turnul primului etaj: Cornul de băut oldenburghez, din secolul al 15-lea și comorile „ordinului jartierei”, care se află acolo, din secolul al 17-lea.

În camera de audiențe Christian IV, se păstrează uniforma în care a fost rănit acest viteaz rege, în „Câmpia Kolberg”. Coroanele, împodobite cu nestemate, sceptrele și bula de aur merită să fie pomenite. Cine vrea în adevăr să înțelege ce ascunde castelul Rosenberg, să-l viziteze în tovărășia unui danez.

Dar nu numai cu foștii monarhi, ci și cu actualul, poporul este în aceeași strânsă legătură. Christian al X-lea îngrijește ca această legătură să se mențină. Când, în timpul iernii, monarhul locuiește la Amalienborg, în fiecare zi, indiferent de vreme, poate fi întâlnit pe promenadă, călare. Nu poți vedea niciodată în urma sa agenți secreți, sau aghiotanți. Regele Christian spunea odată: „Nu vreau să fiu pentru poporul meu decât un simbol viu” și își ține această promisiune.

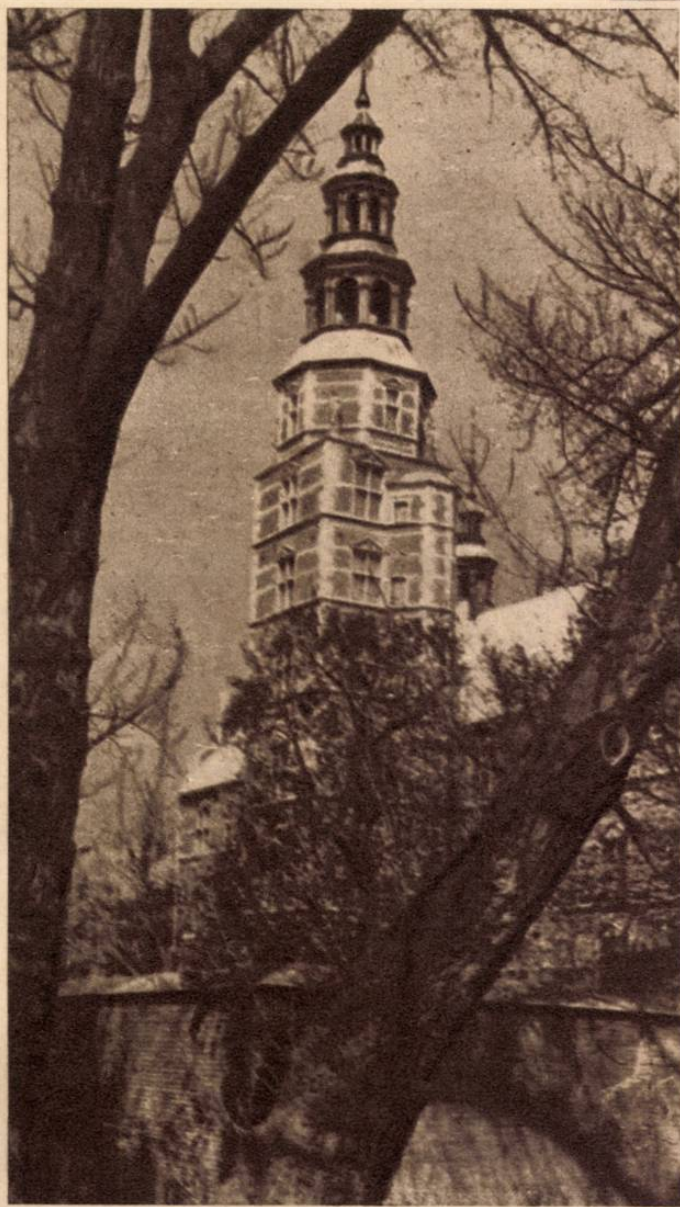
Este interesant să vezi cum fuge lumea în port, când se aud douăzeci de salve de tun: „Regele cu noul său yacht!” Nimeni nu poate să nădărnicească pe rege, care, cu 1,86 m. înălțime, își întrece aproape toți supușii.

Sportul favorit al lui Christian sunt cursele de regate. El ia parte la cunoscutele întreceri din Copenhaga, și nu odată a luat premiul întâi. În aceste cazuri toată lumea e mulțumită, căci regele, contrar altor suverani, nu câștigă totdeauna, sau mai bine spus nu trebuie să câștige totdeauna. Ii place foarte mult baletul. Alte preferințe? Desigur armata și flota, al cărei comandant

Amalienborg,

reședința regelui la Copenhaga

Castelul regal din Rosenberg

suprem este. Preferații lui sunt însă soldații din garda regală, și se îngrijește de avansarea lor. Tinerii voinici se bucură de Copenhaga, datorită căciulilor reprezentative de urs, pe care Regele nu voiajează decât foarte rar. De Florii poate fi găsit timpul verii la Marselisborg, lângă Århus. Regele ne aparține no Reginele, despre care se vorbește mai puțin, sunt cele mai bune casa Mecklenburg-Schwerin, sora principesei moștenitoare ge Roșie și încă multe alte instituții de binefacere. De mulți ani dăruit castelul său, din orașul danez Skagdn. Acolo petrece pe fiecare an.

Cu toate că la aniversările tuturor prinților și principeselor se dată nu se face aceasta cu atâta drag, ca pentru moștenitorul singură grije: tânărul, elegantul om, la fel ca și regele Eduard V nu vrea să se căsătorească. Se zâmbește semnificativ. Prinții femei din popor, sunt foarte populari. Dacă aceste svonuri s indiferent. Când prințul moștenitor vine la operă, cetățeanul p sa, decât spre scenă... Oare Frederic, urmărește într'adevăr muzicalul moștenitor al tronului ar fi un compozitor foarte tal lui este anonimă. Toată lumea e pornită să cerceteze fiecare r poate îndărătul lui se ascunde prințul moștenitor!

Despre cel mai tânăr fiu al perechei regale, prințul Kund, se așteaptă dela el — căci s'a căsătorit de curând — să aibe grij Președintele Americii se apropie de poporul său printr'un „s h gele Danemarcei este mai popular. De două ori pe lună are l care are acces orice cetățean danez. Iată cum se petrec lucru Tabloul exterior este minunat: garda regală dă onorul. Apoi, să comunică unui adjutant scopul audienței, și să aștepți, cu b când vei fi chemat. Cum ai pătruns însă în fața regelui, palp minune. „Tatăl poporului” îți strânge mâna cu atâta călc timiditatea dispare. Numai în acest fel poate câștiga o monarhi Desigur că o asemenea zi este foarte obositoare, pentru reg dește binevoitor. Audiențele sunt scurte, și după prezentare

Ingrid a Danemarcei

e introdusă o scriitoare cunoscută, care mulțumește pentru medalia „in genio et arti”. Monarhul citează vreo câteva pasagi, din ultima ei lucrare, care i-au plăcut mai mult, Ea este fericită.

Se perindă apoi: un profesor, un inginer, un comisar, șeful hidro-aviației, maestrul de vânătoare al curții.

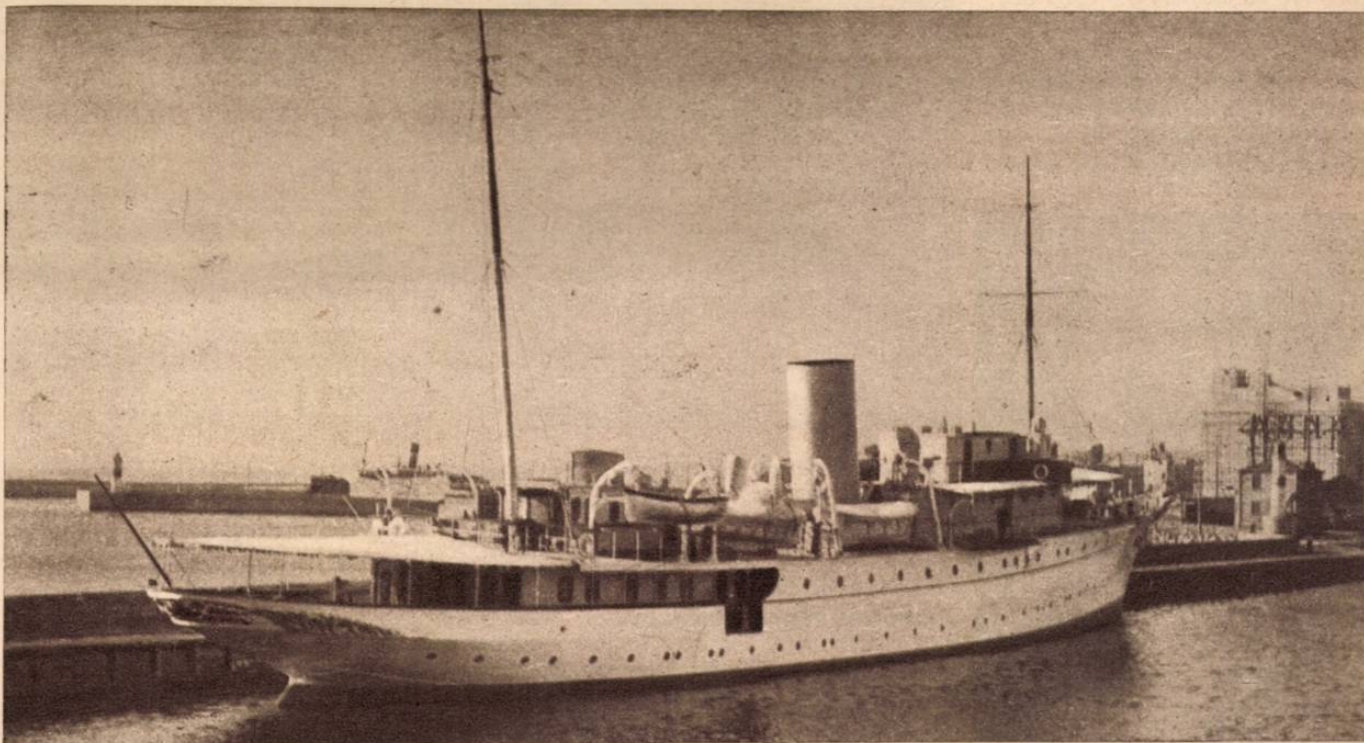
O delegație mulțumește pentru cupa oferită unui campionat de șah. Regele nu trebuie să-și consulte cartoteca. Cunoaște pe dinafară datele, desigur că prin aceasta, simpatia poporului pentru el, crește din ce în ce. Mult omenesc se poate găsi în audiența unei florărese, din Copenhaga. Directorul localului în care vindea flori, a dat-o, într-o bună zi, afară. Protestările ei n'au avut nici un folos. Dar pentru că avem un rege, care să facă dreptate oricărui cetățean? Florăreasa se duce la prima audiență oficială. În fața acestui „părinte al țării” nu te simți cătuși de puțin intimidat, vorbește în cel mai curat dialect, uneori chiar drastic, și-i spui tot ce te doare. Regele Christian zâmbește binevoitor: „Iată, ține zece coroane. Du-te cu prietena dumitale și bea o ceașcă de cafea. Voi îngriji să se cerceteze chestiunea”.

Florăreasa noastră a devenit o mică celebritate a localurilor. Comerțul ei înflorește. În fond, acest gest, n'a făcut decât să răspândească popularitatea regelui.

Coroana lui Christian IV al Danemarcei (păstrată în castelul Rosenborg)

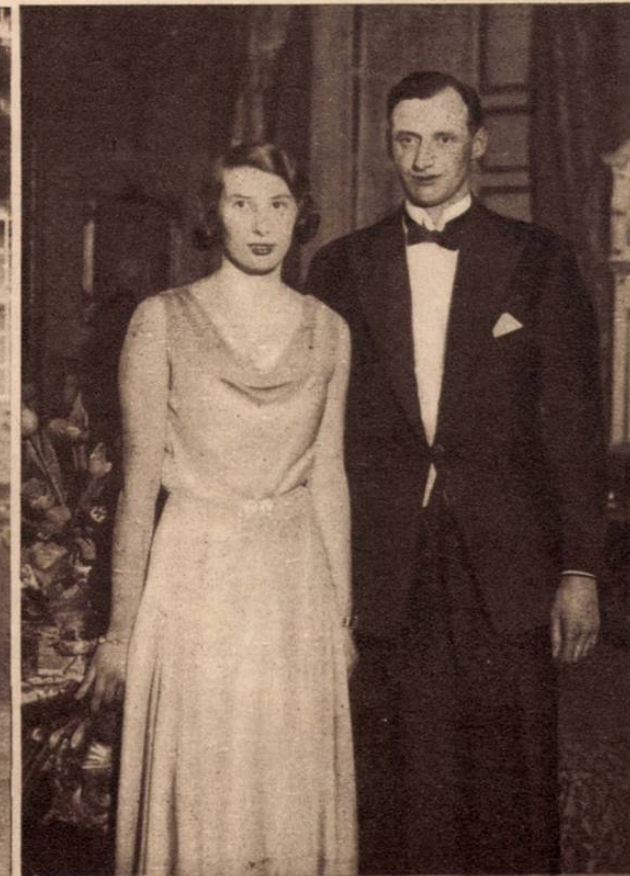
Christian X regele Danemarcei intră călare pe — Christian X la o plimbare pe yacht

Yachtul personal al regelui Christian X al Danemarcei

Garda personală a Regelui Danemarcei

Principele Knud și soția lui

i cunoaște pe fiecare și simpatia cetățenilor din e poartă.

it la Fredensborg, iar în uă, cu totul, spun Danezii. ne. Alexandrina, din mane, conduce Crucea încă, Christian i-a echea regală Paștele, în

arborează drapele, nicio- tronului, Frederic. O III (fostul prinț de Wales), moștenitori, cari iubesc sau nu întemeiate, este rivește mai des spre loja r partitura? Se pare că entat, însă toată muzica ume nou de compozitor;

vorbește mai puțin. Se e de asigurarea dinastiei.. ake - hands, anual. Re- oc o audiență oficială, la rile:

într-o sală mare, trebuie tăi de inimă, momentul itația încetează, ca prin lură și bunăvoință, încât e, încrederea supușilor săi. i. Totuși regele se dove- a unui comandant militar.

SUEDIA

MICUL funcționar al unei fabrici de ciment din Stockholm, este cunoscut ca bun jucător de tenis. Telefonul: „Nu-ți poți face azi o oră liberă pentru mine?” Eroul nostru promite și închide vesel telefonul. „Cine te-a chemat la telefon?” „A, regele, din Drottningholm. Vecinicele plimbări prin parc, pare să-l plictisească...” „Așa? — regele!” Poate că asta determină marea popularitate a regelui, printre supușii săi. Regele poate fi întâlnit pretutindeni, atunci când nu e la Nisa. Il întâlnești pe terenurile de sport, la curse și în localurile de distracție. Regele Suediei îi place să călătorească. Ii plac toate distracțiile populare: tenis, vânătoarea, pescuitul și să nu uităm, jocul de cărți „scat”. Când trece pe stradă regele, cetățenii scot pălăria, nu numai din politețe, ci și din simpatie. E văduv de mai mulți ani. Regina dela Sud n'a putut suporta clima, a fost mereu bolnavă, până la moartea ei. Mergi pe străzile din Stockholm

și deodată auzi: „la te uită pe partea cealaltă: vezi domnul cela înalt, slab, de colo (soția lui, principesa Ingeborg îl însoțește) este prințul Carol, fratele regelui. În totdeauna face plimbări lungi. Activitatea depusă pentru Crucea Roșie i-a atras simpatiile cetățenilor din Stockholm. Prințul Eugen este un foarte talentat pictor. Dacă vrei să-ți atragi simpatiile poporului, nu ezita un moment să admiri peisagiile din expozițiile de pictură, care în majoritatea lor sunt datorite prințului. Într'un automobil, construit anume, care-i

Regele Gustav V călare, în mare ținută, la o paradă militară

Un portret oficial al regelui Gustav V.

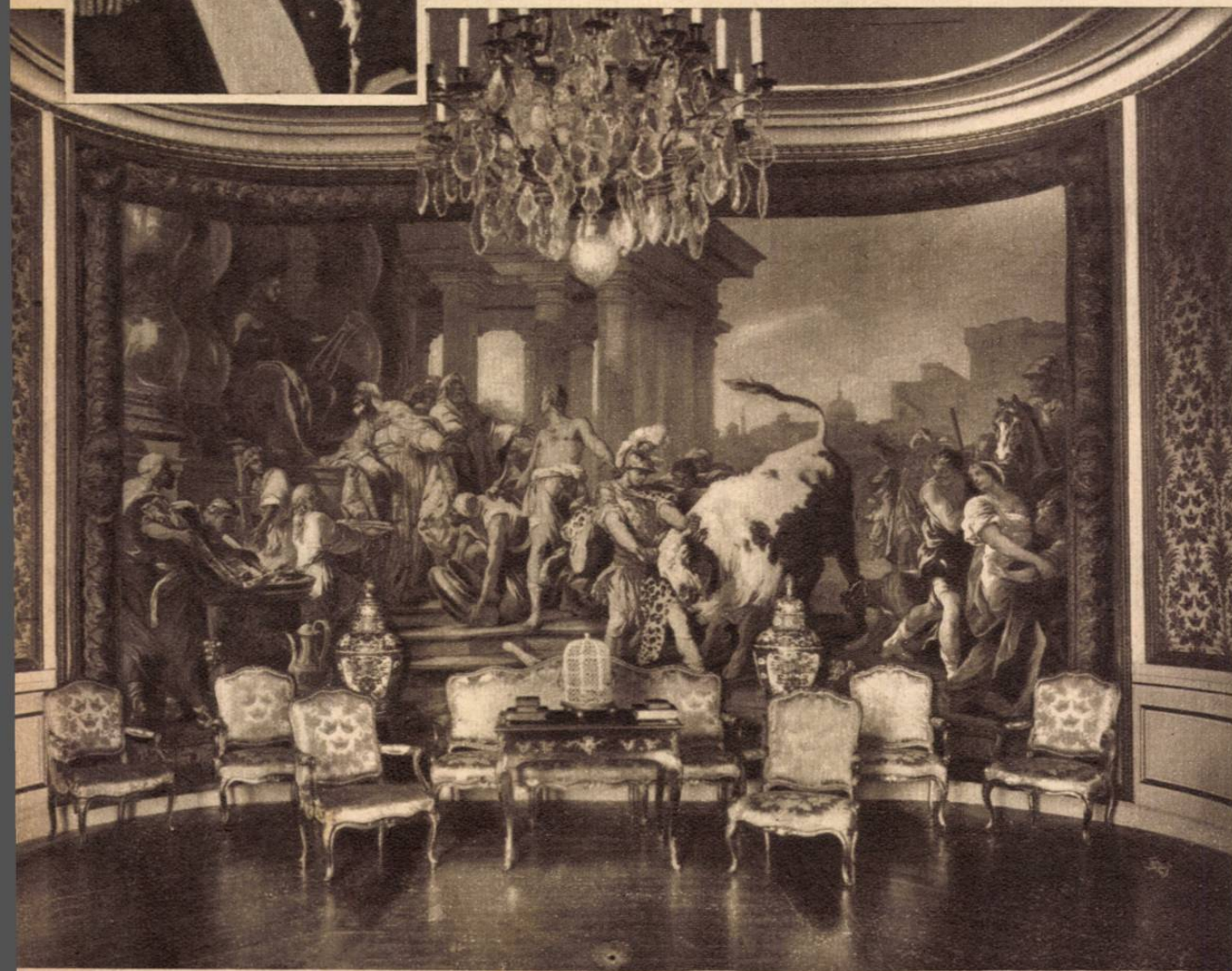
Castelul regal Gripsholm construit în secolul al 16-lea.

Tablou într'unul din palatele familiei regale suedeze.

Perechea moștenitoare a tronului Suediei.

lasă liberă perspectiva, prințul-pictor (așa este numit de popor) fixează pe pânză, ceea ce-i pare vrednic. Eugen trăiește numai pentru arta sa, decând s'a despărțit de frumoasa lui soție Pawlova, acea prințesă rusă, care prefera să alunece ștrengărește pe balustrada scării și să nu se conformeze regulilor curții. Pe distanța dinspre Saltjöbaden treci pe lângă căminul idilic al lui Eugen, care se ascunde în dosul unei mori. Nicăieri „Armata Salvării” nu este ridicată la un nivel mai înalt, ca în Suedia. Această societate de binefacere este condusă de prințul care s'a căsătorit cu doamna de onoare Ebba Munck și a renunțat la toate drepturile sale regale. Suedezul nu este regalist. Nu tradiția îl leagă de regele său, ci omenescul. Această afirmație a noastră poate fi înțeleasă, mai ales în cel

privește pe Gustav Adolf, poate cel mai popular dintre principii moștenitori ai Europei.

Zilele trecute m'am întreținut mai mult timp, cu vreo câțiva lucrători suedezi. Desigur că am discutat și chestiuni politice.

— **Sunteți monarhiști?**

Dau din cap, aproape compătimitor.

— **Deci nu vreți ca țara voastră să rămână regat?**

— Nu, și asta imediat ce actualul rege, blândul și bătrânul Gustav, nu va mai trăi.

— **Dar cine să devină atunci președintele vostru?**

— Cum mai puteți pune o asemenea întrebare? Nu poate fi vorba decât de unul singur, de prințul moștenitor!

Peisagiu fotografic pe unul din domeniile regale suedeze

Aspect din parcul unui castel al Regelui Gustav V al Suediei. După cum se vede din această fotografie suveranul este un mare iubitor de animale.

Mi s'a spus că astea sunt ideile tuturor cetățenilor Suediei. Chiar numai pentru statura și silueta sa, care întruchiează idealul, prințul moștenitor e predestinat a fi simpatia poporului. Felul său natural, nesilit, de-a vorbi, la radio, la ocazii oficiale, a întărit și mai puternic această popularitate. Când se știe că va vorbi Gustav Adolf, cu vocea lui limpede, întovărită de gesturi măsurate, se ocupă fiecare locușor, cu multe ceasuri înainte. Prințul Gustav Adolf poartă încă de acum pe umerii săi, o mare răspundere. El face parte din consiliul de regență, care este instituit, pentru timpul cât tatăl său este în călătorie.

Dragostea de călătorie a tatălui său a moștenit-o. Plănuește acum o călătorie în Orient, care să servească și studiilor arheologice. Colecțiile de artă ale lui Gustav Adolf sunt cunoscute în întreaga țară. În lungile sale călătorii, prințul nu s'a sfiit să guste din fiecare mâncare preparată în sărmenele colibe ale Laponilor, ceea ce desigur n'a făcut decât să-i mărească popularitatea și să crească dragostea de care se bucură în popor.

Se povestește, cu plăcere, faptul că imediat după sinuciderea lui Kreuger, Gustav Adolf ar fi intrat la președintele consiliului de miniștri și ar fi întrebat: „Pot face ceva, care să vă ajute în situația asta?”

După moartea frumoasei prințese moștenitoare, engleză,

Regele Gustav V — supranumit pe terenurile de sport „Mr. G.” — la o partidă de tenis.

Gustav Adolf s'a căsătorit cu prietena ei cea mai bună — un fapt care a accentuat — dacă mai era nevoie — popularitatea sa.

Multe publicații beletristice numără, printre autorii de frunte, pe prințul Wilhelm, fratele prințului moștenitor. Nuvele, versuri, reportagii de călătorie și, dupăcum se spune, și scenarii cinematografice, formează specialitatea acestui talentat scriitor. „Da — casa noastră regală este o familie de oameni talentați: Eugen, Gustav Adolf, Wilhelm...” Suedezului nu-i place când monarhul se ocupă prea mult de politică, și contrar Danemarcei, nici nu i-a dat acestuia un loc, în Cameră. Gustav Adolf, cel mai în vârstă și cel mai mândru fiu al prințului moștenitor, este cunoscut sub numele de „prințul călăreț”. El este căsătorit cu frumoasa prințesă Sybille, din casa de Saxa-Coburg.

Se vorbește mult de Prințul Sidgward și căsătoria sa morganatică, dela Berlin. „Cum, nu l-ai văzut? Trebuie neapărat să-l vezi. Lucrează într'adevăr pentru Ufa?”

Prințul Berthl poartă albastrul elegant al marinei și Carol Johann este încă un băiețuș de cincisprezece ani, care se cațără în pomi.

Mai rămân vreo câteva cuvinte de spus despre minunata prințesă Ingrid. În fiecare an se svină o nouă combinație de căsătorie. Acum vreo câteva luni însă, căsătoria s'a celebrat. Ingrid s'a căsătorit cu prințul moștenitor al Danemarcei. Această legătură întărește prietenia celor două țări nordice.

Interior în palatul regal din Stockholm

PROBLEMA stomahului Capitalei

CE-I CU NOILE HALE?

Autorul acestui reportaj descrie ultimele realizări urbanistice.

I Mi propusesem să scriu ceva despre „noile hale”, dar vizitând piața, mi-am adus aminte de celebrul astronom și matematician, Laplace.

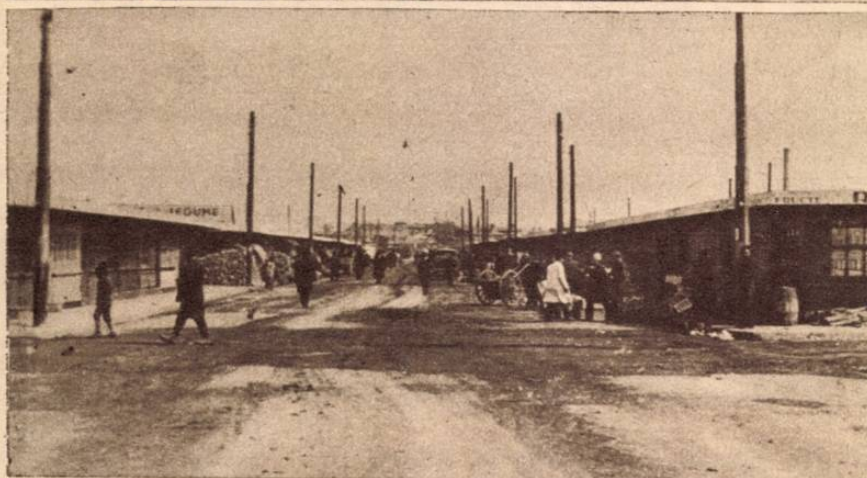
— Ce legătură poate fi între cel ce ne-a explicat originea lumii, între autorul teoriei „nebuloaselor” și noile hale bucureștene? va întreba vreun cititor. Laplace ne vorbește despre nebuloase „rezolubile” și „nerezolubile”. Chestia halelor ne-a făcut într-adevăr impresia unei nebuloase haotice, care nu se știe cum se va rezolva. La Obor, nu știm dacă putem spune că sunt „hale centrale”, dar am văzut că la rondul depe bulevardul „Regina Maria” se organizează un fel de piață de „en-gros”; pe de altă parte, un grup de negustori chiaburi, din str. Carol, stăruie să se dărâme Morga, să se prelungească planșeul pe Dâmbovița, să se desființeze rampa de gunoaie, pentru a se clădi acolo noile hale centrale. Ideea li se pare cea mai nimerită, piața urmând să fie situată tot în centrul orașului, unde vadul este făcut și unde — pe străzile învecinate — sunt așezate prăvăliile dumealor.

Și astfel, fiecare caută să tragă spuza pe turta lui.

S'A URCAT PREȚUL TERENURILOR LA OBOR

Deocamdată, s'a urcat în mod fabulos prețul terenurilor la Obor, de când Primăria a croit numeroase străzi pe platoul Moșilor. Unele dintre aceste drumuri sunt adevărate bulevarde, mărginite pe de lături de gherete provizorii.

Se spune că un consorțiu englez ar fi oferit Primăriei Municipiului 800 milioane și că e vorba să se dărâme „Luna Park” precum

și bazarul ce dă în șoseaua Ștefan cel Mare. Apoi se va construi acolo o hală centrală monumentală, cu importante anexe. Până una alta, au fost utilizate toate gheretele de scânduri construite încă de anul trecut, cu prilejul „Moșilor”. S'au mai ridicat și altele tot provizorii.

Fosta „Hală a Moșilor” cunoscută ca o hală de carne, a fost destinată exclusiv, comerțului de pește. Apoi s'a construit un platou betonat, pentru negoțul de pește „en gros”. În jurul fostei „hale a Moșilor” se face azi comerț de păsări și altele, sub cerul liber, precum și în vechile gherete.

„PIAȚA DELA ROND” E O NENOROCIRE !

— **Piața dela Rond e o nenorocire !** — îmi spun diferiți negustori dela Obor.

D. Primar general Donescu a voit să întemeieze o piață mare de „en gros” la București. A ales terenul vast din apropierea gării de Est, teren foarte nimerit, având diferite și numeroase legături cu orașul prin linii de tramvai și fiind în același timp în calea drumurilor de țară.

Ideea a fost bună !

Dar iată că o altă piață, tot de „en gros”, se întemeiază la rondul depe Bulevardul Maria. Această surpriză neașteptată vine să strice toate socotelile.

— Dându-ni-se anumite speranțe, noi am fost

Un curcan mândru : singura ființă pe care am văzut-o umflându-se în pene la Obor.

Piața Obor : o negustoreasă amărită.

De sus în jos : Piața Obor : târgul de păsări.

O stradă în piața Obor unde se văd vânzătorii dar nu se zăresc clienții. Piața „Obor” : o stradă cu gherete provizorii, remarcabilă pentru lărgimea ei și lipsa de clienți.

Interiorul halei de pește dela „Obor”.

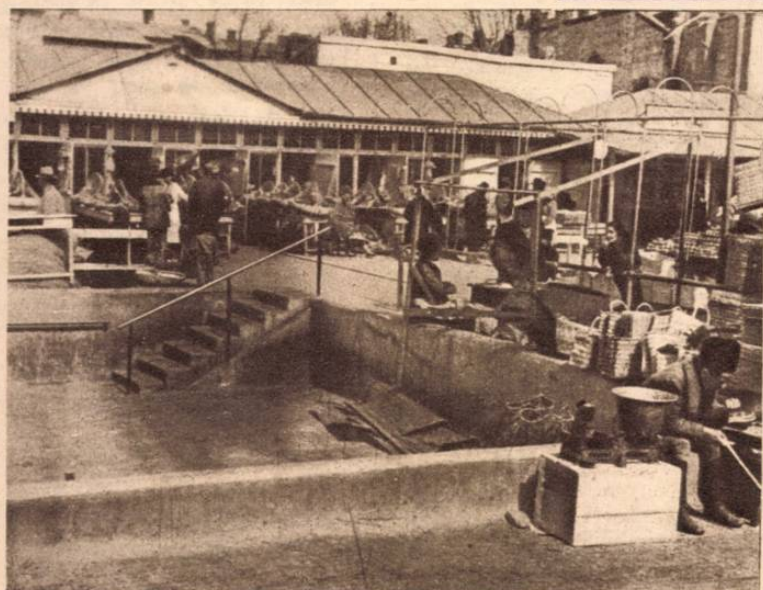
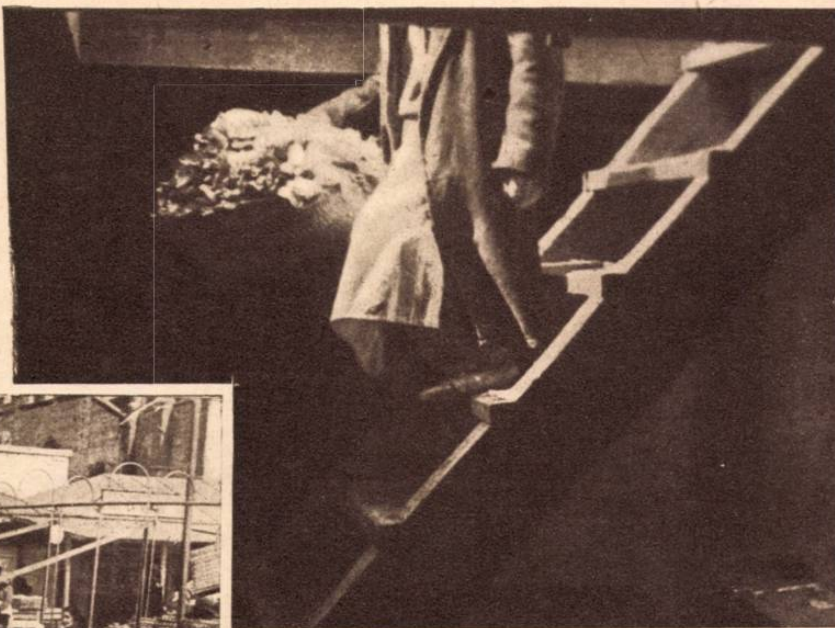
Vechea hală de carne a Moșilor transformată în hală centrală de pește.

La piața Obor e multă ceapă, dar lipsesc mușterii.

cu totul izolați aci la Obor. Clientela de detaliu am și pierdut-o; dar suntem pe cale de a o pierde și pe cealaltă. Căruțele cu zarzavat vin mai ales dela sudul orașului, unde sunt grădinile. Ele dau peste piața mai aeropsiată dela Rond și nu mai sosesc la Obor. Clientii — negustorii mici și oltenii — s'au deprins să nu plătească. Iau marfă pe datorie la Obor, ne ocolesc și pleacă dincolo. Alții rămân dator la „Rond” și vin la noi, lucrând astfel cu capital străin, stors din

două părți. Asta în cazul cel mai bun. Uneori, cel ce-a luat pe datorie, nici nu mai vine. În loc să ne căutăm de negustorie, va trebui să ne ținem de numeroase și interminabile procese, târând la judecată pe „răi platnici”, sute și mii de oameni, cari ne-ar datora diferite sume mici...

Chiar dacă am câștiga aceste procese, tot în pagubă vom fi, căci cheltuielile de judecată și pierderea de timp nu vor fi compensate.

Comerțul a fost astfel cu totul desorganizat. Nu mai facem nici pe sfert din deverul, ce-l aveam în piața Bibescu Vodă, iar afacerile realizate nu sunt rentabile.

Ruinarea negustoriei va duce implicit la scumpirea alimentelor, aceasta în dauna publicului consumator.

UN COCOȘ ȘI UN CURCAN

Un negustor de zarzavat a adus la Obor un cocoș frumos, pe care-l ținuse, ca mascotă, în prăvălia sa veche dela Bibescu-Vodă. Acolo, cocoșul sbura sus pe firmă și de la înălțime striga „cucurigu”, bătându-și aripile plin de mulțumire. Mai ales era vesel când vedea aglomerație mare. Ii plăcea aspectul cu mulțimea și încurcarea căruțelor, forfoteala hamalilor încărcăți cu marfă, precum și înghesuiala printre care uneori abia te puteai strecura.

Toată lumea dela „Bibescu-Vodă” cunoștea pe acest cocoș gălăgios și vesel al lui **Nea Costică**, negustorul de zarzavat. Azi, bietul cocoș stă trist și abătut. Nu mai sare sus pe firmă și nici nu mai bate din aripi. Doar vine sfios din când în când, la fereastră și privește spre bulevardul pieții, larg și pustiu. Apoi se strecoară repede după vreo ladă.

În schimb, am zărit în piața de păsări, un splendid curcan, foarte mândru, cocoșat pe mânerul unui coș. Era singura ființă dela Obor, pe care am văzut-o umflându-se în pene.

CE ESTE LA „ROND” ?

După cum se știe, acolo era un frumos strand, cu trei bazine, în cari se oglindea albastrul cerului. Erau și aparate de gimnastică, peluză, platou de nisip, loc pentru sport. Mii de vizitatori veneau să facă un duș sau o baie. Acum, în preajma căldurilor și când suntem amenințați de diferite molime, acest strand s'a desființat, iar în locul lui a fost improvizată o piață cu de toate. Două dintre bazine, au și fost acoperite și transformate în pivnițe întunecoase, destinate grădinarilor zarzavagii. A mai rămas descoperit doar al treilea bazin, amintind animația de odinioară dela strand. În colo, cabinele unde se desbrăcau vizitatorii au fost transformate toate în depozite de alimente. Necesitățile comerțului fac ca marfa să se reverse pe trotuarele bulevardului Maria, ocupându-le în toate lărgimea lor, până la porțiunea carosabilă. Se văd acolo fel de fel de zarzavaturi, cartofi, ceapă, apoi coșuri, lăzi vechi, cântare și bascule. Într-o parte, tot sub cerul liber, în plin soare, și în bătaia prafului depe stradă, se face comerțul de pește, infectând toată atmosfera. În alte părți, pe trotuarul bulevardului Regina Maria, se văd trântiți țărani și țărance, în cisme sau picioare goale, dormind duși, obosiți de munca grea a căraușiei nocturne și a descărcării mărfii.

Cum la vechiul strand nu e destul loc pentru o piață „en gros” s'a propus să se desființeze și grădinița dela Rond, tăindu-se pomii și boschetele. Probabil că se va dărâma și monumentul. Deocamdată, primăria sectorului albastru a închiriat un teren viran, de unsprezece mii de metri din apropiere, al fabricii Bragadiru, pe care l-a parcelat, făcând drumuri și aducând lumină electrică. Acolo, tot sub cerul liber, se va da o dezvoltare și mai intensă comerțului de „en gros”.

Prețurile de închiriere a parcelor sunt la fostul strand: 500 lei lunar pentru un loc de 2×4 metri; 300 lei pentru 2×3 metri. Pe terenul „Bragadiru” se închiriază parcele de 4×4 metri cu 600 lei lunar. Platoul „Bragadiru” urmează să fie inaugurat zilele acestea.

Piața „Regina Maria”: scara unuia dintre bazinele fostului Strand transformat în pivniță întunecoasă pentru zarzavaturi. **Piața „Regina Maria”:** în jurul unui bazin care înainte reflecta albastrul cerului.

CONVORBIRE CU UN NEGUSTOR DELA „ROND”

— De ce nu v'ați mutat la „Obor”? am întrebat.

— Acolo am fi pierdut toată clientela de detaliu. Nu se duce nimeni până la Obor. E prea departe. Piața dăruie la „Obor” numai până la ora 9 dimineața. La „Rond” vânzarea cu ridicata începe la ora 12 noaptea, iar târgul cu amănuntul ține toată ziua.

Din câte am înțeles, vorbind cu diferiți negustori, mi s'a părut că ar fi un fel de neînțelegere între d. primar general al Municipiului, inițiatorul halelor Centrale de la Obor și micile primării de sectoare, care fiecare ar dori să aibe în culoarea lor câte o piață de alimente de „en gros”.

În vremea în care vorbeam cu interlocutorii mei dela „Rond”, un șir nesfârșit de tramvaie se opriseră din mers. Se încurcase circulația pe bulevardul Maria din pricina unor căruțe de zarzavat, cari cobora și a unei căruțe cu cărămidă ce nu putea urca dealul. Era acolo un amestec ciudat de autobuze, căruțe, vagoane de tramvai, vreo două automobile, un car ce deșerta cartofi pe trotuar, hamali, public...

Cum se va rezolva chestiunea piețelor, nici noi nu știm.

A. F. M.

Frumusețea, după tabelă

Nu vroiți să încercați odată? Priviți în oglindă, — căutați pe tabelă nuanța care vi se potrivește, și găsiți, jucându-vă culoarea care vă avantajează.

Alegând pudra Scherk, aveți siguranța după tabela Scherk, aveți siguranța de a fi nimerit nuanța cea mai potrivită părului, ochilor și tenului. Ambele completează frumusețea Dvs. și vă dă noră personală. Trimiți Lei 12 în timbre și primiți mostre franco: Parfex, Calea Moșilor 78, București. Tabela Scherk se găsește în fiecare magazin de specialitate.

TABELA SCHERK			
parul	ochii	tenul	pudra
blond deschis	albaștrii	palid	rosée
blond deschis	albaștrii-bruni	vioi	rachel I
blond deschis	caprui	brunet	rachel I
blond mijlociu	albaștrii-gri	delicat-palid	rosée
blond	albaștrii-gri	vioi	rachel I

blonde rouge
corail
divia
corail
orange
blonde

Pudra Mystikum
Compacte Mystikum (Fard)

Diata PRIN BALTI

De vorbă cu pescarii depe
moșia Regelui

de Alex. F. Mihail

HO! Dândouă!

Pe când coboram, cu automobilul, șoseaua repede, tăiată în povârnișul ce dă spre lacul Mostiștea, de lângă Dunăre, auzii comanda de mai sus, dată de un piept voinic.

Era vătaful pescarilor, cari trăgeau năvodul, același năvod cu care au prins peștele, confiscat astăvară de autoritățile din București, sub pretext c'ar fi prea mic. Deși peștele venia de pe un lac situat pe moșia Regelui, — domeniul Mănăstirea — urmând să ușureze nevoile populației sărace din București, totuși inspectorii Ministerului nu s'au sfiit să aplice legea, care prevede ocrotirea pueților, adică a peștelui nu îndeajuns desvoltat.

„Ho! Dândouă”! înseamnă:

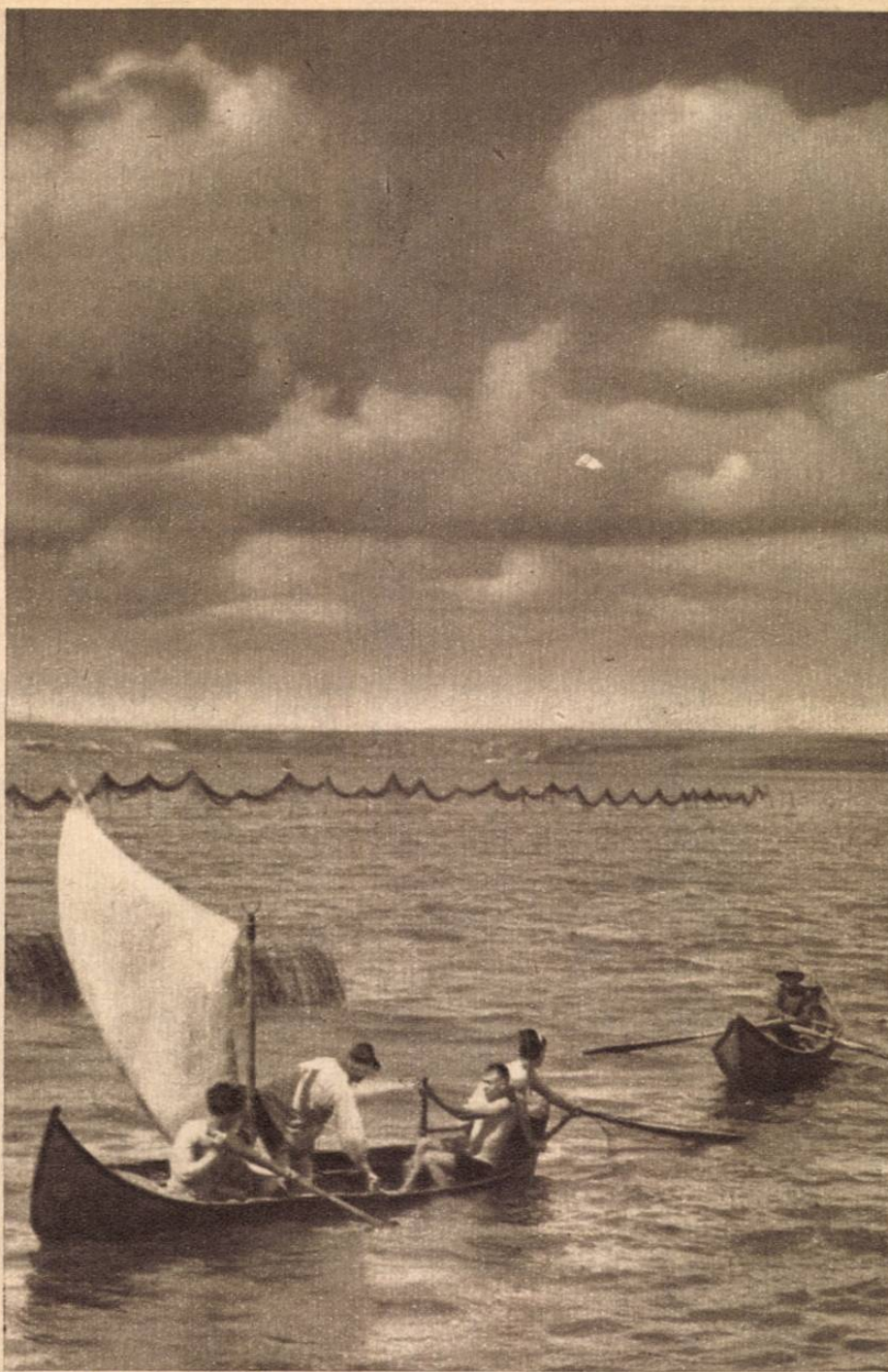
„Opriti-vă din amândouă părțile”. E o comandă dată pentru repaos complet.

Pescarii din lotcile numite „dube”, de unde trăsese cu un otgon năvodul, ba dintr'o parte, ba din alta, se odihneau acum, desmorțindu-și brațele, încordate în timpul lucrului.

Cei din „ormatică”, adică din luntrea încărcată cu pește, porniră spre canalul ce duce la „cherhaneaua” improvizată pe mal, adăpostită de un umbrar de papură, spre a feri peștele de razele soarelui. Aci este și o ghețarie, apoi putini și butoaie, pentru sărat peștele.

IN MOCIRLĂ

Barca cu pește înaintază, mănătată de vâslele harnice, dar la un moment dat se împotmolește în

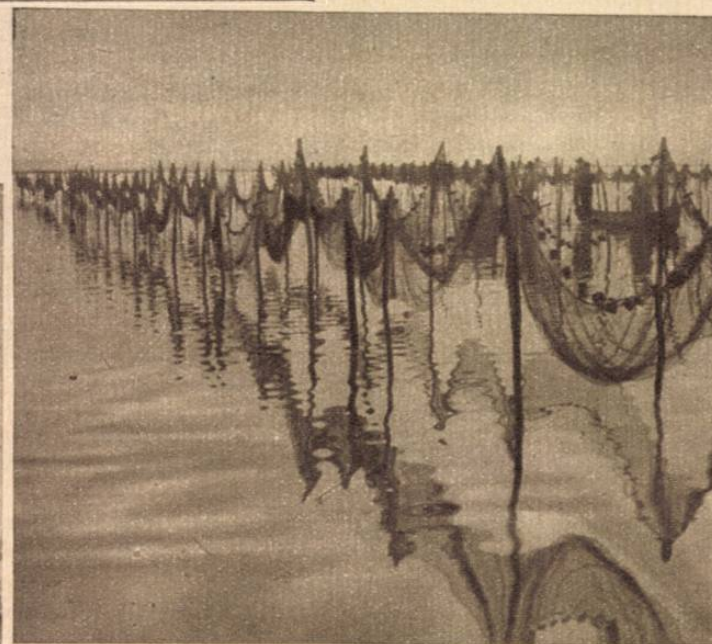

— Pescari cu barca pe lac.

— Plasele pescarilor în inactivitate.

— Pescarul își aranjează plasa.

(Fotografii Berman)

poftesc într'o lotcă, pe care în cinstea noastră au acoperit-o cu niște velințe.

— Să facem o preumblare pe lac, boeri!

Pescarii voiesc să ne arate meșteșugul lor minunat, pe care-l iubesc, și cu care s'au deprins din copilărie, moștenit în aceleași familii din tată în fiu.

Pe când trecem prin aleele de trestii, papură și rogoz, pe lângă micile parcuri acvatice, grațioase insule de flori de nufăr și admirăm vreun stârc de baltă — un fel de cocostârc — care stă filosoficește în papură și „se sorește”, adică se lăfăește leneș la soare, sau altă dată se repede vioi cu ciocul înhățând cu îndemănare vreun pește ce s'a încumetat să treacă chiar pe lângă picioarele lui — pescarii ne explică cum năvoadele ude trebuie întinse la uscat pe „pelii”. De fapt e vorba de niște simpli pari, băgați în apă, pe o lungime de câțiva kilometri în șiruri paralele. Mi-au mai arătat cum se prinde peștele cu năvodul. Are plumbi la o parte și plute la

noroiu. Nu se mai poate vâsli în canalul ce duce la cherhaneaua. Fără a sta mult la gând, pescarii sar în mocirlă, unde picioarul li se afundă adânc. Imping din toate părțile, se opintesc din răputeri, gâfâe, își scot cu greutate picioarele din pământul cleios, unde uneori se infundă până peste genunchi, cârmesc lotca, ba într'o parte, ba în alta, nădușala le curge peste față, amestecându-se cu tropii de apă norioasă, părul năclăit le cade în desordine peste chipurile obosite.

Anul acesta, munca la baltă e mai grea ca oricând. Pescarii n'au aflat că marele fluviu european a scăzut în susul cursului; că în Ungaria și Cehoslovacia vapoarele se opresc din mers și că pasagerii sunt transbordați, fiind nevoiți uneori să facă o parte din călătorie pe mal.

Pescarii noștri privesc cu îngrijorare — căci n'a plouat de luni de zile prin partea locului! — ca o urgie divină, o pedeapsă venită numai pentru dâșii.

După cum Egiptul este fertilizat prin revărsarea Nilului, tot astfel bălțile de pește din regiunea inundabilă a Dunării, seacă atunci când comunicația dintre dâșele și marele fluviu se întrerupe, iar peștele moare sufocat.

La Mostiștea apele se retrag aproape văzând cu ochii. Câte o barcă, lăsată peste noapte, în apropiere de mal, în apă, rămâne deodată pe uscat sau se pomeneste împotmolită în glod.

Chiar în mijlocul lacului apa nu trece de o jumătate de metru...

O PLIMBARE IN LARG

Totuși, cu multă voie bună, ne

alta, cum se scoate vânatul din „matricea” năvodului cu „minciogul”, un fel de lingură mare de lemn, o lopată cu strecurătoare de plasă. M'au dus apoi la „vârșii”, niște ingenioase curse de pește, plase puse pe cercuri, unde peștele intră, dar nu mai poate ieși.

— Din pricina apei mici, vârșile stau numai pe jumătate acoperite, ceea ce e o mare pagubă — mi s'a spus.

Dușmanii peștilor din baltă sunt pescărușii, cari zboară peste toată suprafața apei, stârcii, pelicanii și bătlanii. Totuși paguba ce o fac aceștia n'ar avea nici o importanță, dacă seceta n'ar fi fost atât de neindurătoare.

Dealtfel chiar acum se mai găsește în balta Mostiștei, pește destul de frumos, în greutate mijlocie de 3—5 kgr. un pește. Uneori se prind pești până la 14 kgr. greutate.

MUNCA IN APĂ INGHEȚATĂ

Pescarii vin la Mostiștea depe la Oltenița, Turtucaia și satele din jur. Sosesc numai ei singuri, după ce și-au lăsat nevestele și copiii acasă, la treburile gospodăriei sau la vreun mic ogor ce au. Aduc cu dâșii toate uneltele necesare cari sunt de obicei proprietatea vâtafului, sau a mai multor din tovărășie: năvoadele, reparate cu grije în cursul iernii, vârșile, etc.

Lucrul începe la 15 lunie, deoarece legea oprește vânatul în Aprilie și Mai.

Pescarii stau șase luni la baltă și o părăsesc, cu părere de rău abia pe la 15 Decembrie, când îngheață lacul. Până atunci se îndărătnicesc să rămâie la postul lor, orbăcând aproape goi prin nămolul rece și prin apa ce începe a prinde poighița de gheață.

În picioare, când dă frigul mai mare, pun „tuzluci” cuvânt turcesc care înseamnă un fel de cisme de pânză impermeabilă. Dar hainele tot li se udă. E o mirare cum de nu se îmbolnăvesc cu toții.

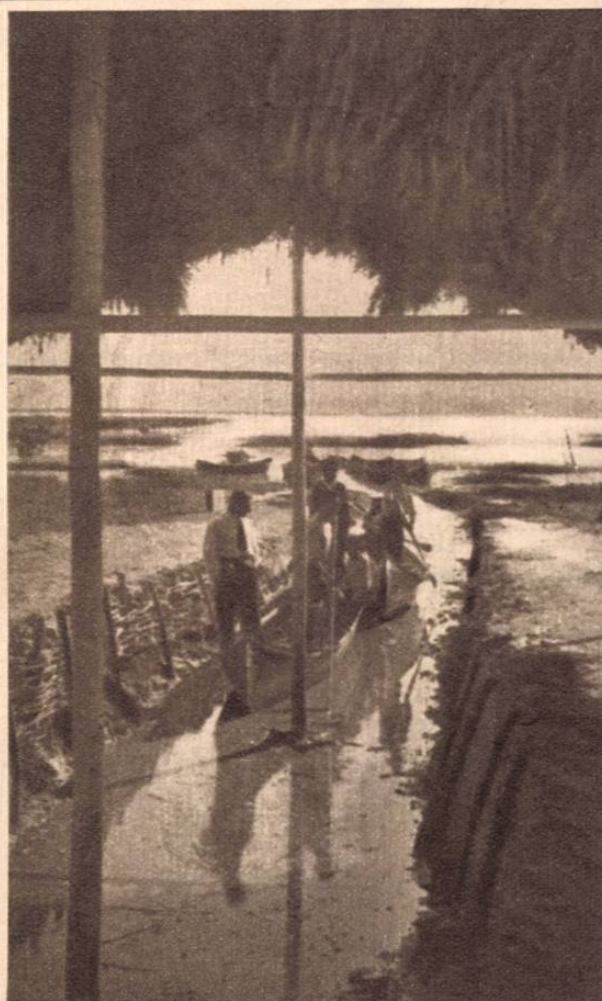
LOCUINȚE DE TROGLODIȚI

Pescarii își fac vara niște colibe de papură pe mal, acoperite cu trestii de baltă.

Pescarii strâng năvodul.

În chirhana
(La Mostiștea)

Repararea sculelor de pescuit.

Înăuntru dorm cum pot... Colibele acestea se numesc „poloage”.

Tot aci își țin și uneltele de rezervă, în paza unui „odagiu”, care se cheamă că e de pază „la marnă”.

Spre toamnă, când se deslănțue vânturile, începe un fel de viață de troglodiți pentru pescari. Se retrag spre peretele lutos al râpei, unde și construiesc niște locuințe mai adăpostite și mai bine amenajate în vederea ploilor. Unii își ridică niște borduri conice, numite „surle”, acoperite cu trestii, unde pot dormi câte 12 inși alături. Alții sapă colibe în mal, spre a se adăposti noaptea de vântul rece, care le amintește și lor că se apropie Crăciunul.

Ar fi putut pleca de mult acasă, la ai lor, pe cari nu i-au văzut de luni de zile. În fiecare seară, cad rupți de oboseală pe culcușul lor... Totuși harnicele albine nu se îndură să părăsească lucrul și mulțumesc lui Dumnezeu, în fiecare dimineață de Decembrie când nu zăresc poighița de gheață pe luciul apei.

Încă o zi de trudă. Dar încă o provizie adunată pentru la iarnă!

CÂT CÂȘTIGĂ UN PESCAR?

Câștigul este nesigur. El depinde de norocul pescarului. Une-

Aspect din Mostiștea,

(Fotografii Berman)

ori depinde mai mult de pește, altă dată — cu aceeași muncă, nu se adună mai nimic. Pescarii sunt plătiți la kilogram; un leu și jumătate pentru peștele mic și trei lei pentru peștele mare.

— Ne rămâne câte 10, 12, 14 lei pe zi! — spun ei — Douăzeci de lei pe zi e foarte rar... Iarna și primăvara nu mai câștigăm nimic, deși avem destul de lucru cu uneltele noastre.

— Ne prăpădesc dările. Un pescar, care are 70 de vâșii, plătește ca impozit profesional anual 2.031 lei. Pentru un năvod se plătește 6.000 lei. Așa s'a calculat... Dar de multe ori pescarul nu scoate nici impozitul...

„MĂLĂERII”

Mai la o parte, sub malul răpos, am zărit așteptând un număr de care cu cai slabi.

— Aștia sunt „pescarii mălăeri” — mi s'a spus — Ei nu vânează la baltă, ci cumpără peștele pe care-l preschimbă apoi prin sate, pentru mălai, grâu și porumb... De aci porecla de „mălăeri”.

Ei pleacă de la un capăt la altul al țării, cutreerând toate bălțile și satele din drumul lor.

DIGUL CARE A COSTAT 140 MILIOANE

Ne-am întors spre București, trecând pe șoseaua paralelă cu digul ridicat de la Oltenița la Dorobanțu, pe o lungime de 44 de kilometri, și care a costat 140 milioane.

Colegul fotograf Berman, pasionat de aspecte pitorești, era necăjit că nu luase mai multe plăci fotografice și se uita cu jind la norii de praf, din cari apăreau și dispăreau vehicule, lăsând răzoare adânci în stratul așezat în calea noastră. La rândul meu, priviam câmpia nesfârșită, redată

culturii, vreo douăzeci de mii de pogoane, prin limitarea zonei inundabile.

Pe culmea digului se văd înșirate cele 44 cantoane, la distanțe egale de un kilometru. Caut să-mi reprezint cum va fi arătat regiunea înainte de indiguire, când valurile Dunării se revărsau, primăvara, amenințătoare, venind să ia cu dânsese orice așezări omenești.

Azi impetuoșitatea lor este înfrânată de zăgazuri. Prin anumite locuri, digul este străbătut de canale, cari fac legătura dintre Dunăre și bălțile de la Nordul marelui fluviu. Când apele vin prea mari, stăvilare de fer, mănuite cu îndemnare, regulează scurgerea puhoiului, care aduce cu dânsul și bogăția: reîmprospătarea cu pește a lacurilor.

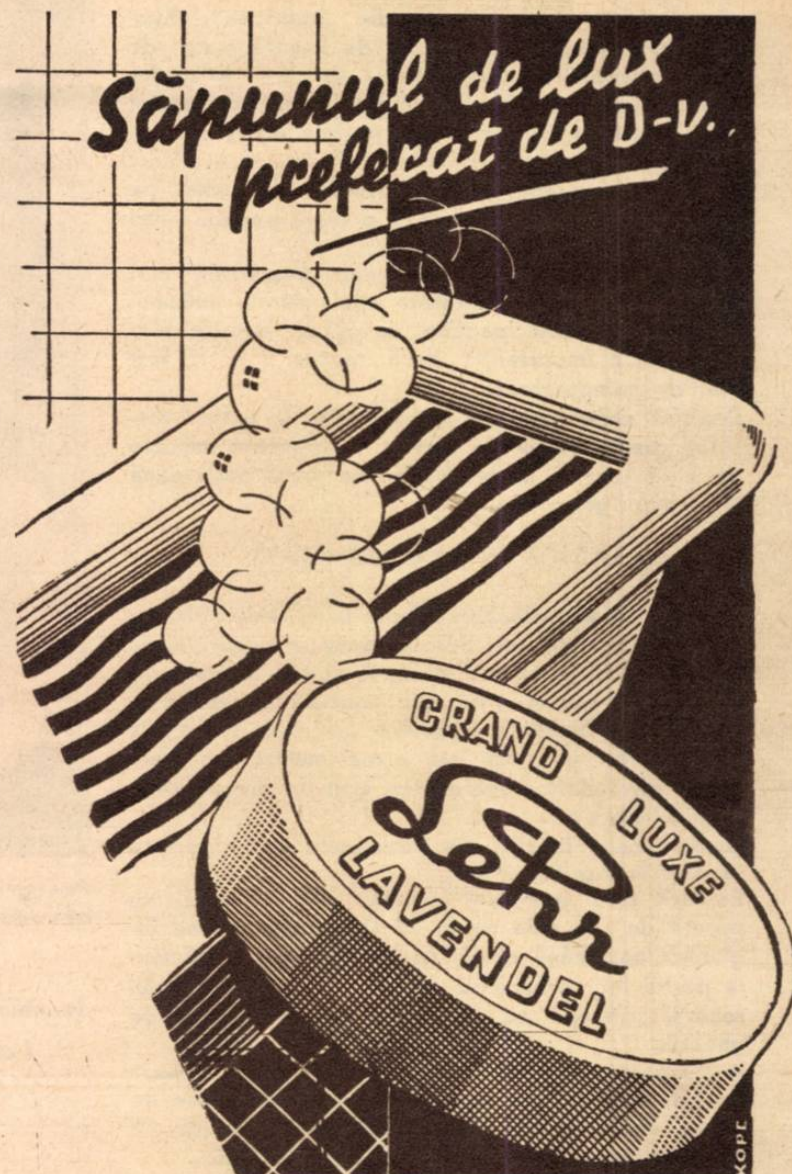
Dar acum canalele sunt secate. Se mai vede doar pe ici, pe colo, câte o baltă mică, norioasă, în care peștele a murit de mult. Una din fotografiile noastre reprezintă pe un localnic care trece, pe uscat, depe un mal pe celălalt al canalului.

Se vede că reprezentanții autorităților cari confiscă peștele „prea mic” prins prin bălți și adus la București, n'au vizitat canalele și nu știu că sunt secate prin multe locuri.

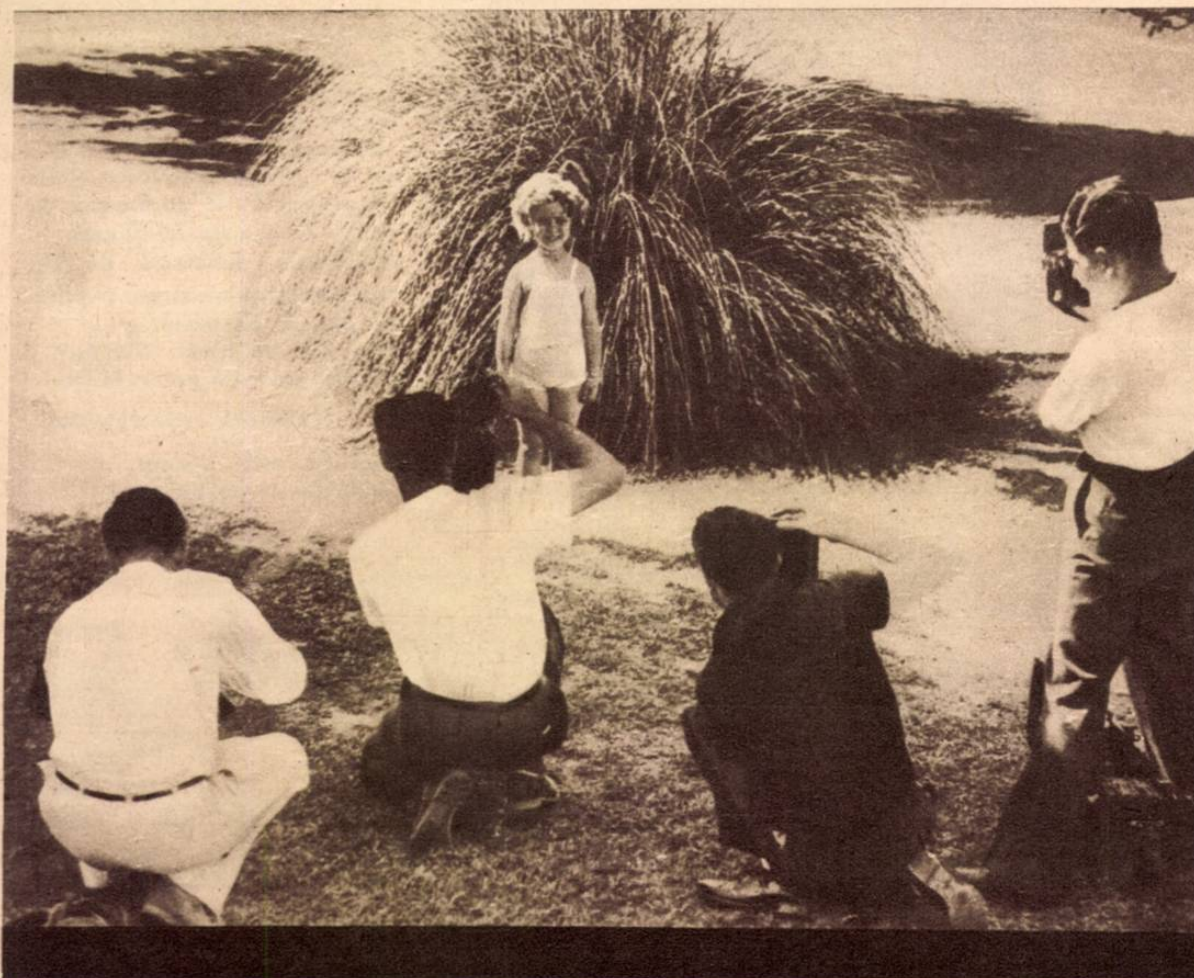
Ministerul de Domenii recomandă să se arunce în canale peștele neîndestulător desvoltat, pentru ca astfel să plece la Dunăre, iar la primăvară, cu prilejul revărsărilor, să se reîntoarcă matur, cu icre și înconjurat de pueți.

Dar cum să treacă peștele spre Dunăre? Pe uscat? Legea s'ar putea aplica numai în cazul când aceste canale de alimentare s'ar despotmoli și adânci, refăcându-se, în același timp stăvilarele, azi prea mici și prea strâmte.

ALEX. F. MIHAIL

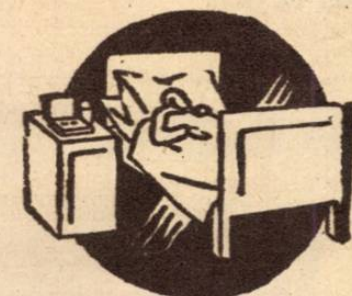

SHIRLEY TEMPLE SE ODIHNEȘTE

SHIRLEY TEMPLE SE ODIHNEȘTE...

Adică vorba vine că se odihnește. Nici atunci când vrea să-și petreacă două trei zile liniștite după oboseala studioului, nu este lăsată în pace de reporterii fotografi care o urmăresc în tot locul, așa cum vedem în fotografia noastră-

BOLNAVI de PLĂMÂNI!

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI!

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI de NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OĂMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebuintarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

Deoarece editorul meu trimite în total numai

10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii terciți.

Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin SO, Michaelkirchplatz 13, Abt. Z. 596

EXCELENTELE

produse „TABAN”

PENTRU ÎNGRIJIREA TENULUI SE GĂSESC LA INSTITUTUL DE ÎNFRUMUȘETARE

Calea Victoriei Nr. 1
Telefon 3.09.60

*este magazinul cel
mai bine organizat,
care satisface toate
gusturile și unde vă
puteți îmbrăca dră-
gălaș și estin cu măr-
furi garantate!*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39 TELEFON 3.52-73
D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și
Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu
hormoni și masaje pneumatice. **Distrugerea definitivă și
fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a
corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.**
Consult. 10-12 și 3-7 p. m. Consult. aratuite Miercuri 11-12 a.m.

No. 481 —
— Pag. 25

DOCTOR

IONEL HAIMOVICI

STRADA ITALIANĂ Nr. 5

(colț Bulevardul Carol)

Telefon 382.71

HRANA ȘI MODA

A stăzi mai mult decât oricând, o apariție demodată face o impresie penibilă. A arbora la un dineu o toaletă perimată, înseamnă a mărturisi o slăbire a interesului față de viață și față de noi înșine.

Iar dacă o rochie ocupă un punct atât de central, în existența noastră, cu cât mai important este dineul în sine! Alcătuirea unui menu, după principii învechite, se scuză mai greu decât toaleta ieșită din modă pentru care se pot invoca motive de economie sau de atașament sentimental.

VOGA GRAPEFRUIT-ULUI

Nimeni n'ar putea spune cum ia naștere o modă în acest domeniu al meselor. Iata de pildă, ultima vogă—grapefruitul. Și întâmplător am ales un exemplu foarte nimerit, pentru că acesta, poate cel mai minunat dintre fructe, a fost introdus în lumea civilizată prin 1696, dar a făcut multă vreme deliciul unui cerc restrâns de inițiați, popularizându-se abia de câțiva ani încoace, grație modei, care l-a adus pe toate mesele.

Succesul său ca hors d'œuvre a fost atât de mare încât scriitorii englezi și americani au și început să vorbească despre „obiceiul” sau „inevitabilul” grapefruit, iar amfitrioanele se întrec în a-i da, care mai de care, o întrebuintare mai originală.

UȘOR DE PREPARAT ȘI UȘOR DE SERVIT

Motivele pentru care s'a creat ceea ce numim noi acum voga grapefruitului, nu trebuie căutate prea departe. Sucul răcoritor și pican al acestui fruct face din el un minunat început la o masă bună, și pe urmă, e foarte ușor de preparat. S'au fabricat niște cuțitașe speciale cu lama curbă și dințată pentru a tăia fiecare felie a sa să poată fi tăiată curat și fără risipă. Și s'a mai introdus un obicei care înseamnă o mare economie de timp, acela de a pune grapefruitul pe masă odată cu tacăturile și cu florile. E o idee foarte bună cel puțin din două puncte de vedere: Masa instruită pe care ați așternut servetelele delicate și argintăria scilipitoare, va oferi un aspect și mai ispititor cu o cupă de cleștar sau de argint conținând o jumătate de grapefruit, în dreptul fiecărui tacâm. Și în afară de aceasta jupănele se pot ocupa în voie de felul următor.

LA ÎNCEPUT ȘI LA SFÂRȘITUL MESEI

Grapefruitul apare astăzi pe mese în fel și chipuri, dimineața la prânz și la cină, uneori la începutul menu-ului și alteori încheindu-l, cu un gust acrișor fără să facă gura pungă și de o dulceață ce nu îngreșoază. Uneori se servește singur în jumătăți în care s'au tăiat felile iar ca hors d'œuvre se oferă de cele mai multe ori cu câteva picături de cireșată sau Maraschino și decorat cu o cireșă, așa cum se obișnuiește la cocktailuri.

....Și dimineața

Un păhărel cu suc de grapefruit luat dimineața pe stomacul gol, vă asigură o bună dispoziție pentru întreaga zi.

GRAPEFRUITUL DĂ O SALATĂ IDEALĂ

Fructul acesta se pretează la pregătirea a tot felul de salate. Iată una care s'ar putea servi la friptură: tăiați cu grijă miezul în secțiuni mestecându-l cu frunze de lăptucă, presărați apoi piper și sare, lămâie și untdelemn.

Un desert delicios se poate prepara cu felii de grapefruit și portocală, bine îndulcite, garnisite cu nuci pisate și servite cu frișcă. Grapefruitul se mai îmbină de minune cu piersici, ananas, pere și struguri.

El e nelipsit de pe mesele gourmeților și niciun restaurant select nu va îndrăzni să-l omită de pe listele sale. Iar gospodina care vrea să asigure sănătatea familiei sale se va ocupa serios de acest fruct interesându-se de întrebuintările ce i se dau în alte țări și inventând ea însăși multe altele. Grapefruitul de Jaffa nu este numai o noutate delicioasă, el va rămâne o adăogire nutritivă și foarte binevenită în alimentația modernă.

A.

Ecouri

de

MODA

Unul dintre costumele cer aborează acei umeri largi pe cari Schiaparelli i-a lansat acum trei ani, gest pe care apoi l-a regretat.

Trois-quarts de miel ras, foarte șic prin tăietura mânecilor.

N

U există țară sau popor de pe glob, incident actual sau istoric care să nu determine un curent în moda feminină și nimic nu e mai amuzant decât să cauți originea unei mâneci, a unui decolteu sau a vreunei combinații de culori. Uneori inspirația e foarte îndepărtată și greu de descoperit dar în numeroase alte cazuri, o putem identifica dela prima ochire. În momentul de față observăm o influență extrem-orientală foarte pronunțată. Orientalismul acesta poate deveni cam prea pitoresc, dacă nu e tratat cu moderație dar într'un ansamblu bine dozat nota e de un efect încântător. Curentul chinezesc a fost generat de recenta expoziție de artă chinezească dela Londra. Alți creatori au luat ca temă de inspirație costumele țigăncilor spaniole sau ale toreadorilor, lansând niște bolerouri cu mânecile colante dintr'o mătase groasă, garnisite cu pliseuri fine, ce se poartă cu foi din aceeași țesătură și cu bluze

spumoase, dintr'un linon brodat sau organdi de mătase. La un astfel de ansamblu se poartă o pălărioară în același stil, din feutru sau pai. Dar capitolul cel mai important îl constituie în sezonul acesta culorile. Un costum reclamă cel puțin două culori, va fi și mai și cu trei, iar cu patru, se înțelege, discret imbinat, va fi un adevărat triumf. Costumul bleu-marine, învâsilit pe ici pe colo de alb, a fost atâția ani un standard încă prin puterea obicinuinței, s'ar prea putea să optați și acum pentru această combinație. Dar dacă aș avea asupra dvs. o cât de mică influență, nu v'aș lăsa s'o faceți. Bleu-marine-ul, oricât de mult alb ați introduce, este anul acesta un semn sigur de lipsă de imaginație. Spațiul nu-mi permite să mă întind asupra acestui capitol și de altfel nici nu cred că ar fi nevoie. deoarece, dacă ați ieșit în Lipscași, vitrinele magazinelor oferă ochilor o adevărată deslănțuire de culori, zeci de combinații și tot atâtea sugestii.

JULIA COBURN

Lucille Ball, actriță de cinema, arborează o pălărioară cooli.

Instantaneu prins din mișcare elegantelor ieșite săptămâna trecută la Auteuil.

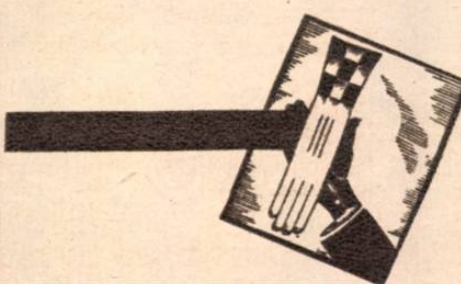
Cecilia Parker una dintre vedetele Hollywoodului. Poartă o pălărie ce sugerează o farfurie adâncă pusă cu fundul în sus.

Toaletă de dîneu din mătase neagră cu efecte de broderie chinezească în culorile proprii ale acestei arte.

Tailleur bleumarin cu bluză de pîchet albă, purtat de Marguerite Churchill o nouă achiziție cinematografică.

Aceste trei grațioase apariții au realizat o chintesență a modei actuale și a tinereții în același timp.

SERA

PALACE SINAIA

200 CAMERE — 110 BĂI

CONFORT — LUX — SOARE

PENSIUNE COMPLETA

RESTAURANT DE PRIMUL RANG

BAR — DANCING

PREȚURI MODERATE

== DESCHIS TOT TIMPUL ANULUI ==

BARUL

CAMERA

JAZZ BERINDEI

Rețineri de
camere în București
Palatul Băncii
de Scont

Str. Eugeniu Carada, 3
Telefon 3.65.21

Sau direct la
Hotel PALACE-SINAIA
Telefon 225

Hauptmann a fost executat

După ce a reușit să atragă atenția opiniei publice mondiale asupra sa, Bruno Hauptmann, acuzat și condamnat ca răpitor al copilului lui Lindbergh, a fost executat la sfârșitul săptămânii trecute, pe scaunul electric.

Publicăm în această pagină câteva fotografii senzaționale care ne-au fost transmise prin radio-televiziune de la New York în ziua execuției. Ele înfățișează pe Bruno Hauptmann în clipa transportării

spre camera neagră; soția și copilul lui Hauptmann o zi înainte de execuție, scaunul electric și apoi senzaționala fotografie a lui Bruno Hauptmann în clipa așezării sale pe scaunul electric.

Regularea digestiei în 3 minute cu puțină

Magnesia Bisurata

Unele remedii contra supărărilor de stomac au fost îndepărtate de corpul medical pentru motivul că ele creează acea „nevoie a obișnuinței”, adică stomacul neisbutind să digere normal fără ajutorul unui specific. Magnesia Bisurata care alină în trei minute, cele mai complete dureri ale stomacului, acesta este un fapt dovedit de milioane de ori, neutralizează instantaneu excesul de aciditate, cauză a celor mai multe neplăceri provenite din stomac: aceli, senzații de acid în gură, arsuri, migrene, și, de asemenea, acea somnolență datorită unei digestiuni prea încete. Magnesia Bisurata, însă, nu creează această nevoie a obișnuinței, — acutomanța, — și joacă, pur și simplu, rolul său de regulator, al stomacului. Acesta, odată regulat, veți fi liniștit: veți digera normal, adică în două sau trei ore fără măcar să vă dați seama. Magnesia Bisurata care e prescrisă de Corpul Medical se găsește de vânzare în toate farmaciile și drogueriile cu prețul de lei 75 sau în format mare economic lei 110.

Farmecul începe să dispară la femei odată cu ivirea părului alb
ELIXIRUL DE PĂR

HEINZELMÄNNCHEN PHYSICHROM
Preparat eficient contra albirii părului

Această apă de păr, întrebuințată cu succes, nu este un preparat de vopseli. Părul natural și sănătos se obține prin procedură biologică. Părul aspiră această apă de cap și acest nutriment redă în scurt timp părului alb culoarea lui sănătoasă de mai înainte. Afară de aceasta, fortifică rădăcina părului, el devenind frumos și des. **ELIXIRUL DE PĂR PHYSICHROM** produce creșterea părului și împiedică albirea lui până la vârsta cea mai înaintată: Singurul Preparat: Heinrich Munchen, Viena. Prețuri Lei 120 Depozitul General: Farmacia „Minerva” Oradea, Piața Unirii Nr. 5

FOTOGRAFI ȘI AMATORI!

O nouă invențiune austriacă, care a fost patentată în toate statele culturale! Cu „Unigen” developați și fixați astăzi într-o singură baie materialul negativ. în mod impecabil. O încercare vă va convinge.

Foto-Laborator „UNIGEN”
București II, Str. Stolnicului 6 a
TELEFON 4.47.96

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

Citiți:
„MAGAZINUL”
revista publicului select

Părul blond care farmecă pe bărbați!

Redă culoarea blondă naturală — chiar și celor mai închise nuanțe de păr — prin simplă spălare, fără decolorare vătămătoare.

Părul blond natural, lucios și strălucitor, are darul de a atrage bărbații, ca un magnet. Greșiti când credeți că e imposibil să redați lueiul auriu al anilor de copilărie, părului vostru care a căpătat o culoare închisă. Părul își va recăpăta farmecul incântător și strălucirea fascinantă numai prin minunata cură de șampon „Nurblond”. Milioane de femei cu părul blond deschis sau blond închis din întreaga lume întrebuințează „Nurblond”, fiindcă știu că acest excelent șampon special împiedică pigmentarea părului, redând o fascinantă frumusețe aurie chiar și celui mai pal și închis păr blond. „Nurblond” face ca ondulațiunile permanente să fie mai durabile, iar întregul dvs. înfățișări li dă farmecul irezistibil al tinereții. Nu conține materii colorante, nici Henna și nu are sodă sau alte substanțe vătămătoare. „Nurblond” face o spumă minunată și nu lasă urme de săpun. De vânzare pretutindeni. În caz de nemulțumire, restituim banii. În strălăte cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. Repr. exclusivi pentru România: Kraft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR-BLOND ȘAMPON SPECIAL PĂRUL BLONDINE

Nici un bărbat nu se uita la mine. Invidiam pe celelalte fete tinere pentru invitațiile lor la bal, pentru flirturile lor și propunerile de căsătorie ce primeau. Dar mie nu mi se întâmpla așa ceva niciodată, și știam pentru ce! Aveam un ten urât! Pielea îmi era acoperită de coșuri și pori dilatați. Orice încercam nu-mi folosea. Atunci, după sfatul unui chimist, am încercat Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă), celebra Cremă de Paris. După câteva zile, pielea îmi era mai fragedă și mai albă. După o săptămână, orice por dilatat și coș fiind dispărut, pielea a devenit limpede, moale și catifelată. Nu mai sunt geloasă! Acum, toți bărbații ce întâlnesc îmi fac complimente.

Crema Tokalon, culoarea albă, conține smântână proaspătă și ulei de olive predigerate. Acestea pătrund în piele și disolvă impuritățile la cari săpunul și apa nu pot ajunge niciodată. Afară de acestea mai sunt și alte elemente prețioase cari nutresc pielea, o întineresc și strâng porii. Orice femeie, fie chiar mai în vârstă, poate repede obține o piele fragedă, limpede și încântătoare, de care orice fată tânără ar fi mândră. De vânzare la toate farmaciile, drogueriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, la Lei 60.—.

